

போற்றுதற்காய் ஆற்றலாளர்கள் இவர்கள்!

Mohan..

வெளாயுதம் தங்கராசா

B.A., Dip-in-Edu(S.L.P.S-1)

பேற்றுத்தறிய சூற்றலாளர்கள் தீவர்கள்!

வேலாயுதம் தங்கறாசா

B.A., Dip-in-Edu (S.L.P.S. -1)
சின்னவர்ணமேடு,
தம்பலகாமம்,
தீருகோணமலை

மனிமேகலைப் பிரசுரம்
தபால் பெட்டி எண்: 1447,
7 [ப.எண்: 4], தணிகாசலம் சாலை,
தியாகராய் நகர், சென்னை – 600 017.
தொலைபேசி: 24342926, 24346082
மின் அஞ்சல்: manimekalai1@dataone.in
இணைய தளம்: www.tamilvanan.com

நூல் விவரம்

நூல் தலைப்பு

**போற்றுதற்குரிய
ஆற்றலாளர்கள்
இவர்கள்!**

ஆசிரியர்

வேலாயுதம் தங்கராசா
B.A., Dip.in Edu(S.L.P.S.-1)

உரிமை

ஆசிரியருக்கு

மொழி

தமிழ்

பதிப்பு ஆண்டு

2014

பதிப்பு விவரம்

முதற் பதிப்பு

தாளின் தன்மை

மேப்லித்தோ

நூலின் அளவு

கிரெனன் சைஸ் (12 X 18 செ.மீ.)

அச்சு எழுத்து அளவு

10.5 புள்ளி

மொத்த பக்கங்கள்

$XX + 120 = 140$

₹. 200.00

நூலின் இந்திய விலை

அட்டைப்பட ஓவியம்

ஓவியர் மகேஷ்

லேசர் வடிவமைப்பு

ஸ்ரீ விக்னேஷ்வரா கிராஃபிக்ஸ்,
போன்: 98845 13164

அச்சிட்டோர்

ஸ்கிரிப்ட் ஆப்பஸ்,
செஸ்: 9551429203

நூல் கட்டுமானம்

தையல்

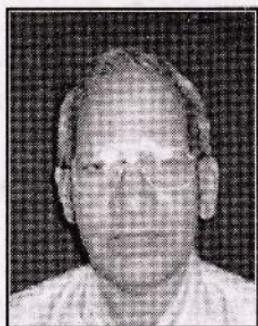
உள்ளே...

தமிழ்நாட்டின் கலை இலக்கியப் பாரம்பரியம்	1
01. முதுபெரும் கவிஞர் வீரக்கோன் முதலியார்	9
02. திரு. கந்தப்பர் கணபதிப்பிள்ளை அண்ணாவியார்	13
03. திரு.வேலுப்பிள்ளை அண்ணாவியார்	18
04. அண்ணாவியார் திரு.வட்வேல் சிவப்பிரகாசம்	23
05. திரு. காளியப்பு முருகுப்பிள்ளை அண்ணாவியார்	26
06. பண்டிதர் திரு. ஜயாத்துரை சரவணமுத்து	30
07. தமிழ்நாடு க. வேலாயுதம்	34
08. முறிவு வைத்தியர் திரு. கந்தன் இளையக்குட்டி பேச்சிமுத்து	39
09. இசைமனி திரு.க.சண்முகலிங்கம்	42
10. கலாபூசணம் ‘ஸய ஞான மணி’ திரு.கோ.சண்முகராசா	47
11. சங்கீத பூசணம் திரு.வல்லிபுரம் சோமசுந்தரம்	51
12. தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர் அமரர் கலாநிதி திரு.எஸ்.சத்தியழுரத்தி	54
13. மிருதங்க, டோல்க்கி கலைஞர் திரு.ந. குழந்தைவடிவேல்	58
14. ஆர்மோனியக் கலைஞர் திரு.சி.கனகரத்தினம்	60
15. பல்துறைக் கலைஞராக விளங்கிய திரு.வே.மகாலிங்கம்	62
16. கர்நாடக சங்கீத கலைஞர் திரு.கணபதிப்பிள்ளை மகாலிங்கம்	66

17. மெல்லிசைக் கலைஞர் திரு.கனகரத்தினம் (இ)விங்கராசா	69
18. நாடகக் கலைஞர் திரு.மாசிலாமணி திசவீரசிங்கம்	71
19. எழுத்தாளர் திரு.முத்துக்குமாரு சிவபாலபிள்ளை	74
20. சிற்பக்கலைஞர் திரு.கந்தையா கிருபானந்தன்	77
21. நாடகக் கலைஞர் திருமதி.பாலசாமுண்டேஸ்வரி கெளரிதரன்	80
22. சண் இசைக்குழுவின் ஸ்தாபகர் திரு.சண்முகவிங்கம் முருகதாஸ்	83
23. கம்பன் கழகத்தின் 'ஏற்றுமிகு இளைஞன்' விருதுபெற்ற அரசியல் ஆய்வாளர் திரு.யதீந்திரா	86
24. தம்பலகாமம் தந்த பெண் எழுத்தாளர் திருமதி காயத்ரி நல்லினகாந்தன்	90
25. சிறுகதை எழுத்தாளர் திரு.இ.மதன்	94
26. சிறுகதை ஆசிரியை திருமதி முகுந்தன் கவிதா	98
27. பல்துறைக் கலைஞர் திரு. பூபாலசிங்கம் பிரதீபன்	101
28. வைத்திய கலாநிதி திரு. த. ஜீவராஜ்	104
29. சூரியன் FM அறிவிப்பாளர் திரு.தில்லையம்பலம் தரணீதரன்	107
30. குறும்பட இயக்குநர் பல்துறைக் கலைஞர் திரு.யோகராசா கலீதன்	111
31. இளங்கவிஞன் திரு. கணேசபிள்ளை சுமன்	115
32. எனது ஞாபகமிட்டல்	118

மதிப்புரை

திரு.வேலாயுதம் தங்கராசா அவர்கள் தரமான தமிழ்நினர். அவரது தந்தை தம்பலகாமம் க.வேலாயுதம். அவர் புலமைமிக்கவர். தம்பலகாமப் பதியை பிறப்பிடமாகவும் வாழ்விடமாகவும் கொண்டு இயற்கையெய்தியவர். அவரது இலக்கிய ஈடுபாடுகள் எண்ணிலடங்காதன. சகலகலா வல்லவனாகத் திகழ்ந்து தம்பலகாமத்துக்குப் புகழிட்டியவர். அவரது மகன் வே.தங்கராசா தந்தையை அடியொற்றி இன்று ஆய்வுப்பணியில் ஈடுபட்டு தம்பலகாமத்தின் இருப்பை உறுதிப்படுத்திக் காட்ட உயிலைத் தயாரிக்கின்றார். அவரது உழைப்பை தனயன் டாக்டர் த.ஜீவராஜ் நிலைநாட்ட முன்னிற்கிறார்.

இதற்கான ஆய்வுரையை எழுதும்படி என்னைக் கேட்டால் என்னென்று எழுதுவது? நான் சிறுவர்களுக்கான கதைகள், பாடல்கள், நாவல்கள் என எழுதுவன். எனக்கு ஆய்விலக்கியங்களை ஆய்வு செய்ய முடியுமா? ஆடு அங்கொரு கடி, இங்கொரு கடியென்று ஓடியோடிக் கடித்து வயிற்றை நிரப்பும். ஜீவநதியை டாக்டர் ஜீவராஜ் தவறாது எனக்கு அனுப்புவார். நான் வாசித்துவிட்டு

ஆங்கிலத்தில் குறிப்புரைகளை எழுதிவிடுவேன் அந்த மடலிலேயே. தமிழில் எழுதத் தெரியாது. நானோரு பழைய புராணம். நவீன விஞ்ஞான யுகத்தில் வாழுத்தகுதியற்றவன். எனினும் கணினியில் சிலவற்றைச் செய்யத் தெரிந்ததினால் அதில் எழுதுகிறேன். திருவள்ளுவரின் கூற்றுக்கிணங்க தந்தை மகந்தகாற்றும் உதவியும், மகந்தகாற்றும் நன்றியும் இவர் களது செயற் பாட்டினால் நிருபணமாகிறது. இதனைக் கண்ணுறுப்போது அகமிக மகிழ்கிறது.

“எங்கே வரலாறு வாய்மூடி மெளனம் சாதிக்கிறதோ அங்கே ஊர்ப்பெயர்களும் இடப்பெயர்களும் வாய்திறந்து பேசத்தொடங்கும்” என்று ஆய்வறிஞர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளதை இலங்கைத் தமிழர் இடப்பெயர் ஆய்வில் – ‘தம்பலகாமம்’ என்ற கட்டுரையில் டாக்டர் ஜீவராஜ் நிலைநிறுத்திக் காட்டிக் குறிப்பிட்டிருந்தார். தம்பலகாமம் பரந்த பிரதேசமாக இருந்தது. இன்று அது கறு போடப்பட்டுப் பல புதுப்பெயர்கள் வந்துவிட்டன. எனினும் பழைய பெயர்கள் நிலைகுலையாது உள்ளன. நமது வரலாற்றில் இடம்பெறும் இடப்பெயர்களும். ஊர்ப்பெயர்களும் சாட்சிகளாகிப் பேசும். பேசவேண்டும். அதற்கான வித்திடுகையே இந்நாலாகும்.

நானுறிந்த காலத்தில் வழக்கில் இருந்த இடப்பெயர்களும், ஊர்ப்பெயர்களும், மண்ணுள் நமது வரலாற்று ஆவணங்கள் புதையுண்டு கிடப்பதுபோல் மறைக்கப்படுகின்றன. தமிழ் மொழியில் வழக்காற்றிலுள்ள பல சொற்கள் மெய்யெழுத்துக்களில் முடிவன. ஊர்ப்பெயர்களும், இடப்பெயர்களும் ‘ம்’ என்ற எழுத்தில் முடிவன. அதேபோல் ‘ன்’ என்ற மெய்யெழுத்தில் முடிவதையும் காணலாம். இவை இரண்டும் சிங்கள, சமஸ்கிருத மொழிகளில் பயன்பாட்டில் இல்லை. தம்பலகாமம் என்ற இடப்பெயரில் உள்ள ‘ம்’ சிங்கள மொழியில் ‘ம’ அல்லது ‘முவ’ என்று முடிவதைக் காணலாம். சிங்கள மொழி, பாளி, சமஸ்கிருத மொழிவழித் தோன்றியதாகும்.

ஆனந்தன் என்று தமிழில் எழுதலாம். அழைக்கலாம். ஆனால் சிங்களத்தில் ‘ஞகரம்’ விடுபட்டுப் போய்விட ‘ஆனந்த’ என்றாகவிடும். சிங்கன் அல்லது சிங்கம் என்ற சொல்லும் ‘சிங்க’ என்றே உச்சரிக்கப்பட்டு எழுதவும் படுகிறது. அதேபோல் சமஸ்திருதத்தில் ‘ஞகரம்’ விடுபட்டுப்போக அந்த இடத்தில் ‘ஹா’ என்ற ஒவி வந்துவிடும். சிங்கள மொழியில் சிங்களவர்கள் எழுதுவது சரி. அதனையே தமிழர்கள் எழுதுவதும், உச்சரிப்பதும் வேதனைக் குரியதே.

இலங்கையில் வாழ்ந்த இயக்கர், நாகர் பரம்பரையினர்தான் இலங்கையில் வாழும் சிங்கள், தமிழ் மக்கள். புதிதாகப் பூர்வீக வரலாறு எழுதும் புத்திஜீவிகள் இதனை நன்கு புரிந்து கொள்வார்களா? மகாவம்சம், குளவம்சம் உண்மையான வரலாறு கூறும் நூல்கள் அல்ல. தாதுசேனன் என்றோரு மன்னன் தனக்குப் ‘பரவதராஜா’ என்ற பட்டத்துக்காக மகாநாம தேரரை அழைத்து மகாவம்சத்தை எழுதப் பணிக்கிறான். அவரும் 700 நூற்றாண்டு கணக்கு முற்பட்டதும், அதற்கு முற்பட்டதுமான காலத்துக் கதைகளையும், தனது கற்பனையையும் சேர்த்து மகாவம்சத்தை பாளி மொழியில் எழுதினார்

இலங்கையின் அரசனாக இராவணன் இருந்தான் என்று இராமாயணம் கூறுகிறது. அவனுக்குப்பின் அவனது தம்பி விபீதணன் ஆண்டதாகவும் கூறப்படுகிறது. இராவணனின் தம்பி விபீதணனின் ஆட்சியின் பின்னர் தடயங்கள் கிடைத்தில். பின் குவேனியில் இருந்து கிடைக்கிறது. விஜயனின் வருகையால் வரலாறு மாறுகிறது. குவேனியை ஏன் மகாவம்ச ஆசிரியர் மறந்தார்? யோசிக்க வேண்டியதொன்று. மகாவம்சம் இலங்கையை சிங்களவர்கள் தான் ஆண்டார்கள் என்பதை வலிந்து கூற

முற்படுகிறது. அதே வேளை தமிழ் மன்னர்கள் ஆண்டதையும் தவிர்க்கமுடியாததினால் எழுதியுள்ளார்.

கி.மு. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் களனிதிஸ்ஸ மன்னன் இலங்கையின் மேற்கே மாயர்ட்டைப் பகுதியை ஆண்டான். அவனது அட்சியின் போது பெரியதொரு கடற்கோள் நடந்ததாகக் குறிப்புகள் உள்ளன. கடல்தெய்வத்தின் சீற்றத்தைத் தணிப்பதற்காகத் தனது மகள் மகாதேவியைப் படகில் ஏற்றி கடலில் விட்டான். அவள் பயணித்த படகு இலங்கையின் தெற்கே உள்ள உறுகுணைப் பகுதியை அடைந்தது. உறுகுணை அரசன் அவளைக் கண்டு பின்னர் திருமணம் செய்து கொண்டான் என்ற குறிப்பு உள்ளது. மகாவம்சத்தில் விகாரமகாதேவியைப் பிரபலப்படுத்த வேண்டியிருந்ததாலும், கொதமபுத்தரின் பெருமையைக் கூறுவதற்காகவும் மகாவம்சம் எழுதப்பட்டதாக இலங்கையின் நீர்ப்பாசன செயற்பாடுகள் என்ற நாலில் வி.ப்ரோகிர் V.Brohier (1935) குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இவற்றையிட்டு நன்கு ஆராய்ந்தால் இலங்கையில் பல குறுநில மன்னர்கள் ஆண்டதற்கான சான்றுகளும் கிடைக்கும். தேவநம்பியதீசன் (கி.மு. 247 - 207) அனுராதபுரத்தை ஆண்ட வேளையில் 32 குறுநில தமிழரசர்கள் ஆண்டுள்ளதை மகாவம்சம் குறிப்பிடுகிறது. இக் குறுநிலவரசர்கள் தேவநம்பியதீசனின் அழைப்பினை ஏற்று வெள்ளரசு மரக்கிளையை நடும் விழாவில் கலந்து கொண்டுள்ளமையையும் மகாவம்சம் குறிப்பிடுவதை டாக்டர் ஜீவராஜ் குறிப்பிடுகிறார். அதேவேளை இன்றைய வரலாற்றுப் பாடத்திட்டத்தில் உள்ள பாடப்புத்தகங்களிலும் வேண்டுமென்றே பழம்பெரும் தமிழ்ப் பெயர்களை நீக்கிச் சிங்களச் சொற்களாக்கி பரப்புகின்றனர். இவற்றையெல்லாம் நமக்குப் பின்வரும் பரம்பரையினர் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டுமோயின் திரு.வே.தங்கராசாவினைப் போல் பல நல்ல விடயங்களை ஆவணப்படுத்த வேண்டும்.

தம்பலகாமத்தில் வாழ்ந்த தமிழிறிஞர்களைப் போற்றி அவர்களை உலகினுக்கு அறிமுகம் செய்யும் பாங்கு போற்றுதற்குரியது. 17ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்து வெருகலம்பதி ஸ்ரீ சித்திரவேலாயுதர் காதலைப் பாடிய ஸ்ரீ ஜி. வீரக்கோன் முதலியார் பற்றிய தகவல் பலருக்குத் தெரியாது. திரு.வே.தங்கராசாவின் இந்த முயற்சிக்குத் தமிழ்க்கறும் நல்லுலகம் கடமைப்பட்டுள்ளது. நமது பைந்தமிழ் இலக்கியங்களை ஏடுகளில் இருந்து வ.வே.சு.ஜயர் போன்றோர் ஆவணப்படுத்தாதிருந்தால் அவை நமக்குக் கிடைக்காது போயிருக்கலாம் அல்லவா?

திரு.வே.தங்கராசா தம்பலகாமத்தின் பெருமைக்காக உழைத்த பெருந் தகைகளை இனங்கண்டு அவர்களது வரலாறுகளைத் தேடித் தொகுக்கும் பணியினைக் கண்டு பெருமையடைகிறேன். வருங்கால இளஞ்சமுகத்துக்கு அறிமுகம் செய்து அவர்களை நமது பாரம்பரியத்தின் அருமை பெருமைகளைச் சுட்டிக்காட்டினால்தான் உணர்ந்து கொள்வார்கள். இவ்வகைச் செயற்பாட்டால் வே.தங்கராசா தமிழ் பேசும் நல்லுலகில் நீங்காப் புகழுடன் நிலைத்து நிற்பார். அதற்கு உறுதியான ஆணிவேரான அவரது மகன் டாக்டர் ஜீவராஜ் என்றும் போற்றுதற்குள்ளாவார்.

17ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்து ஸ்ரீசித்திரவேலாயுதர் காதல் பாடிய வீரக்கோன் முதலியார் தொடக்கம் 21ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்து பல்துறை சார்ந்த பெருந்தகைகளை உலகினுக்கு எடுத்துக் காட்டுவதென்பது அளப்பரிய சேவையன்றோ? இதற்கான மனப்பக்குவம் எல்லோரிடத்தும் காணமுடியாது. இந்தப் பெருந்தன்மை இந்த மண்ணிலும், இனிய தமிழ் மொழியிலும் கொண்ட தீராக்காதலாகும். இது இதயப் பையிலிருந்து ஊற்றெடுக்கும் இரத்தத்தில் ஊறியிருக்க வேண்டும். இது மரபனுக்களின் தொடர்ச்சியான எழுச்சியுணர்வாகும். தான் மட்டும்

வாழத்துடிக்கும் சமூகத்தில் தங்கராசா புடம்போட்ட தங்கராசன் தான். திரு.தங்கராசா இந்நூலில் குறிப்பிட்ட பலரை எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அண்ணாவிமார் எனது ஊரான ஆலங்கேணியில் வாழ்ந்த தாமோதரம்பிள்ளை அண்ணாவியார், பத்தினியர் அண்ணாவியார் போன்றோரோடு சேர்ந்து நாடகம் பழக்கி ஆலங்கேணியில் அரங்கேற்றியதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். அவர்களது நாடகங்களை தம்பலகாமத்திலும் பார்த்திருக்கிறேன்.

எனது நன்பனாக இருந்த மகாலிங்கம் நாங்கள் ஒழுங்கு செய்த கலைவிழாக்களில் பங்கு கொண்டு பாடியதை மறக்க முடியுமா? கலாபூஷணம் சண்முகலிங்கத்தை அமர்ப் பற்குணம் அழைத்துப் பாடக் கேட்டுக்கொண்டே இருப்பார். ஈழத்துச் சௌந்தரராசன் என்றுதான் அழைப்பார். கிண்ணியாவில் முஸ்லிம் மக்களின் திருமணச் சடங்கு, சுன்னத்துக் கலியாணம் போன்ற நிகழ்ச்சிகளில் தம்பலகாமத்தின் இசைக் கலைஞர்களது கச்சேரி கட்டாயம் இருக்கும். இப்போது அவையாவும் அருகிவிட்டன. சுமார் 30 பெருமக்களது சேவைகளையும். வாழ்க்கையையும் தெளிவாக மனத்திரையில் வளர்த்துவிட்டுப் புன்னகையுடன் பார்த்திருக்கும் தங்கராசா தமிழின் வேலாயுதமாக இருந்த பெருமகன் எழுதிய நூல்களையும் வெளிக் கொண்டுவர வேண்டும் என்பது எனது பேரவாவாகும். தாம் பிறந்த மண்ணை மதிக்கின்ற பண்பு பெரும்பாலோருக்கு இல்லை. தம்பலகாமம் பெற்றெடுத்தவர்கள் தம்பலகாமத்தை மறந்து வாழ்கிறார்கள். தம்பலகாமத்தின் பெருமையை இணையதளமுடாக உலகினுக்குப் பரப்பும் டாக்டர் ஜீவராஜ் என்றும் பாராட்டுக்குரியவரே.

என்றும் நன்றியுடன்
கேணிப்பித்தன் ச.அருளானந்தம்

ஒ

வாழ்த்துரை

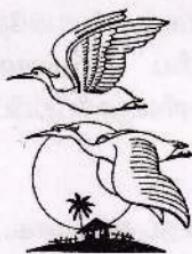
தம்பலகாமம் பிரதேசச் செயலகத்திற்குட்பட்ட பழம் பெருங்கிராமமான தம்பலகாமத்தில் வாழ்ந்த, வாழுகின்ற கலைப் புலமைமிக்க அண்ணாவிமார்கள் மற்றும் அவர்களால் உருவாக்கப் பட்டு மேடையேற்றப்பட்ட நாடகங்கள் இசையாற்றல் மிக்க கலைஞர்கள், நவீன தொழில் நுட்பங்கள் நிறைந்த இக்கால கட்டத்தில் அவற்றிற்கு ஈடுகொடுக்கும் வகையில் தரத்தில் சிறந்து விளங்கும் ‘குறும்படங்களை’த் தயாரித்து வெளியிட்ட கலைஞர்கள், ஆண் பெண் எழுத்தாளர்கள் போன்றோர்களின் விபரங்களை உள்ளடக்கி ‘போற்றுதற்குரிய ஆற்றலாளர்கள் இவர்கள்!’ என்ற நூல் முதன் முதலாக வெளிவருவதையிட்டு நான் பெரு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

கடந்த இரண்டு வருடாலமாக எனது தந்தையாரும், இந்நூலின் ஆசிரியருமான திரு.வேலாயுதம் தங்கராசா அவர்களால் பலவழிகளிலும் தேடிப் பாதுகாக்கப்பட்ட விவரங்கள் இந்நூலில் அடங்கியிருக்கின்றது. இந்நூல் எதிர்காலத்தில் தம்பலகாமத்தின்

கலை இலக்கிய பாரம்பரியத்தின் தேடலுக்கு ஒரு உசாத்துணை நூலாக அமையும் என நம்புகின்றேன். பல்துறை சார்ந்த கலைஞர் களையும் அவர்களது படைப்பாற்றல் குறித்த விவரங்களையும் எடுத்துரைக்கும் இந்நால் சிறப்பாக வெளிவர ஆதிகோணநாயகர் அருளை வேண்டி வாழ்த்துகிறேன்.

திருமதி.ஜெயகௌரி ஸ்ரீபதி
பிரதேச செயலாளர்,
பிரதேச செயலகம்,
தம்பலகாமம்.

४८

தம்பலகாமத்தை வரலாறு வாழ்த்தட்டுமே

ஓரு இனக்குமுமத்தினரால் நீண்டகாலம் கைக்கொள்ளப் பட்டு பின்பற்றப்பட்டுவரும் சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள் பண்பாடாக வளர்ச்சியறுவதுடன் குறித்த பிரதேசத்து தனிமனிதன் மற்றும் சமூகத்தவரின் வாழ்வியலுடன் பின்னிப்பிணைந்து விடுகின்றது. மனிதனது கலையாற்றல் “போலச் செய்தல்” என்பதன் ஊடாக தோற்றும் பெற்று வளர்ச்சியற்றுதெனலாம். ஆதிகாலத்து மனிதனின் பிரதான தொழில்களாக விளங்கியவை வேட்டையாடல், விவசாயம், கடற்தொழில் ஆகும். தனக்குக் கிடைத்த ஒய்வு நேரங்களில் ஆடல், பாடல், சித்திரம், கவி ஆகிய கலைகளில் ஈடுபட்டுத் தானும் மகிழ்வுற்று பிறரையும் மகிழ்ச்சிப்படுத்தினான்.

இந்த வகையில் வரலாற்றுப் பாரம்பரியம் மிக்க அருள்மிகு ஆதிகோணநாதர் ஆட்சிசெய்யும் இயற்கையெழில் கொஞ்சம்

திடல்களை தன்னகத்தே கொண்டதே தம்பலகாமம் கிராமம் ஆகும். “தள்ளாத விளையுளும் தக்காரும் தாழ்விலாச் செல்வமும் சேர்வது நாடு” என்ற வாக்கிற்கிணங்க கந்தளாய்குள் நீர்வளமும், மிகுவயல் நிலமும், பயன்தரு தென்னை, மா, பலா என பயிர்கள் கூழி, கல்வி, கலை, பண்பாட்டோடு வீரமறவர் வாழும் தம்பை நகரிது. இங்குப் பாரம்பரிமான வீரவிளையாட்டுக்களோடு ஆடிய சுத்துகளுக்கும், அரங்கேறிய கலைகளிற்கும் அளவில்லை. அந்தளவிற்கு இப் பிரதேச மக்கள் கலைகளை சுவைத்து, இரசித்தார்கள். கலைஞர்கள் மனமுவந்து ஆற்றுகையை வழங்கினார்கள்.

ஓர் இனக்குழுமத்தின் தனித்துவ இருப்பியலை உறுதிப் படுத்தும் சான்றாதாரங்களாக நிலமும் மொழியும் கலையும் விளங்குகின்றமை கண்கூடு. இவற்றின் தனித்துவத்தினைப் பேணி எதிர்கால சந்ததியினர்க்குக் கையளிப்பது எம்கடனே. கலைஞர்கள் காலத்தை பிரதிபலிக்கும் ஆக்கத்தை பிரசவிக்கும் பெருந்தகைகள். இத்தகைய வரலாற்றுப் பெருமையிக்க கலைஞர் பெருமக்கள் மறைந்தாலும் மக்கள் மனங்களில் இன்றும் வாழ்ந்து கொண்டு தான் இருக்கின்றார்கள். தம் வாழ்நாளில் தாம் சார்ந்த மன்னுக்கும், கலைத்துறைக்கும் பெருமை சேர்த்த கலைப் பிரம்மாக்கள் தொடர்பான வரலாற்று விவரங்கள் ஆவணப்படுத்தப்பட வேண்டியது காலத்தின் கட்டாயத் தேவையாக உள்ளது.

நேற்றைய வாழ்வியல் முறைமை இன்றைய வரலாறுகின்றது. இத்தகைய காலம் கருதிய கனதியான வரலாற்று ஆவணமாகிய “போற்றுதற்குரிய ஆற்றலாளர்கள் இவர்கள்” தொகுப்பில்

தம்பலகார்மம் தந்த கூத்து, இசை, தோல்வாத்திய, சிறுகதை, பெண்ணிய, சிற்ப, நாடக, கவிதை, ஊடகம், குறும்படம், பல்துறை, அறிவியல் போன்ற பல்துறைசார் ஆளுமைகள் முப்பதின்மரின் ஆற்றங்கள் பதியப்பட்டுள்ளமை கவனிக்கத்தக்கது. மறைந்த கலை வித்தகர்கள், வாழ்ந்து வரும் முத்த கலைஞர்கள், இளம் தலைமுறை ஆளுமைகள் என மூன்று தலைமுறைக் கலைஞர்கள் காய்தல் உவத்தவின்றி ஆவணப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றார்கள்.

இக் கலைஞர்களின் வாழ்வியல் விவரங்களைத் தொகுத்து எதிர்கால சந்ததியினருக்கு வரலாற்று ஆவணமாக தந்த கலையுள்ள ஆளுமையையும் நாம் மனங்கொள்ள வேண்டும். தம்பலகாமத்தின் கலை இலக்கிய வரலாற்றில் தவிர்க்க முடியாத ஆளுமைகள் திரு.வேலாயுதனார். அவர் மகன் திரு.வே.தங்கராசா, அவரின் மகன் வைத்திய கலாநிதி த.ஜீவராஜ் என மூன்று தலைமுறையினராக காலத்தின் தேவை கருதிய உணர்வுள்ள கலை இலக்கிய செயற்பாட்டாளர்கள் இவர்கள். பண்ணடைய வரலாற்று ஆவணங்களை அகிலமெங்கும் வாழும் ஆர்வலர்களுக்கு அறிவியல் ரீதியான விளங்கங்களுடன் வழங்கி தம்பலகாமத்தின் வரலாற்றுப்புகழை தமிழ்க்கறும் நல்லுலகிற்கு ஜீவநதி மூலம் வெளிப்படுத்துவதில் அர்ப்பணிப்புடன் செயற்படுகின்றார்கள்.

தம் பலகாமத்தின் கலை இலக்கிய வரலாற்றை ஆவணப்படுத்துவதில் இந்நால் காத்திரமான பங்களிப்பை வழங்கும் என்பதில் எவ்வித ஜயமுமில்லை. குடத்துள் விளக்காய் இருந்த இக் கலைஞர்களின் புகழ் அனைவரும் அறியும் வண்ணம் குன்றின்மேல் தீபமாக ஏற்றி வைக்கப்பட்டுள்ளது. இம் மண்ணின்

எதிர்கால சந்ததியினர் தங்கள் முன்னோர் தொடர்பாக நிச்சயம் பெருமைப்படுவார்கள். இத்தகைய வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க நூலை தொகுத்துத்தந்த திரு.வே.தங்கராசா அவர்களுக்கும், கட்டுரைகளை வெளியிட்ட ஜீவந்தி (www.geevanathy.com) வலைப்பூவிற்கும், வைத்திய கலாநிதி த. ஜீவராஜ் அவர்களுக்கும் தமிழ்க்கூறும் நல்லுலக வாசகர்கள் சார்பாக வாழ்த்துக்களை தெரிவிப்பதுடன். நூல் சிறப்புற வெளிவர எல்லாம் வல்ல ஆதிகோணேசரின் ஆசியையும் வேண்டி நிற்கின்றேன்.

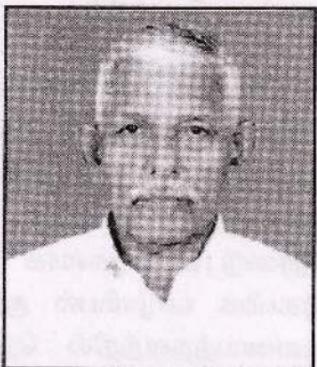
வி.குண்பாலா
கலாச்சார உத்தியோகத்தர்,
பிரதேச செயலகம், தம்பலகாமம்.

ஷ

என்னுரை

தமிழ்பலகாமம் வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க தமிழ்க்கிராமம். தமிழ்பலகாமத்தின் பாரம்பரியங்கள் பல. இவற்றுள் கலை இலக்கியப் பாரம்பரியம் தொடர்பாக ஜீவநதி வலைப்பூவில் (www.geevanathy.com) தொடர்ச்சியாக நான் எழுதிய முப்பது கட்டுரைகளைத் தொகுத்து ஜீவநதி ‘போற்றுதற்குரிய ஆற்றலாளர்கள் இவர்கள்’ என்ற தலைப்பில் இந்நாலை வெளியிட முயற்சிகள் செய்வது குறித்துப் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன். சில முக்கிய விடயங்கள் தவிர்க்க முடியாதவை. இதன் காரணமாக சில விடயங்கள் திரும்பத் திரும்ப குறிப்பிடும் குற்றமிருப்பினும் அவற்றின் குறிப்புகள் வரலாற்று ரீதியில் அதிமுக்கியமானவை என்பதை வாசகர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

திருமதி. தனபாக்கியம் குண்பாலசிங்கம் அவர்கள் குறிப்பிடுவது போல ‘தமிழர்களாகிய நாம் கடந்துபோன வரலாறுகளை குப்பை என்று குப்பைத் தொட்டியில் போட்டுவிட்டு புதியவற்றைத் தேடி அலைகிறோம். அதனால் ஆட்சிப் புலங்களையும் அடையாளங்களையும் இழந்து கிடக்கிறோம். ஆனால் மற்ற இனங்களோ குப்பைகளைக் கிளாறித் தேடி எடுத்து தம் வரலாற்றுத்

தடயங்களைக் காப்பகங்களில் பாதுகாத்து வருகிறார்கள்? எவ்வளவு பொருள் பொதிந்த வார்த்தை! ஒவ்வொரு தமிழனும் இதைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

இதன் அடிப்படையில்தான் கலைஞர்களின் வாழ்வியலோடு அவர்களின் வாழ்விடங்களின் வரலாறுகளையும் கூடியவரையில் இணைத்துள்ளன. பாரிய இரண்டு சத்திரசிகிச்சைகளுக்குப் பின்னர் ஒய்வாக இருக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. இந்த ஒய்வைப் பயன்படுத்தி கடந்த இரண்டு வருடங்களாக நான் தேடிய, நேரில் பேட்டிகண்ட கலைஞர்களின் வாழ்வியல் குறிப்புகளை கட்டுரை களாக ‘ஜீவந்தி’ இணையத்தளத்தில் தொடர்ச்சியாக எழுதி வந்தேன். இதனைப் படித்த வாசகர்கள் எனது முயற்சியைப் பெரிதும் பாராட்டினர். ஒருசிலரின் விவரங்கள் இதில் தவறவிடப் பட்டிருக்கலாம். சிலர் விவரங்களைத்தர மறுத்துமிருக்கலாம். எது எப்படியாயினும் ‘தம்பலகாமத்தின் கலை இலக்கியப் பாரம் பரியத்தை’ அறிந்து கொள்ள இம் முயற்சி பெரிதும் உதவும் என நம்புகிறேன்.

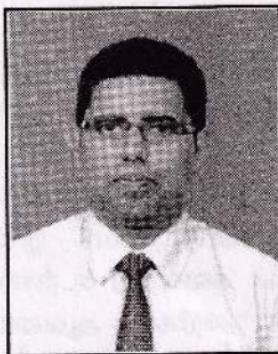
ஜீவந்தியில் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்த கட்டுரைகளைத் தொகுத்து ‘போற்றுதற்குரிய ஆற்றலாளர்கள் இவர்கள்’ என்ற தலைப்பில் இந்நாலை வெளிக்கொண்டுவர ‘ஜீவந்தி’ எடுக்கும் முயற்சிகளுக்கு எனது நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதேபோல சிறப்பாக இந்நாலை வெளியிடும் ‘மணிமேகலைப் பிரசுரத்திற்கும்’ வாசகப் பெருமக்களாகிய உங்களுக்கும் எனது இதயபூர்வமான நன்றிகள்.

வேலாயுதம் தங்கராசா
சின்னவரணமேடு, தம்பலகாமம்,
திருகோணமலை.

ஷ

தம்பலகாமத்தின் கலை இலக்கியப் பாரம்பரியத்தை நூவணப்படுத்தல்

திரு.வேலாயுதம் தங்கராசா அவர்கள் ஓய்வுபெற்ற அதிபர், பேராதனைப் பல்கலைக்கழக வெளிவாரிப் பட்டதாரி, தேசிய கல்வி நிறுவகத்தின் பட்டப்பின்படிப்பை முடித்தவர். வரலாற்றுப் புகழ் மிக்க தம்பலகாமம் ஆதிகோணநாயகர் கோவிலில், மரபுவழி அறக்காவலர்களில் ஒருவராகக் ‘கங்காணம்’ என்னும் பதவி வகிப்பவர். தம்பலகாமத்தின் முத்த எழுத்தாளர் திரு.க.வேலாயுதம் அவர்களின் அன்புமகனாகிய இவர், இளம்வயதில் இருந்தே எழுதுவதில் அதீத ஆர்வமுள்ளவராக இருந்து வந்துள்ளார். இவரது பல இலக்கியப் படைப்புக்கள் வீரகேசரி, தினக்குரல், சுட்ரொளி, மித்திரன், மலைமுரசு ஆகிய தினசரி வாரப்பத்திரிகைகளில் வெளிவந்துள்ளது.

இவர் எழுதிய சிறுவர்களது மனங்களில் நற்பண்புகளை வளர்க்கும் நோக்கில் அமைந்த சிறுவர் கவிதை நூல் 30 கவிதை

களுடன் ‘ஆண்டவனைக் கண்டதுண்டா?’ என்னும் தலைப்பில் 2006 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. இது அனைவரதும் பாராட்டுதலைப் பெற்றது. தொடர்ந்து இவரைத் தொகுப்பாசிரியராகக் கொண்டு 2008ஆம் ஆண்டில் ‘இலங்கையில் ஸ்ரீ சாயியின் லீலாம்ருதம்’ என்ற நூல் சாயி பிரசரத்தினுடாக வெளியிடப் பட்டது.

இரண்டு பாரிய சத்திரசிகிச்சைகளுக்குப் பின்னர் மிகுந்த மன உளைச்சலுக்கு உட்பட்டிருந்த காலத்தில் இந்த ஆவணப் படுத்தல் முயற்சியினை ஆரம்பித்தார். ‘போற்றுதற்குரிய ஆற்றலாளர்கள் இவர்கள்!’ என்ற இந்த நூலில் உள்ள கட்டுரைகள் அனைத்தும் www.geevanathy.com இல் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்தபோது படித்துச் சுவைத்து உந்சாகமுட்டிய அனைத்து நட்புள்ளங்களுக்கும் என் நன்றிகள். ஆவணப்படுத்தலீன் தேவை அதிகரித்திருக்கும் இக்காலகட்டத்தில் இதனை ஒரு ஆரம்ப முயற்சியாகக் கொள்ளலாம். வரலாற்றை அறிதல் என்பது வெறுமனே பழம்பெருமை பேசுவதற்காக அல்லாமல் நமது முன் னோர்களின் பண்பாட்டு விழுமியங்களை எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கு எடுத்துச்சென்று அதனுடாக நமது சமூகத்தின் வளர்ச்சிக்கு உதவுவதாய் இருத்தல் வேண்டும் என்பதைனுயும் நாம் இங்கு கருத்திற்கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

வைத்திய கலாநிதி த. ஜீவராஜ்,
www.geevanathy.com,
admin@geevanathy.com.

38/1 சாரதா வீதி,
 திருக்கோணமலை.

தம்பலகாமத்தீன் கலை லெக்கியப் பாரம்பரியம்

வெரலாற்றுப் பெருமைமிக்க தம்பலகாமத்தில் முத்தமிழின் ஓர் அங்கமான பாட்டு, கூத்து, நாடகம், நடனம் போன்ற கலைகளும் நோய் தீர்க்கும் வைத்தியக்கலையும் ஒன்றுடன் ஒன்று பின்னிப் பிணைந்து வளர்ந்தோங்கி வந்தன. புகழ் பெற்ற நாட்டு வைத்தியர்கள் சிறந்த அண்ணாவிமார்களாகவும் விளங்கினர். அவர்கள் வைத்தியத்தை முறையாகச் செய்ததுடன் தமது ஓய்வு நேரங்களில் கலைகளை வளர்ப்பதில் கூடிய கவனத்தைச் செலுத்தினர். வேர்கள் பிடிச்சி குளிகை தயாரிக்கும் பரியாரிமார்களும் சேறு உழக்கி நெல்விளைவிக்கும் விவசாயிகளும் மேடைகளில் ஏறி வேசங்கள் போட்டு மக்களை மகிழ்ச்சிக் கடலில் ஆழ்த்தினர்.

மக்களை வெகுவாகக் கவர்ந்த இந்தக் கலைகள் பழையில் பெருவளர்ச்சி பெற்றிருந்தன. நாடகங்களில் நல்ல பாத்திரங்கள்

எற்று நடித்த கலைஞர்களின் இயற்பெயர்கள் பழக்கொழிந்து நாடகங்களில் ஏற்ற பாத்திரப் பெயர்கள் நிலைபெற்ற தொடங்கின. இந்த வகையில் ‘விஸ்வாமித்திரர்’, ‘ஜமன்’, ‘சிறுத்தொண்டர்’ போன்ற பெயர்களைக் குறிப்பிடலாம். திடல் திடலாக அமைந்த ஊர்ப்பகுதிகளில் ‘கொட்டகைகள்’ அமைத்து நாடகங்கள் பழக்கப்பட்டன. மழைக்காலம் முழுவதும் கூத்தும் நாடகங்களும் பழக்கப்பட்டன. ‘மாரித்தவளைகளின் கத்தும் பேரொலிகளுடன் கூத்துப் பழக்கும் கொட்டகைகளிலிருந்து எழும் மிருதங்கங்களின் ஓசையும் பழமையில் ஒலித்ததாக’ வயது வந்த பெரியோர்கள் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். இவ்வாறு பழக்கப்பட்ட நாடகங்களும் கூத்தும் தம்பலகாமத்தின் மத்திய பகுதியில் அமைந்த கள்ளி மேட்டில் ‘ஆலையடி வேள்வி வளாகத்தில்’ மேடையேற்றப்பட்டன.

தம்பலகாமப் பகுதியிலில் இருந்து மட்டுமின்றி திருகோண மலை மாவட்டத்தின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் பார்வையாளர்கள் வாகனங்களில் வந்து குவிந்து இங்கே மேடையேற்றப்படும் நாடகங்களையும் கூத்துக்களையும் கண்டுகளித்துச் செல்வார்கள் என இவ்வூர்ப் பெரியார்கள் கூறுகின்றனர். இவை தவிர பிரபலமான அண்ணாவியார்களான கந்தப்பர் கணபதிபிள்ளை அவர்களும், பத்தினியர் வேலுப்பிள்ளை அண்ணாவியார் அவர்களும், ஆலங்கேணி போன்ற அயல் கிராமங்களுக்குச் சென்று அங்குள்ள இளைஞர்களுக்கு கூத்து, நாடகம் போன்ற கலைகளைப் பழக்கி மேடையேற்றிய வரலாறுகளும் உண்டு.

நாடகங்கள் பழக்குவதற்கு பிரத்தியேகமான ‘கொட்டில்கள்’ அமைக்கப்பட்டன. இவற்றை இந்நாடகக் கலைஞர்களே மேற்கொண்டனர். நாடகங்கள் பழகும்பொழுது ஏற்படும் செலவுகளை கலைஞர்களே தினம் ஒருவர் என்ற வகையில் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டனர். சில நாடகங்கள் ஒரு வருடகாலம் வரை பழக்கப்

பட்டதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. சில வேளைகளில் இந்நாடகங்கள் பழக்கப்படும் பொழுது மக்கள் திரளாக வந்து பார்வையிடுவதும் உண்டாம். இவ்வாறு நாடகங்கள் பழக்கப்படும் கொட்டில்கள் கள்ளிமேடு சிப்பித்திடல், கூட்டாம்புளி நாயன்மார் திடல் போன்ற இடங்களில் அமைந்திருந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. எங்கு நாடகங்கள் பழக்கப்பட்டாலும் ‘கள்ளிமேடு ஆலயடி வேள்வி வளாகத்திலேயே’ நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டனவாம். இந்நாடகங்களுக்கான நுழைவாயில் சீட்டு கோவில்குடியிருப்பில் விற்பனை செய்யப்பட்டதாகவும் சொல்லப்படுகிறது.

இந்தியாவிலிருந்து ஆர்மோனிய வித்துவான் சின்னையா, சாய்பும் மிருதங்க வித்துவான் மதாநிசாவும் பிற்பாட்டுக்காரர் கறீம் பாயும் தம்பலகாமம் வந்து நாயன்மார்த்திடல், கள்ளிமேடு போன்ற இடங்களில் தங்கி தமது கலைகளைப் பரப்பினர். இந்த சந்தர்ப்பத்தை நமது அண்ணாவிமார்கள் நன்கு பயன்படுத்திக் கொண்டனர். தொடர்ந்து வேல்நாயக்கர், எஸ்.ஆர்.கமலம் போன்ற கலைஞர்களும் இந்தியாவிலிருந்து வர இவர்களுடன் இணைந்து கொண்டு நமது கலைஞர்கள் அற்புதமான நாடகங்களை மேடையேற்றியதற்கு வரலாறுண்டு.

60களில் தம் பலகாமம் மகாவித் தியாலயத் தில் ஆசிரியர்களாகக் கடமையாற்றிய கலைப்புலமைமிக்க சங்கீத ஆசிரியை திருமதி. சௌலாட்சுமி சுப்ரமணியம், கலாபூசணம் வயலின் மேதை சோமசுந்தரம், யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த கவிஞர் பத்மநாதன், மட்டக்களப்பு தம்பிலுவில்லைச் சேர்ந்த கண்ணமுத்து போன்றவர்களால் சிறந்த நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டன. இவை திருகோணமலை மாவட்டத்திலும் பலமுறை மேடையேற்றப்பட்டு பரிசில்களைப் பெற்றுக்கொண்டன. இந்நாடகங்களில் நாலும் எனது நண்பர்களான சித்திரவேல் சின்னராசா, கந்தளாய் நடேஷ்,

குண்டில்நம் போன்றோரும் நடித்து மக்கள் மத்தியில் நல்ல பெயரைச் சம்பாதித்துக் கொண்டோம். மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த மாசிலாமணி திசவீர்சிங்கம் என்னும் கலைஞர் தொழில்காரணமாக தம்பலகாமம் வந்து ‘சுமதி எங்கே?’ ‘தூக்குத்தூக்கி’ போன்ற நாடகங்களை ‘நாயன்மார்த்திடல் வேள்வி வளாகத்தில்’ மேடையேற்றி மக்கள் உள்ளங்களில் நீங்காத இடம் பிடித்ததையும் இங்கே குறிப்பிடுதல் சாலப் பொருந்தும்.

தம்பலகாமத்தில் புகழ்பெற்ற அண்ணாவிமார்களாகவும் வைத்தியர்களாகவும் விளங்கிய கந்தப்பர் கணபதிப்பிள்ளை, பத்தினியர் வேலுப்பிள்ளை ஆகியோர்களும், அவர்களது வழித்தோன்றல்களும் தம்பலகாமத்தின் கலைப் பாரம்பரியத்தில் முக்கிய இடம் வகிக்கின்றனர். இந்த வகையில் கணபதிப்பிள்ளை அண்ணாவியார், அவரது பிள்ளைகளான கலாபூசணை கந்தர்வகான இசைமணி க.சண்முகலிங்கம், கலைஞர் மகாலிங்கம், ‘சண் இசைக்குழுவின் ஸ்தாபகர் ச.முருகதாஸ், வாய்ப்பாட்டுக் கலைஞர் ம.நாகராசா ஆகியோர்களைக் குறிப்பிடலாம்.

இதேபோல பத்தினியர் வேலுப்பிள்ளை அண்ணாவியார், அவரது மகனான பல்துறைக் கலைஞர் வே.மகாலிங்கம் அவர்களின் மகன் கண்ணன் பேரர்களான தர்சன் திருமதி குமாரவட்வேல், க.அகிலன், க.குகன் போன்றோரையும் குறிப்பிடலாம். மேலும் கலாபூசணை லயஞானமணி, மிருதங்கவித்துவான் க.சண்முராசா, கலாபூசணை வயலின் வித்துவான் சோமசுந்தரம் போன்றோரும், முருகுப்பிள்ளை அண்ணாவியார், சிவப்பிரகாசம் அண்ணாவியார் ஆகியோர்களும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

தம்பலகாமம் சிப்பித்திடலில் வாழ்ந்த சின்னத்துரை அண்ணாவியார், ஆர்மோனியக் கலைஞர் சாமித்தம்பி சுந்தரலிங்கம்,

நாடகக் கூத்துக்கலைகளில் சிறந்த அண்ணாவித்துரை, தவில் கலைஞர் ஆறுமுகம், டோல்கி வாசிப்பதில் திறமைபெற்றிருந்த கலைஞர்கள் தர்மலிங்கம், இராசவிங்கம் ஆகியோர்களையும், சிறப்பாக ஆரூட்கலையில் அரும்பெரும் ஆற்றல் பெற்றிருந்த மாரிமுத்துச் சாஸ்திரியாரையும் குறிப்பிடலாம்.

பட்டிமேட்டைச் சேர்ந்த இளைப்பாறிய அஞ்சல் அதிபர் திரு.ச.பாஸ்கரலிங்கம் சிறந்த மேடைப்பேச்சாளராகவும், நாடக நடிகராகவும், சிறந்த புகைப்படக்கலைஞராகவும் விளங்கினார். தற்பொழுது அவர் மகன் தினேஷ் அவர்கள் சிறந்த புகைப்படக் கலைஞராகவும், ‘வீட்யோ’, ‘படத்தொகுப்பு’ ஆகிய கலைகளிலும் சிறந்து விளங்குகிறார்.

தம்பலகாமம் சின்னவர்ணமேட்டைச் சேர்ந்த வைத்திய கலாநிதி திரு.த.ஜேயகாந்த அவர்கள் வட இலங்கை சங்கீத சபை நடத்திய பரிட்சையில் ‘வயலினில்’ முன்றாவது பிரிவில் முதல் தரத்தில் சித்தி பெற்றுள்ளதையும் குறிப்பிட வேண்டும். இலக்கியத் துறையில் 17ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய ‘சித்திரவேலாயுதர் காதல்’ எழுதிய வீரக்கோன் முதலியார் தொடக்கம் ‘கவிஞர் வாலர்’ தம்பலகாமத்தின் முதுபெரும் எழுத்தாளரும் கவிஞருமாகிய ‘தம்பலகாமம் க.வேலாயுதம்’ பண்டிதர். ஐ. சரவணமுத்து, கலாநிதி சத்தியமூர்த்தி, அமரர் மு.சிவபாலபிள்ளை, வேலாயுதம் தங்கராசா, ‘ஜீவநதி’ ஸ்தாபகர் த.ஜீவராஜ், பல்கலைக் கலைஞர் சுஜீதன், கவிஞர் சுமன், சிறுகதை ஆசிரியர் மதன், ஊடகவியலாளர் யதீந்திரா, பல்துறைக் கலைஞர் பிரதீபன், சிரேஷ்ட வானைலிக் கலைஞர் தரணீதரன் ஆகியோர்களையும், பெண் எழுத்தாளர்களில் திருமதி.காயத்ரி நனினகாந்த, திருமதி.லலிதா மோகந்தாஸ், திருமதி.கவிதா முகுந்தன், திருமதி பாலசாமுண் டேஸ் வரி கெளரீஸ்வரன் போன்றோரையும் குறிப்பிடலாம்.

புதுக்குடியிருப்பைச் சேர்ந்த செல்வநாதன், வசந்தன் போன்றோர் சமீபகாலமாக சிறுக்கை ஆக்கத்தில் ஈடுபட்டுள்ளனர். என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதேபோல இப்பகுதியைச் சேர்ந்த திரு. முருகானந்தன் பவதாரணன் வட இலங்கை சங்கீத சபை நடத்திய பரீட்சையில் வயலினில் முன்றாவது பிரிவில் முதல் தரத்தில் சித்தி பெற்றுள்ளதையும் இங்கே சிறப்பாகக் குறிப்பிடல் வேண்டும். இதேபோல புதுக்குடியிருப்பில் வசிக் கும் திரு. அ.காளிக்குட்டி சாஸ்திரியாரும் ஓவியக்கலையில் ஆசிரியர் திரு. மு.தேவகிருபாகரன் திருமதி.சங்கீதா விஷ்ணுகாந்தன் போன்றோரும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

தம்பலகாமப் பற்று ஈழத்தமிழின் புராதனமான மரபுகளைக் கொண்டுள்ளது. இங்கு வாழும் மக்களின் வரலாறு, பண்பாடு என்பன தமிழக மக்களின் பண்பாடு, கலை, கலாச்சாரம் என்பவற்றோடு பின்னிப் பினைந்தவை. வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க தம்பலகாமம் ஆதிகோணநாயகர் ஆலயத்தில் தொழும்பாளர்களாகக் கடமையாற்றும் அனைவரும் குளக்கோட்டு மன்னனால் இந்தியாவிலிருந்து வரவழைக்கப்பட்டு குடியேற்றப்பட்டவர்கள் என்பதை கோணேசர் கல்வெட்டு மூலம் அறியக்கூடியதாக உள்ளது. தமிழகத்தில் இன்றும் நடைமுறையிலுள்ள ‘வெறியாடல்’, ‘கட்டுச் சொல்லுதல்’, ‘கும்பச்சடங்குகள்’, ‘பத்தினியம்மன் வழிபாடு’ போன்றன இம்மக்களின் முக்கிய பண்பாட்டு அம்சங்களாக அமைந்துள்ளன.

புரதானத் தமிழர் சமூகங்களிடையே காணப்பட்ட ‘வதனமார் வழிபாடு’ என்பது தம்பலகாமத்தில் சிறப்பாகக் கடைப்பிடிக்கப் படுவதை இன்றும் காணலாம். வீரசாகசங்களைப் புரிந்து குழுமாடுகளைப் பிடித்து பொங்கலிட்டு வேள்விகள் செய்யும் முறைமையானது வருடத்திற்கொரு முறை என்ற வகையில் உரிய

இடங்களில் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. சங்ககாலத்தில் மாடு பிடித்தலும், அதனோடு தொடர்புடைய வழிபாடுகளும் நம்பிக்கை களும் இருந்த செய்திகள் உள்ளன. அவை இன்றும் தம்பல காமத்தில் நடைமுறையில் உள்ளன. மேலும் வயல்களில் உழவர்கள் சேறு உழக்கும்பொழுதும், சூடு மிதிக்கும் பொழுதும், அற்புதமான பொருள் பொதிந்த ‘நாட்டார் பாடல்களை’ இசையுடன் பாடுவார்கள். மரணச்சடங்குகளிலும் பெண்கள் மாரடிக்கும் பொழுதும் இத்தகைய பாடல்களைக் கேட்கலாம். இவை அனைத்தும் காலமாற்றத்தினால் அழிந்துவிட்டன. இப்பாடல்களை பாடக்கூடிய ஆற்றலுள்ளவர்களும் இன்று எம்மிடையே இல்லை என்பதுதான் உண்மை.

தம்பலகாமம் காலம் காலமாக தமிழ் வளர்த்த பேருர். ஆற்றல்மிக்க கலைஞர்கள் தோன்றி அருந்தமிழ்க் கலையை உயிரென மதித்துப் போற்றி வாழ்ந்த இடம். காலமாற்றத்தினாலும், சினிமாக் கலை மக்களின் மனங்களை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டதாலும், நாட்டுக் கூத்து, நாடகம் போன்ற அரிய கலைகள் இங்கே அருகிவிட்டன. பாடசாலைகளில் மட்டும் இப்பொழுது நாடகங்கள் மேடையேற்றப் படுகின்றன. ‘பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் வழுவில்லை’ என்பதுதானே நமது கோட்பாடு. இதற்கமைய கலையம்சம் நிறைந்த தமிழ்க் குறும்படங்களைத் தயாரித்து வெளியிடும் ஆர்வம் தம்பலகாமத்து இளைஞர்களிடம் தற்பொழுது துளிர்விட ஆரம்பித்துள்ளது.

ஒரு ரூபாய்க்கு நாட்டிலுள்ள மதிப்பை துல்லியமாக கலை நயத்துடன் எடுத்துச் சொல்லும் கஜீதனின் ‘அடிவானம்’ என்ற குறும்படம் 2012இல் இலண்டனில் நடைபெற்ற உலக குறும்படப் போட்டியில் முதலாம் இடத்தைப் பெற்று சர்வதேச விருதைப்

பெற்றுக் கொண்டது. இதிலுள்ள விசேசம் என்னவென்றால் இக்குறும்படத் தயாரிப்பில் ஈடுபட்ட கலைஞர்கள் அனைவரும் தம்பலகாமத்தைச் சேர்ந்தவர்களாவர்.

இதேபோல 2008ஆம் ஆண்டு மனித உரிமை தினத்திற்காக நடத்தப்பட்ட போட்டியில் ‘வஞ்சகக்கடத்தல்’ என்னும் குறும்படம் திருகோணமலையில் முதற்பரிசைத் தட்டிக்கொண்டது. இப்படத்தை தம்பலகாமத்தைச் சேர்ந்த கிராமசேவகர் திருமதி பால சாமுண்டேஸ்வரி தயாரித்தனித்திருந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மேலும், தம்பலகாமத்தைத் தாயகமாகக் கொண்ட ரி.என்.ஜனாத்தனின் இயக்கத்தில் உருவாகிய ‘கடந்த பயணம்’ எம்.பிரசாத்தனின் இயக்கத்தில் உருவாகிய ‘தாய்’ போன்ற குறும்படங்களும் நமது கவனத்திற்குரியன.

தம்பலகாமம் ஆதிகோணநாயகர் கோவில் பிரதம குருவாக 60களில் கடமைபுரிந்த நாகேஸ்வரக் குருக்களின் மகனான கஜேந்திர சர்மா (மலைநாடான்) அவர்கள் புலம்பெயர்ந்து வெளிநாடு சென்றாலும் தான் வாழ்ந்த மண்ணை மறக்காமல் இணையத் தளங்களில் ‘தம்பலகாமத்தின் பக்கமை நினைவுகளை’ பலவேறு வடிவங்களில் பதித்ததை நினைவுக்காராமல் இருக்க முடியவில்லை. குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால் தம்பலகாமத்தின் சிறப்பை வெளி உலகுக்கு முதல் முதலாகத் தெரிவித்த பெருமை அப் பெருமகனையே சாரும். மேலும், பல இளைஞர்களும் யுவதிகளும் இலக்கியத்துறையிலும் இசைத்துறையிலும் ஆர்வத்துடன் ஈடுபட்டிருப்பதாக அறிய முடிகிறது. அந்த விவரங்களையும் எதிர்காலத்தில் இணைத்து இந்த முயற்சியை முழுமைபெறச் செய்ய வேண்டும் என்பதே எனது எண்ணமாகும்.

முதுபெருங் கவிஞன் ஸ்ரீ வீரக்கோன் முதலியார்

தமிழ்ப்பலகாமத்தின் முதுபெருங் கவிஞராக வேளாண்மரபைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ.ஐ.வீரக்கோன் முதலியார் விளங்குகிறார். 17ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாகக் கருதப்படும் ‘வெருகல் ஸ்ரீ சித்திரவேலாயுதர் காதல்’ என்னும் பழந்தமிழ் நூல் இவரால் இயற்றப்பட்டது.

சிற்றின்பம், பேரின்பம் கலந்த சிறந்ததொரு காவியமாக இந்நூல் விளங்குகின்றது. தமிழிலக்கிய வரலாற்றிலே நூல்களின் காலநிரணயம் ஒரு பிரச்சினையாகும். அவற்றுக்குப் புறநடையாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது. நூல் ஆசிரியரின் பெயர், அவர் வாழ்ந்தகாலம், நூல் அரங்கேற்றம் குறித்த குறிப்புகள் போன்ற விடயங்கள் இந்நூலில் விரிவாகக் காணப்படுகின்றன.

“பம்பிநிதங் கண்டளை நீர் பாடும்வள மிகுந்த
தமிழ்ப்பலகாமத்திற்ற கையறு வேளாண் மரபில
ஜம்பெருமானருந்தவத்தில் வந்துதித்தோன்

செய்ய சித்திரவேலன் பொற் சீரடியை யேந்திடுவோன்
 செப்பரிய வாய்மைசெறி வீரக்கோன் முதலி
 ஒப்புவமையில்லா வொளிப்பாவு வேலவன் மேற்
 சொல்லுமிந்தக் காதறனைத் தொல்லுலகி லெல்லாரும்
 நல்லதெனக் கொள்வரென்றே நம்பியியம் பலுற்றேன்
 துன்னுமிரு மரபுந் துய்யவிளங்கு சிங்கமெனும்
 வன்னிமை பொற்பாதம் வணங்கையினீ சொல்லாதை
 வன்னிமை தேசத்தார் மகாநாடுதான் கூடி
 மின்னுமெழில் மண்டபத்தில் வீற்றிருக்கும் வேளையிலே
 கோதில் புக்கற்சேர் வீரக்கோன் முதலிதானியற்றுங்
 காதலரங்கேற்றுகையிற் காதறனைச் சொல்லாதை”

என வரும் பாடல் வரிகளால் பல விடயங்களை நாம் அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாக உள்ளது. நூல் ஆசிரியரின் பெயர் வீரக்கோன் முதலி என்பதையும், அவர் தம்பலகாமத்தவர் என்பதையும், வேளாண்மரபைச் சேர்ந்தவர் என்பதையும், வெருகல் சித்திரவேலாயுதர் மேல் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவர் என்பதையும், நூலின் அரங்கேற்றம் ஒரு பெருவிழாவாக தேசத்தவர் சபையோராக இருக்க இருமரபுத்துய்ய இளங்சிங்கம் என்னும் வன்னிமையின் தலைமையில் நடைபெற்றது என்பதையும் தெளிவாக அறியக் கூடியதாக உள்ளது.

17 ஆம் நூற்றாண்டில் கொட்டியாபுரப்பற்றை நிர்வாகஞ் செய்வதற்கு நியமிக்கப்பட்ட வன்னிமையும், வெருகலம்பதியை பரிபாலனங்கு செய்யும் அடப்பனார் முதலாய் தலைமைக் காரரும், தேச மக்களும், கல்வி கேள்விகளில் சிறந்த பண்டிதர் களும், ஆலயத்தில் உள்ள அழகிய மண்டபத்தில் மாநாடு கூடினர் என்ற சமகால விவரங்களை இந்நால் சிறப்பாக எடுத்துரைக்கிறது.

இதேபோன்ற நடைமுறை தம்பலகாமம் ஆதிகோணநாயகர் ஆலயத்திலும் பழையைல் நடைமுறையில் இருந்தது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுதல் அவசியமாகிறது. தம்பலகாமம் ஆதிகோணநாயகர் ஆலயத்தில் கங்காணமாக கடமையாற்றிய ஏரம்பு என்பவர் இயற்கையடைய அவரிடத்திற்கு ஒரு கங்காணத்தை நியமிக்கும் நோக்காக தம்பலகாமம் ஆதிகோணநாயகர் ஆலயமண்டபத்தில் மேன்காமத்தில் வதியும் இருமரபுத்துய்ய இளஞ்சிங்கமென்னும் வன்னிமையின் தலைமையில் தேசத்தவர்களும் கோவில் நிலமை தலைமைகளும் கூடியிருக்க ஒரு கூட்டம் நடைபெற்று ஏரம்புவின் இளையகன் ஏரம்பு கதிரவேலு கங்காணமாக நியமிக்கப்பட்டதை அக்காலத்தில் எழுதப்பட்ட ஒரு உறுதி மூலமாக நாம் அறியக் கூடியதாக உள்ளது.

திரு. ஜி. வீரக்கோன் முதலி அவர்கள் அக்காலத்தில் சிறந்த கவிஞராக வாழ்ந்த தோடு அரசாங்கத்தில் உயர்பதவி வகித்தவராகவும் விளங்கினார். வெருகலம்பதி வேலவனைச் சிறப்பித்துப் பாடவந்த கவிஞர் பிற கோவில்களையும் வழிபாட்டுத் தலங்களையும் ஊர்கள் பலவற்றையும் சிறப்பித்துப் பாடியிருப்பது பாராட்டுதற்குரியது. முக்கியமாக, திருக்கோணேஸ்வரம் நீலாப்பளை பத்தினியம்மன் கோவில், சம்பூர் பத்திரகாளி¹ கோவில் ஆகியன பற்றியும் ‘வெருகல் ஸ்ரீ சித்திர வேலாயுதர் காதலில்’ குறிப்புகள் உண்டு. அக்கால மக்களின் உணர்வுகளை மிகச்சிறப்பாக தமது நாலில் படம்பிடித்துக் காட்டிய பெருமை அவருக்குண்டு.

அவர் காலத்தில் கள்ளிமேட்டில் ‘வாலர்’ என்னும் பெருங் கவிஞர் ஓருவர் வாழ்ந்ததாகவும், அவர் தம்பலகாமம் ஆதிகோணநாயகர் மீது பதிகம் பாடியதாகவும் அப்பாடல்களில் சிலவற்றைப் பாடிக்காட்டும் ஆற்றலுள்ள சிலர் வாழ்ந்ததாகவும், அவர்கள்

காலத்திற்குப் பிறகு அப்பாடல்கள் அழிந்து விட்டதாகவும் கலாபூசணம் கந்தர்வகான இசைமணி திரு. க. சண்முலிங்கம் அவர்கள் கூறுவதையும் இங்கே குறிப்பிடுவது அவசியமாகிறது.

நம் முன்னோர்களின் கவலையீனத்தால் கிடைத்தற்கரிய பல பொக்கிசங்களை நாம் இழந்துள்ளோம். அவற்றில் குளக்கோட்டு மன்னனின் வரலாற்றும்சங்கள் நிறைந்த ‘பெரிய வளமைப் பத்ததி’, ‘கம்பசாஸ்திரம்’ போன்ற ஏடுகள் முக்கியமானவை. தம்பலகாமம் ஆதிகோணநாயகர் ஆலயத்தில் முக்கிய தொழும்பாற்றும் பலரிடம் இத்தகைய சிறந்த ஏடுகள் இருந்தும் அவற்றைப் பெற்று ஆய்வுக்குட்படுத்தி ஆவணப்படுத்த முடியாத ‘கையறு நிலையில்’ நாம் வாழ்ந்திருக்கிறோம் என்பதை எண்ணிப்பார்க்கும் பொழுது கவலையாக இருக்கிறது.

கவிஞர் திரு. ஐ. வீரக்கோன் அவர்கள் வாழ்ந்த சமகாலத்தில் வெருகல் போன்ற இடங்களிலும் அவ்விடங்களைச் சார்ந்த கோவில்களிலும் நடைமுறையிலிருந்த தேச வழமைகள் குறித்து விவரமாகத் தெரிவிக்கப்பட்ட நடைமுறைகள் இன்றுவரை அக்கோவில்களில் நடைமுறையில் பேணப்பட்டு வருகின்றன என்பது குறிப்பிடப்பட வேண்டிய ஒரு விடயமாகும்.

ஒ

பல துறைகளிலும் சாதனை படைத்த கந்தப்பர் கணபதிப் பிள்ளை அண்ணாவியார்

தும்பலகாமத்தில் கள்ளிமேடு மக்களால் பெரிதும் பேசப்பட்ட இடமாகும். கண்ணாவியம்மன் விழா மிகச்சிறப்பாக ஆண்டுக் கொருமுறை கள்ளிமேட்டு ‘வேள்வி வளாகத்தில்’ நடைபெற்று வந்தது அனைவரும் அறிந்த விடயமே. புகழ்பூத்த கலைஞர்களும் அண்ணாவிமார்களும் சுதேச வைத்தியர்களும் இந்தக் கள்ளிமேட்டைத் தாயகமாகக் கொண்டவர்களேயாவர். இவர்களில் கணபதிப்பிள்ளை அண்ணாவியார் மிகவும் பிரபலமானவர். தனது தந்தையிடம் வைத்தியத் தொழிலை முறையாகக் கற்றுக்கொண்ட இவர் அந்தக் காலத்தில் சுதேச வைத்தியத்தில் மிகவும் பிரபலம் பெற்றிருந்தார்.

1900 ஆம் ஆண்டு புரட்டாதி மாதம் பிறந்த இவர் கூட்டாம்புளியிலிருந்த பாடசாலையில் ஐந்தாந்தரம் வரை கல்வி கற்றார். தனது தந்தையாரான கந்தப்பர் அண்ணாவியாரிடமிருந்த

வாகடங்களையும் புராண இதிகாசங்களையும் முறையாகத் தந்தையிடம் கற்றுக் கொண்டார். இந்தச் சந்தர்ப்பங்களில் தந்தையாரிடம் கர்நாடக இசைபற்றிய நுணுக்கங்களையும் கற்றுக் கொள்ள அவர் தவறவில்லை. இதன் காரணமாக அவர் தனது பாடசாலைக் கல்வியை ஜந்தாந்தரத்துடன் இடைநிறுத்த வேண்டிய அவசியம் நேர்ந்தது.

கலைஞர் கணபதிப்பிள்ளை அண்ணாவியாரின் தந்தையாரான கந்தப்பர் அண்ணாவியார் தமிழ் வைத்தியத்தில் சிறந்து விளங்கிய அதே வேளை நாடகங்களைப் பழக்கி மேடையேற்றியும் வந்தார். இவரது நெறியாள்கையில் உருவான ‘விலாசம்’ நாடகத்தில் கணபதிப்பிள்ளை அண்ணாவியார் தனது பதினெட்டாவது வயதில் மேடையேறினார். கள்ளிமேடு ‘ஆலையடி வேள்வி வளாகத்தில்’ மேடையேறிய இந்நாடகம் கணபதிப்பிள்ளை அண்ணாவியாருக்குப் பெரும் புகழைத் தேடித்தந்தது.

இதன் பின்னர் தந்தையின் வழிகாட்டலைப் பின்பற்றி கணபதிப்பிள்ளை அண்ணாவியார் நாடகங்களைப் பழக்கி மேடையேற்றத் தொடங்கினார். இவரது முதல் நாடகம் ‘கோவலன் சரித்திரம்’ 1924 ஆம் ஆண்டு தெ மாதம் ‘ஆலையடி வேள்வி வளாகத்தில்’ மேடையேறியது. இந்நாடகம் மக்களின் ஏகோபித்த பாராட்டுதலையும் வரவேற்பையும் பெற்றது. இதனைத் தொடர்ந்து ‘சகுந்தலா’, ‘சிறுத்தொண்டர் சரிதம்’, ‘அகவகுமார்’, ‘லலிதாங்கி’ போன்ற நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டன.

இவர்கள் ஒரு நாடகத்தைப் பழக்க ஒரு வருடம் செல்லுமாம். இதற்கென பிரத்தியேகமாகக் கொட்டில்கள் அமைத்து அதில் பழக்குவார்களாம். நடிகர்கள் அனைவரும் சேர்ந்து ஒவ்வொருநாள் செலவையும் பொறுப்பேற்பார்களாம். நாடகம் முற்றிலும்

இலவசமாகவே மேடையேற்றப்படுமாம். நாடகம் மேடையேற்றப்பட்ட பின்னர் அண்ணாவியாரும் நடிகர்களும் ஊருக்குள் செல்வார்களாம். பொதுவாக அண்ணாவியாருக்கு சால்வை, பணம் முதலியவற்றை மக்கள் அன்பளிப்பாக வழங்குவார்களாம். நாடகம் மேடையேற்றப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களிலும் அன்பளிப்புகள் வழங்கப்படுமாம்.

தம்பலகாமத்தில் எப்பகுதியில் நாடகம் பழக்கப்பட்டாலும் அதிகமான நாடகங்கள் கள்ளிமேட்டு ‘ஆலையை வேள்வி வளாகத் திலேயே’ மேடையேற்றப்பட்டன. அக்காலத்தில் ஒருசில நாடகங்களே ‘சிப்பித்திடல்’, ‘கூட்டாம்புளி’, ‘நாயன்மார்திடல்’ போன்ற இடங்களிலும் மேடையேற்றப் பட்டன.

கலைஞர் கணபதிப்பிள்ளை அண்ணாவியார் சிறந்த கைதேர்ந்த வைத்தியராகவும் விளங்கியதால் அவரிடம் வைத்திய உதவிகளைப் பெற்றவர்கள் அவரது வைத்தியத் திறுமைகளைப் பாராட்டி ‘கைமோதிரம்’, ‘மாடுகள்’ போன்றவற்றையும் அன்பளிப்பு செய்ததாக அறியக்கூடியதாக உள்ளது.

தம்பலகாமத்தில் மட்டுமின்றி ‘ஆலங்கேணி’ போன்ற அயல்கிராமங்களுக்கும் சென்று அங்குள்ள கலைஞர்களை ஒன்று திரட்டி நாடகங்களைப் பழக்கி மேடையேற்றி மக்களைக் கவர்ந்த பெருமை கலைஞர் கணபதிப்பிள்ளை அண்ணாவியாருக்குண்டு.

1921 காலப்பகுதியில் மதார் சாகீப் என்ற இந்தியக்கலைஞர் தம்பலகாமத்தில் நடைபெற்ற திருமண வைபவத்திற்கு கச்சேரி செய்வதற்காக வந்திருந்தார். மதார் சாகீப்புக்கு கர்ம்பாய் என்ற அண்ணனும் சின்னையா சாய்பு என்ற தம்பியும் இருந்தார்கள். இந்தத் திருமண வைபவத்தில் மதார் சாகீப் ஆர்மோனியம் வாசித்தார். இவருடைய ஆர்மோனிய வாசிப்பு நமது கலைஞர்

கணபதிப்பிள்ளை அண்ணாவியாருக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. இதனால் அவரிடம் முறையாக ஆர்மோனியம் பழக ஆரம்பித்தார். இயல்பாகவே இவரிடம் காணப்பட்ட இசையார்வமும் பாண்டித் தியமும் மதார் சாகிப்புக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது.

இரண்டு வருடங்கள் இவரிடம் ஆர்மோனியத்தை முறையாகக் கற்றுக் கொண்டார். இதன் பின்னர் மதார் சாகிபுவின் தம்பி சின்னையா சாய்பு தம்பலகாமம் வந்திருந்தபொழுது அவரைத் தன் வீட்டிலேயே தங்கவைத்து அவரிடமும் ஆர்மோனியத்தைக் கற்றுக் கொண்டார். இவ்வாறு முறையாக ஆர்மோனியத்தைப் பழகிய கணபதிப்பிள்ளை அண்ணாவியார் திருகோணமலை மாவட்டத்திலேயே சிறந்த ஆர்மோனியக் கலைஞராக பின்னாளில் பிரகாசித்ததை இங்கே சுட்டிக்காட்டுதேல் சாலச் சிறந்ததாகும். இரண்டு கரங்களாலும் சரளமாக ஆர்மோனியம் வாசிக்கும் திறமை பெற்ற கலைஞராக இவர் தமது காலத்தில் விளங்கியது குறிப்பிடத்தக்கது.

தந்தை கந்தப்பர் அண்ணாவியாரிடமிருந்த வைத்திய வாகடங்களை தந்தை மூலமாகத் துறைபோகக் கற்ற இவர் சிறந்த சுதேச வைத்தியராகவும் பின்னாளில் பிரகாசித்தார். எனது பதினெந்தாவது வயதில் இவரது வைத்தியத் திறமையை நேரடியாக அறியும் ஒரு வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. ‘எக்ஸிமா’என்ற தோல் சம்பந்தப்பட்ட நோயால் பீடிக்கப்பட்டு நான் துயருந்றபோது ‘யாழிருக்கப் பயமேன்?’ என்றவாறு அந்நோயை விரட்டியடித்த பெருமை அவருக்குண்டு.

தமது இருபதாவது வயதில் சிவகாமிப்பிள்ளை என்பவரைத் திருமணம் செய்து கொண்டு இல்லறத்தை நல்லறமாக நடத்தினார். இதன் பயனாக இத்தம்பதிகளுக்கு சின்னநாச்சியார், பாக்கியம்,

தியாகேஸ்வரி, சண்முகலிங்கம், மகாலிங்கம், சிவம்மா ஆகிய பிள்ளைகள் பிறந்தனர்.

கலாபூசணம் கந்தர்வகான இசைமணி திரு. க. சண்முகலிங்கம், கலைஞர் திரு. க. மகாலிங்கம் ஆகிய இருவரும் தம்பலகாமத்தில் புகழ்பூத்த கலைஞர்களாக தந்தையின் வழி நின்றனர். இதே போல அவரது பேரப்பிள்ளைகளான ‘சண் இசைக்குழு’ எதாபகர் கலைஞர் திரு.ச.முருகதாஸ், வாய்பாட்டுக்கலைஞர் திரு.ம.நாகராசா போன்றோர் நமது பெருமைக்குரிய திரு.கந்தப்பர் கணபதிப்பிள்ளை அண்ணாவியாரின் வாரிக்களாக அவரது பெருமைக்கு மேலும் மெருகூட்டும் வகையில் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

திரு.கந்தப்பர் கணபதிப்பிள்ளை அண்ணாவியார் தாம் வாழும்காலம் வரை கதேச வைத்தியத் தொழிலையும் இசை, நாடகம் போன்ற கலைகளையும் உயிரென மதித்துப் போற்றி வளர்த்தமையை இன்றும் நினைவு கூந்து பாராட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை.

ஷ

**‘விஸ்வாமித்தீரா’ என்று மக்களால்
செல்லமாக அழைக்கப்பட்ட
திரு.வேலுப்பிள்ளை அண்ணாவியார்**

தம்பலகாமத்தில் ‘நாயன்மார் திடல்’ குளக்கோட்டு மாமன்னன் காலத்திலிருந்து பெரிதும் பேசப்பட்ட இடமாகும். குளக்கோட்டனால் சிறப்பாக உருவாக்கப்பட்ட அருவ வழிபாட்டுத் தலங்களில் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ‘நாயன்மார் வேள்வி வளாகம்’ இத்திடலில் தம்பலகாமம் கிண்ணியா பிரதான வீதியில் அமைந்துள்ளது. இதன் காரணமாகவே இத்திடல் ‘நாயன்மார்திடல்’ என அழைக்கப்பட்டு வருகிறது. இத்தகைய வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க ‘நாயன்மார் திடலில்’ மிகப்பிரபலமான குடும்பத்தில் புகழ்பெற்ற சித்தமருத்துவராக விளங்கியவர் ‘பத்தினியர்’ என்னும் பரியாரியார். ‘நாயன்மார்திடல் வேள்வி வளாகத்திற்கு’ எதிராக இவரது வீடு அமைந்திருந்தது.

திரு.பத்தினியர் பரியாரியாருக்கும், அவரது மனைவி வீரக்குட்டி அபிராமிப்பிள்ளைக்கும் மகனாகப் பிறந்தவர்தான் நமது

வேலுப்பிள்ளை அண்ணாவியார். வேலுப்பிள்ளை அண்ணாவியார் சிறந்த ‘ராஜபாட்’ நடிகராக விளங்கினார். நினைத்தவுடன் ஒரு நாடகத்தை மேடையேற்றும் ஆற்றல் அவரிடமிருந்தது. சிறந்த சித்தவைத்தியராக விளங்கிய இவர் ‘ஆர்மோனியம்’வாசிப்பதிலும் ‘வாய்பாட்டிலும்’ சிறந்து விளங்கினார். எந்த நேரமும் “ஆர்மோனியப் பெட்டியுடனே” காணப்படும் இவர் தனக்குப் பிடித்தமான ‘இராகங்களை’ இசைத்துக் கொண்டே தன்னிடம் மருந்திற்காக வரும் நோயாளர்களுக்கு மருந்துகளை வழங்கி அவற்றை எவ்வாறு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதைப்பற்றியும் விவரமாக எடுத்துக் கூறுவார். நாடகங்களை நெறிப்படுத்தியதோடல்லாமல் இவரும் சில பாத்திரங்களில் நடித்துப் புகழ்பெற்றார். இதன் காரணமாக செல்லமாக மக்கள் இவரை ‘ஜமன்’ என்றும் ‘விஸ்வாமித்திரர்’ என்றும் அழைப்பதுண்டு.

இந்தக் காலகட்டத்தில் இந்தியாவிலிருந்து ஆர்மோனிய வித்துவான் சின்னையா சாய்பும் மிருதங்கவித்துவான் மதநிசாவும் பிற்பாட்டுக்காரர் கறீம்பாயும் தம்பலகாமம் வந்தனர். இவர்களிடம் வேலுப்பிள்ளை அண்ணாவியார் ஆர்மோனியம், மிருதங்கம், வாய்பாட்டு ஆகிய கலைகளைத் துறைபோகக் கற்றுக் கொண்டார். பின்னாளில் இவர்களுடன் வேல்நாயக்கர், எஸ்.ஆர்.கமலம் போன்ற இந்தியக் கலைஞர்களும் வந்து இணைந்து கொண்டனர். கலையார்வம் மிக்க இவர்கள் அனைவரும் இணைந்து தம்பலகாமம் கோவில்குடியிருப்பில் தரமான பல நாடகங்களை அடுத்தடுத்து மேடையேற்றினர்.

தம்பலகாமத்தில் ‘கல்விமேட்டில்’ கந்தப்பர் கணபதிப்பிள்ளை அண்ணாவியாரும், நாயன்மார்த்திடலில் பத்தினியர் வேலுப்பிள்ளை அண்ணாவியாரும் சம காலத்தில் சிறந்த சித்த வைத்தியர்களாகவும்

அன்னாவிமார் களாகவும் புகழ் பெற்ற ‘ஆர் மோனிய வாசிப்பாளர்களாகவும்’ சிறந்து விளங்கினர்.

பத்தினியர் வேலுப்பிள்ளை அண்ணாவியார் நெறிப்படுத்திய ‘ஸ்ரீ விக்கிரம் சிங்கன்’ என்ற வரலாற்று நாடகம் ‘கல்வி மேட்டிலுள்ள’ ஆலையடி வேள்வி வளாகத்தில் அரங்கேறியது. இந்நாடகம் மக்களின் ஏகோபித்த பாராட்டுதலைப் பெற்றது. தொடர்ந்து ‘நளதமயந்தி’, ‘மயில் இராவணன்’, ‘பவளக்கொடி’ போன்ற நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டன. தொடர்ந்து மேடையேற்றப்பட்ட இந்நாடகங்கள் அனைத்தும் வேலுப்பிள்ளை அண்ணாவியாருக்கு வெற்றிமேல் வெற்றியளித்தன. தம்பல காமத் தின் முதுபெரும் எழுத்தாளரும் கவிஞருமாகிய திரு.க.வேலாயுதம் அவர்களும் இந்நாடகங்களில் முக்கிய பாத்திரங்களில் நடித்துப் புகழ் பெற்றார் என அறியக்கூடியதாயுள்ளது.

பழையில் ‘நாயன்மார் கோவிலில் இடம் பெறும் மடை வைபவம்’ மிகவும் பிரசித்தமானது. குளக்கோட்டு மன்னனின் தலைமை அமைச் சரும் தவசிரேஷ்டருமான ‘வசிட்ட மாழுனிவரால்’ வடிவமைக்கப்பட்ட இவ்வழிபாடு நாட்டில் ‘மழைவேண்டும் பொழுது மழையையும், வெயில் வேண்டும்பொழுது வெயிலையும்’ தருவிக்கக்கூடிய ஆற்றல் மிக்கது. இந்த மடை வைபவத்திற்கு தம்பலகாமம் ஆதிகோணநாயகர் கோவிலில் முக்கிய தொழும்பாற்றும் கங்காணம் அடப்பன்மார் தானத்தார் வரிப்பத்து ஆகியோர் சம்பூருக்குச் சென்று அங்கு வதியும் ‘கட்டாடி’ என்னும் பிரதம பூசகரை மேற்கட்டி நிலப்பாவாடை போன்ற சீரவரிசைகளுடன் அழைத்துவந்து அவரது தலைமையில் பன்னிரு மறிகாரர்களும் இணைந்து இப்பூசைவழிபாட்டை வெகுசிறப்பாகக் கொண்டாடுவார். இலட்சுமி நாராயணர் வேண்டுதலாக இவ்விழா ஒருநாள் முழுவதும் நடைபெறும். இந்த அற்புதமான வழிபாட்டைக்

காண்பதற்காக ஊரே திரண்டுவரும். வருடத்திற்கு ஒருமுறை இவ்விழா சிறப்பாக இடம்பெற்று வந்துள்ளதாக வயதுவந்த பெரியவர்கள் கூறுகின்றனர்.

பத்தினியர் வேலுப்பிள்ளை அண்ணாவியாருக்கும் அவரது மனைவி பசுபதிப்பிள்ளைக்கும் இரண்டு பிள்ளைகள். அவர்களில் ஒருவர் பெண். மற்றவர் தம்பலகாமம் தந்த பல்துறைக்கலைஞர் திரு.வேலுப்பிள்ளை மகாலிங்கம் அவர்கள். திரு. வே. மகாலிங்கம் அவர்களின் மகன் கண்ணன் அவர்கள் 'டோல்கி' அடிப்பதில் கைதேர்ந்தவர். இவரது பேரன் திரு.சி. தர்ஷன் அவர்கள் வீடியோ படம் எடுப்பதிலும், படத்தொகுப்புச் செய்வதிலும் தனது ஆற்றலை வெளிப்படுத்தி வருகிறார்.

இதேபோல வேலுப்பிள்ளை அண்ணாவியாரின் பெண் பிள்ளையின் வாரிசுகளும் கலையார்வம் மிக்கவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர். குறிப்பாக, தியாகராசா சித்திரவேல் அவர்கள் சிறந்த நாட்டுக்கூத்துக் கலைஞராகவும் ‘மென்றிலின்’ இசைக் கலைஞராகவும் விளங்கினார். வேலுப்பிள்ளை அண்ணாவியார் நெறிப்படுத்திய ‘தூக்குத்தூக்கி’, ‘வள்ளிதிருமணம்’, ‘சத்தியவான் சாவித்திரி’ போன்ற நாடகங்களில் நடித்துப் பெரும் புகழ் பெற்றார். திருமதி. மாணிக்கராசா தங்கேஸ்வரி ‘ஆர்மோனியம்’வாசிப்பதில் தேர்ச்சிபெற்றிருந்தார் எனினும் மேடைகளில் இவர் ‘ஆர்மோனியம்’ வாசித்ததாக கேள்விப்படவில்லை. இதே போல இளைப்பாறிய தம்பலகாமம் பாரதிபுர பராசக்தி வித்தியாலய முன்னாள் அதிபராகிய திருமதி.சின்னமணி குமாரவடிவேல் அவர்களும், அவரது தங்கை திருமதி கமலேஸ்வரன் கமலா அவர்களும், திருமதி. பரமானந்தராசா வசந்தி அவர்களும் சிறப்பாகப் பாடும் ஆற்றல் மிக்கவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். திருமதி. குமார வடிவேல் சின்னமணி அவர்களும் இவரது மகளான

திருமதி. குணராசா அஸந்தா அவர்களும் சிறப்பாகப் பாடக் கூடியவர்கள். ஆசிரியரான திரு. கணேசபிள்ளை அகிலன் அவர்களும் அவரது சகோதரர் திரு. கணேசபிள்ளை குகன் அவர்களும் நன்றாகப் பாடக்கூடிய ஆற்றல் பெற்றிருக்கின்றனர். இவர்கள் அனைவரும் வேலுப்பிள்ளை அண்ணாவியாரின் பேரப்பிள்ளைகள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஒ

அன்னாவியார் திரு. வழவேல் சிவப்பிரகாசம்

தம்பலகாமத்தில் கள்ளிமேடு பல சிறப்பம்சங்களைக் கொண்ட திடலாகும். இங்கேதான் குளக்கோட்டனாலும் அவன் காலத்திற்குப் பின்னர் ‘கடல்கூழ் இலங்கை கஜபாகு மன்னாலும்’ உருவாக்கப்பட்ட தம்பலகாமம் ஆதிகோணநாயகரின் வெளிச்சுற்று வழிபாடுகளில் முக்கியமான ‘கள்ளிமேட்டு ஆலையடி வேள்வி வளாகம்’ அமைந்திருக்கிறது.

இத்தகைய வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க ‘கள்ளிமேட்டில்’ பிறந்தவர் தான் பிற்காலத்தில் முள்ளிப்பொத்தானையின் முதுபெருங் கலைஞராகவும் அன்னாவியாராகவும் நாடகத் தயாரிப்பாளராகவும் இயக்குநராகவும் மக்களால் பெரிதும் போற்றப்பட்ட நமது பெருமைக்குரிய கலைஞர் அன்னாவியார் திரு.வழவேல் சிவப்பிரகாசம் அவர்கள்.

1917 ஆம் ஆண்டு பிறந்த இவர் இளமையிலேயே கலைஞரானாம் மிக்கவராகக் காணப்பட்டார். இனிய குரல்வளமும் நன்றாகப் பாடக்கூடிய ஆற்றலும் இவரிடம் காணப்பட்டன. கள்ளிமேடு ‘வெள்ளைப்பிள்ளையார் கோவில்’முதற் பூசகராக கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்த வேளையில் ‘நாடகங்களைப்’ பழக்கி மேடையேற்றினார். அந்தக் காலத்தில் நாடகங்கள் பெரிதும் கள்ளி மேட்டிலுள்ள ‘ஆலையடி வேள்வி வளாகத்தில்’ மேடையேற்றப்பட்டன. மக்கள் இந்நாடகங்களைக் காண ‘வண்டில்’ கட்டிகூட்டங் கூட்டமாக வருவதுடன் அண்ணாவிமார்களுக்கும் நடிகர்களுக்கும் தங்களாலியன்ற பரிசுகளை வழங்கிச் செல்வார்கள். ‘ஆலங்கேணி’போன்ற அயல்கிராமங்களிலிருந்தும் ‘வண்டில்களில்’ நிறைய இரசிகப் பெருமக்கள் வந்து போவதுண்டு என அக்கால விடயங்களை நேரிலே கண்டவர்கள் கூறுவதுண்டு.

நல்ல குரல்வளமுள்ள அண்ணாவியார் திரு.வடிவேல் சிவப்பிரகாசம் அவர்கள் நன்றாகப் பாடுவார். குரல் வளத்துடன் ஒரளாவு இசை ஞானமும் அவரிடமிருந்தது. நினைத்தவுடன் விரைந்து ஒரு நாடகத்தை மேடையேற்றக்கூடிய ஆற்றல் அவரிடமிருந்தது. தம்பலகாமத்தில் வன்செயலின்போது தம்பலகாமம் ஆதி கோணேஸ்வரா மகாவித்தியாலய வளாகத்தில் எல்லா மக்களும் முகாங்களில் வாழ்ந்து வந்தனர். வெள்ளிக்கிழமைகளில் ஆதி கோணநாயகர் கோவிலில் பஜனை நடைபெறும். சகல பாடசாலை மாணாக்கர்களும் இதில் கலந்து கொள்வார்கள். இந்த சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திய அண்ணாவியார் சிவப்பிரகாசம் அவர்கள் ஒரு சிறந்த நாடகத்தையே தம்பலகாமம் ஆதி கோணநாயகர் ஆலய முன்றில் மேடையேற்றியதுமல்லாமல் மக்களின் ஏகோபித்த பாராட்டுதலையும் பெற்றுக் கொண்டார்.

1944 ஆம் ஆண்டு கட்டைப்பறிச்சானைச் சேர்ந்த அழகம்மா என்பவரைத் திருமணம் செய்துகொண்டு இல்லறத்தை நல்லறமாகிக்

கொண்ட இக்கலைஞருக்கு பதினொரு பிள்ளைகள். நால்வர் ஆண்கள், ஏழூபேர் பெண்கள். இவர்களில் ஒருவரான திரு. விக்னேஸ்வரன் திருகோணமலையில் கிராமசேவகராகவும், திரு. தியாகராசா அவர்கள் தம்பலகாமம் வைத்தியசாலையில் சுகாதாரப் பரிசாரகராகவும் கடமையாற்றுகின்றனர்.

1954 ஆம் ஆண்டு முள்ளிப்பொத்தானைக் குடியேற்றத் திட்டத்திற்கு தனது குடும்பத்தோடு இடம்பெயர்ந்த இக்கலைஞர் அங்கும் நாடகக்கலையை வளர்க்கத் தொடங்கினார். இதிகாச, புராண விடயங்களில் ஆழ்ந்த அறிவுமிக்க இவர் முள்ளிப் பொத்தானை சித்திவிநாயகர் ஆலயத்தில் ‘சிவராத்திரி’ தினத்தன்று ‘ஹரிச்சந்ரா’, ‘சந்திரமதி’ போன்ற நாடகங்களை மேடையேற்றினார்.

நாடக இயக்கம், ஒப்பனை போன்ற பொறுப்புகளுடன், தானும் ஒரு பாத்திரமேற்று நடிக்கும் இவர் முள்ளிப்பொத்தானைக்கு இடம் பெயர்ந்த பின்னர் பிரதி வெள்ளிக்கிழமைதோறும் தம்பலகாமம் ஆதிகோணநாயகர் ஆலயத்திற்கு வந்து பஜனை செய்யத் தவறியதேயில்லை. இவரும் இவரது உதவியாளருமாகிய ஆர்மோனிய வித்துவான் திரு.கோணாமலை அவர்களும், உயர் ஸ்தாதியில் பாடும் ஆற்றல்மிக்க கலைஞர் திரு.பொன்னம்பலம் அவர்களும், ஆர்மோனியப் பெட்டியைத் தூக்கிக்கொண்டு வயல் களுக்கூடாக கால்நடையாக தம்பலகாமம் வருவது கண்கொள்ளாக காட்சியாகும். இத்தகைய சிறந்த கலைஞர் 1995ஆம் ஆண்டு ஏழாம் மாதம் பத்தாம் திகதி எம்மை விட்டுப் பிரிந்தார். எந்த நேரமும் சுறுசுறுப்புடனும் புன்னைக் காலம் முகத் துடனும் இயங்கிய அண்ணாவியார் திரு.வடிவேல் சிவப்பிரகாசம் அவர்களின் மறைவு தம்பலகாமம் கலையுலகுக்குப் பேரிழப்பாகும்.

காளியப்பு முருகுப்பிள்ளை அண்ணாவியார்

தம்பலகாமத்தில் ஏறக்குறைய ஒரு நாற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் புகழோங்க வாழ்ந்தவர்தான் காளியப்பு முருகுப்பிள்ளை அண்ணாவியார். தென்னகத்து சினிமா உலகில் புகழ்பெற்ற “கிட்டப்பாவின்” குரல்வளத்தை உடைய காளியப்பு முருகுப்பிள்ளை அண்ணாவியார் தனது இனிய பாடல்களால் தம்பலகாமம் முழுவதும் புகழ்பெற்று விளங்கியது ஒன்றும் வியப்புக்குரிய விடயமல்ல.

பெரும்பாலும் இங்கே வாழ்ந்த அண்ணாவியார்கள் கலைத் துறையில் சாதனை படைத்ததுபோல, சுதேச வைத்தியத்துறை யிலும் பெரும் செல்வாக்குப் பெற்றவர்களாக விளங்கினார்கள். உதாரணமாக, கல்விமேட்டில் வாழ்ந்த கணபதிப்பிள்ளை அண்ணாவியார், நாயன்மார்த்திடலில் வாழ்ந்த வேலுப்பிள்ளை அண்ணாவியார் போன்றவர்கள் சிறந்த புகழ்பெற்ற சித்த

வைத்தியர்களாகவும், தலைசிறந்த கலைஞர்களாகவும் விளங்கி நார்கள்.

தம்பலகாமத்தில் “கல்விமேடு”, வரலாற்றுத் தொடர்புடன் பின்னிப் பினைந்த இடமாகும். ஆரம்பத்தில் “கள்ளிமேடு” என அழைக்கப்பட்ட இந்தக் கிராமம், காலப்போக்கில் கல்விமேடாக மாறியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க தம்பல காமம் ஆதிகோணநாயகர் கோவிலின் வெளிச்சுற்று வழிபாடுகளின் முக்கிய தலமாக கல்விமேட்டு ‘ஆலயடி வேள்வி வாகம்’ விளங்குகிறது:

கண்ணகி - கோவலன் மணவிழா

இந்த ஆலயடி மௌதானத்தில் மேளதாள சீர்வரிசைகளுடன் கண்ணிக்கால் நட்டுப் பல கொட்டகைகள் அமைத்து கோவலன் கண்ணகி மணவிழாவாக பத்தினித் தேவி விழா பல வாரங்களாகத் தொடர்ந்து நடைபெறும். ஒவ்வொரு நாளும் விழாவுக்கு வருபவர்கள் அனைவருக்கும் வெள்ளை விரித்துப் பந்தி வைத்து திருமணச் சாப்பாடு வழங்கப்படும். தம்பலகாமம் ஆதி கோணநாயகர் கோவிலில் வயல் மானியம் பெறும் ஏவி அடப்பனும் குடும்பமும், பொன்னாலை அடப்பனும் குடும்பமும், சிந்து நாட்டு அடப்பனும் குடும்பமும் புத்தாடையணிந்து மேள, தாள, மேற்கட்டி நிலப் பாவாடை சீர்வரிசைகளுடன் ‘பச்சை எடுத்தல்’ ‘நோன்பு நோர்த்தல்’ போன்ற கிரியைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பல கிரியை வைபவங்கள் நடைபெறும். இந்த விழாவுக்கான சகல செலவுகளையும் தம்பலகாமம் ஆதிகோணநாயகர் கோவிலே செலவிடுவதுடன் இவ்விழாவில் ஊழியம் புரியும் தொழும்பாளர்களுக்கு வயல் மானியங்களையும் வழங்கி வருகிறது. தற்பொழுது இவ்வெளிச்சுற்று வழிபாட்டு முறை அருகி வருகிறது.

கலாபூசணம் கந்தவகான இசைமணி திரு. க. சண்முக விங்கம், வாய்பாட்டில் சிறந்து விளங்கும் திரு. க. மகாலிங்கம், சண் இசைக்குழுவின் இயக்குனர் கலைஞர் திரு. ச. முருகதாஸ், வாய்பாட்டில் சிறந்து விளங்கும் கலைஞர் திரு. ம. நாகராசா போன்றோர்களும் கல்வி மேட்டைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர் கலேயாவர். ‘வாலர்’ என்ற பெயரில் ஒரு கவிஞர் வாழ்ந்ததாகவும் அவர் தம்பலகாமம் ஆதிகோணநாயகர் மீது பதிகம் பாடியதாகவும் கூறும் சிலர் அவர் பாடிய பாடல்கள் சிலவற்றைப் பாடியும் காட்டுகின்றனர்.

காவடிச்சிந்து என்னும் அற்புதமான பாடல்களை கேட்போர் வியக்கும் வண்ணம் பாடும் ஆற்றல்மிக்க திரு.விங்கராசா அவர்கள் பிறந்த இடமும், வாழ்ந்த இடமும் கல்விமேடுதான். குருவில்லாமல் சிற்பக்கலையைப் பயின்று நம்பமுடியாத வண்ணம் சிற்பங்கள் வடிக்கும் திரு. க. கிருபானந்தம் கிராமசேவகர் அவர்களின் தாயகமும் இந்தக் கல்விமேடுதான். பழையில் குறுநில மன்னர்களுக்கான செல்வாக்குடன் வாழ்ந்த தம்பலகாமம் ஆதிகோணநாயகர் கோவில் ஏவியடப்பன்மார் வாழ்ந்த இடமும் அவர்கள் வாழும் இடமும் இந்தக் கல்விமேடுதான்.

இத்தகைய சிறப்புப் பெற்ற கல்விமேட்டில் காளியப்பு முருகுப்பிள்ளைக்கும் அவரது மனைவி தெய்வானப்பிள்ளைக்கும் ஆறு பிள்ளைகள். நால்வர் பெண்கள், இருவர் ஆண்கள். இவர்களில் பாக்கியம் என்பவரின் மகன் பெயர் ஜெயப்பிரியா. நல்ல குரல்வளத்தோடு சிறப்பாகப்பாடும் திறமை பெற்றிருந்தபோதும் இவர் இசைத்துறையில் ஈடுபட்டதாகத் தெரியவில்லை. பின்னாளில் தனக்கு ஒரு வாரிசு இருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கில் தனது மகன் முறையான கந்தசாமி என்பவரை முறைப்படி சங்கீதக்

கலையைப் பயிற்றுவித்தார் எனினும் அம்முயற்சி கூட சரியாக நிறைவேறவில்லை.

திருகோணமலை, நிலாவெளி, சம்பூர், கட்டைப்பறிச்சான், ஆலங்கேணி, பாலம்போட்டாறு போன்றவிடங்களில் இவரது இசைக்கச்சேரிகள் இடம்பெற்று மக்களின் அமோக ஆதரவைப் பெற்றன. “கற்றாரைக் கற்றாரே காமுறுவர்” என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. இவரது அபரிதமான பாடுந்திறனை அறிந்து கொண்ட திரு. சரவணமுத்துப் பண்டிதர் அவர்கள் தாம் தலைவராக இருந்த காலப்பகுதியில் தம்பலகாமம் ஆதிகோணநாகர் கோவிலில் பஜனைகளை ஒழுங்காக மேற்கொள்வதற்காக ‘பிராமணகீதது’ என்னும் இரண்டு ஏக்கர் வயற்காணியை மானியமாக வழங்கி யிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஷ

பண்டிதர் ஜயாத்துரை சரவணமுத்து

‘கண்ணகிக்கு விழா எடுக்கும் கள்ளிமேடு’ எனக் கவிஞர் தம்பலகாமம் க.வேலாயுதம் அவர்களால் பெரிதும் புகழ்ந்து பாடப்பட்ட கள்ளிமேடு வரலாற்றுடன் பின்னிப்பிணைந்த ஒரு கிராமமாகும். தம்பலகாமம் ஆதிகோணநாயகர் கோவில் வெளிச்சுற்று வழிபாடுகளின் முக்கிய தலமாகிய ‘ஆலையடி வேள்வி வளாகம்’ இத்திடலிலேயே அமைந்துள்ளது. இத்தகைய சிறந்த கள்ளிமேட்டில் கோணாமலை ஜயாத்துரை என்பவருக்கும் அவரது மனைவி தங்கத்திற்கும் இரண்டாவது பிள்ளையாகப் பிறந்தவர்தான் அமர் பண்டிதர் ஜயாத்துரை சரவணமுத்து அவர்கள். இவரது பெற்றோர்களுக்கு ஆறு பிள்ளைகள். இருவர் ஆண்கள், நால்வர் பெண்கள். ஆரம்ப காலங்களிலேயே கல்வி கேள்விகளில் சிறந்து விளங்கிய அமர் சரவணமுத்து அவர்கள் தம்பலகாமத்திலிருந்து தமிழகம் சென்று அங்கு கல்வி கற்று ஆங்கிலத்திலும் புலமைபெற்று பண்டிதராகப் பட்டம் பெற்று தாயகம் திரும்பினார்.

தம்பலகாமம் தந்த யிகச்சிறந்த சிந்தனையாளர்களில் ஒருவராகிய அமரர் பண்டிதர் ஜூயாத்துரை சரவணமுத்து அவர்கள் தனது முத்த சகோதரியின் மகளான செல்வி ஆறுமுகம் திலகவுடியை தமிழகத்திற்கு அனுப்பி பட்டதாரியாக்கி கணித விஞ்ஞான ஆசிரியையாகவும் பயிற்றுவித்து திருகோணமலை ஸ்ரீ சண்முகா இந்துமகளிர் கல்லூரி அதிபராகக் கடமையாற்றுவும் செய்தார். தம்பலகாமத்தின் முதல் பெண் பட்டதாரி இவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அமரர் பண்டிதர் ஜூயாத்துரை சரவணமுத்து அவர்கள் விபுலானந்த அடிகளிடம் கல்வி கற்கும் அரும் பாக்கியத்தைப் பெற்றவராவர். இந்தக் காலப்பகுதியில் ஒருசமயம் துறவியாகத் தொண்டு செய்யும் எண்ணமும் இவர் உள்ளத்தில் உதித்தது. தந்தை ஜூயாத்துரை அவர்கள் கல்லூரியில் சிவானந்த ஸ்வாமிகளை சந்தித்து தன் குடும்ப நிலையை விவரமாக எடுத்துரைத்து இந்த எண்ணத்தை வேருடன் கணாந்தார். இதன் பிறகு திருகோணமலை இராமகிருஷ்ண மிசன் இந்துக் கல்லூரியில் தமிழ்த்துறைப் பேராசானாகக் கடமையாற்றினார்.

1950களில் தமிழகத்திலிருந்து வருகைதந்த பேராசிரியர் மு.வரதராசன் அவர்களை திருகோணமலை இராமகிருஷ்ண மிசன் இந்துக் கல்லூரியில் வரவேற்றுச் சிறப்பித்தபோது இவ்விழாவுக்கு அமரர் பண்டிதர் ஜூயாத்துரை சரவணமுத்து அவர்களே தலைமை தாங்கினார். இவ் விழாவில் இவராற் றிய தலைமையுரை சபையிலிருந்த அனைவரையும் வியப்பிலாம்த்தியது. குரல் வளமும் கவைகுன்றாத இலக்கியக் குறிப்புகளும், எடுத்துக்கொண்ட விடயத்தை சுருக்கமாகவும் கவையாகவும் சொல்லும் ஆற்றலும் இவரிடம் இயல்பாகவே இருந்தன. தமிழகத்தில் கல்விபயின்ற

காலத்தில் தி.மு.க. பத்திரிகைகளை வாங்கிப் படித்து இன்புற்ற பண்டிதர் சிறப்பாகச் சொற்பொழிவாற்றும் திறனையும் பெற்றிருந்தார்.

இவரது இல்லத்தில் ஒரு பெரிய நூலாகமே இருந்தது. தன்னை நாடிவரும் இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கு இந்த நூலாகத்தை இலவசமாகப் பயன்படுத்தும் உரிமையை வழங்கியிருந்தார். அமர் தம்பலகாமம் க. வேலாயுதம் அவர்களும் கலாபூசணம் லயஞானமணி திரு. க. சண்முகலிங்கம் அவர்களும் இந்த நூலாகத்தை நன்கு பயன்படுத்திக் கொண்டனர். அறிஞர் அண்ணா ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய ‘கோம் லேண்ட்’ பத்திரிகையை ஒழுங்காக வாங்கிப் படித்துவந்த பண்டிதர் அவர்கள், அறிஞர் அண்ணாவின் ஆங்கில ஆற்றலைப் பற்றி தனது நண்பர்களிடம் மிகச்சிறப்பாகக் குறிப்பிடுவார்.

திருகோணமலைப் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகிய திரு.சிவ பாலன் அவர்களுடன் இணைந்து தம்பலகாமம் ஆதிகோணநாயகர் ஆலய பரிபாலன சபையை உருவாக்கி கோவிலைச் சிறப்பாக நடத்தி வந்தார். அடப்பன்மார் கங்காணம் வைராவியார் காரியப்பர் மறிகாறத் தொழும்பாளர்கள் புலவன் பாட்டுவாளி காப்புக்கட்டி போன்ற தொழும்பாளர்களை, ஒருங்கிணைத்து குளக்கோட்டு மன்னனின் ‘கல்வெட்டு’ப்படி தொழும்புகளையும் சீர்செய்து வேள்விகளையும் நடத்தி இராசகோபுரத்தையும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு.சிவபாலன் அவர்களின் உதவியுடன் கட்டுவித்தார். இவரது அயராத முயற்சியின் காரணமாக ஆணி உத்தர தினத்தன்று தபோவன சச்சிதானந்த எஸ்வாமிகளின் உதவியுடன் கரிசனங்களை ஆலயத்துள் சென்று வணங்க ஆவன செய்தார். இது இவர் காலத்தில் இடம்பெற்ற அரும்பெரும் செயலாகும்.

வீரகேசரிப் பத்திரிகையில் தொடராக ‘கம்பன் காவியம்’ என்ற தலைப்பில் எழுதிவந்தார் எனச் சொல்லப் படுகிறது. தம்பலகாமம் ஆதிகோணநாயகர் ஆலய வரலாறு என்ற இவரது ஆய்வு நூல் ஒன்றும் வெளிவந்துள்ளது. வைராவியார் ஆறுமுகம் அவர்களின் அருந்தவப் புதல்வி தில்லையம்மாவைத் திருமணம் செய்து கொண்டார். இவர்களுக்கு ஓர் ஆண்குழந்தை பிறந்து இளமையிலேயே இறந்து விட்டது.

தம்பலகாமத்தின் மிகச் சிறந்த சிந்தனையாளர்களில் ஒருவராகத் திகழ்ந்த அமர்ர பண்டிதர் ஜயாத்துரை சரவணமுத்து அவர்கள் தனது இறுதி காலம்வரை தம்பலகாமம் ஆதிகோண நாயகர் ஆலயத் தலைவராக இருந்து அருந்தொண்டாற்றியமை இங்கு சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. ●

४७

சிரஞ்சீவிதமான சிந்தனையாளன் தம்பலகாமம் க.வேலாயுதம்

வெரலாந்றுப் புகழ்மிக்க தம்பலகாமம் ஆதி கோணநாயகர் கோவிலுக்கு அண்மையில் ‘குஞ்சர்’ என்ற பெயரில் ஒரு அடப்பனார் வாழ்ந்து வந்தார். பழமையில் அடப்பன் என்பது ‘கிராமத் தலைவர்களைக்’ குறிப்பதாக அமைந்திருந்தது. பிரித்தானியர் ஆட்சிக்காலத்திலும் இம்முறை நடைமுறையில் இருந்தது. குஞ்சர் என்பவர் மிகுந்த செல்வாக்குடன் பிரசித்த நிலையில் விளங்கியதால் அவர் வாழ்ந்த ஊர்ப்பிரிவுக்கு ‘குஞ்சர் அடப்பன் திடல்’ என்ற பெயரே வழங்கலாயிற்று. காலப்போக்கில் இப்பெயரே சிதைந்து ‘குஞ்சடப்பன் திடல்’ ஆயிற்று. இந்த ஊர்ப்பிரிவில் திரு. வே. கனக சபை என்பவருக்கும், திரு. த. வீரக்குட்டியாரின் நடுமகள் தங்கத்திற்கும் நடந்த திருமண நிகழ்வால் 1917 ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் 17 ஆந் திகதி பிறந்தவர்தான் அமரர் திரு. க. வேலாயுதம் அவர்கள். இவரது தந்தை திரு. கனகசபை அவர்கள் சகல காரியங்களிலும் வஸ்வுநராக விளங்கினார். இவரின்

தாயின் முத்த சகோதரியின் கணவர் திரு. பத்தினியர் பிரசித்த கூடேச வைத்தியர். இவர்களின் குடும்பம் ஒரு சங்கீதக் குடும்பம். பெரிய தாயாரின் மகன் திரு. வேலுப்பிள்ளை சிறந்த ‘ராஜபாட்’ நடிகர். நாடகங்களைத் தயாரித்து நெறிப்படுத்தி மேடையேற்றும் அண்ணாவியார். ஆர்மோனியம் வாசிப்பதிலும் கைதேர்ந்தவர். இவருடைய தாய்மாமன் திரு.கதிர்காமத்தம்பி மதுரையிலிருந்து வாங்கிவந்த ஆர்மோனியப் பெட்டியில் ஆர்மோனியம் பழகிவந்தார். இவரையும் ஆர்மோனியம் பழகுமாறு ஊக்கப்படுத்தினார். பிற்காலத்தில் இவர் தம்பலகாமத்தில் சிறந்த ஓர் ஆர்மோனியக் கலைஞராக விளங்கினார்.

வேலுப்பிள்ளை அண்ணாவியார் பழக்கி மேடையேற்றிய ‘கண்டி மன்னன் ஸ்ரீவிக்கரமசிங்கன்’ நாடகத்தில் குமாரகாமியின் தங்கை ‘ரஞ்சிதபூசணி’யாக திரு.வேலாயுதம் முதன் முதலாக நடித்தார். கள்ளிமேட்டு ‘ஆலயடி’ அரங்கேற்ற அரங்கில் இந்நாடகம் மேடையேறியது. இனிமையான குரல்வளமும் சங்கீத ஞானமும் மிகக் கிழவாக அவர்கள் இந்நாடகத்தினுடோக இரசிகப் பெருமக்களின் நல்லாதரவைப் பெற்றார். தொடர்ந்து நளதமயந்தி நாடகத்தில் தமயந்தியாகவும், மயில்ராவணனில் அவன் தங்கை தூரதண்டியாகவும், அண்ணாவிமார் இணைந்து நடாத்திய பவளக்கொடியில் அர்ச்சுனனின் மகனாகவும் நடித்துப் பெரும்புகழ் பெற்றார்.

இப்படிக் கூத்தாடித் திரிந்ததில் இவர் பாடசாலைக் கல்வியை 5 ஆந் தரத்துடன் நிறுத்தி விட்டிலேயே காலங்கழித்து வரவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. வகுப்பு ரீதியாகக் கல்வியை மேற்கொள்ள முடியவில்லை எனினும் ‘கண்டது கற்கப் பண்டிதனாவான்’ என்னும் பழமொழிக்கொப்ப தானாகவே முயன்று வாசிப்பினுடோக தனது

கல்வியை வளப்படுத்திக் கொண்டார். வாசிப்பினுடாக ஒருவன் பூரணத்துவம் அடைகிறான் என்பதற்கு இவர் ஓர் உதாரண புருசராவார்.

பிற்காலத்தில் இவர் எழுதிய கதை, கவிதை, சிறுகதை நாவல் கட்டுரைகளுக்குப் பத்திரிகைத்துறை ‘மேதாவி’ அமர் திரு.எஸ்.டி.சிவநாயகம் அவர்கள் ‘சுதந்திரன்’ பத்திரிகையிலிருந்து தினபதி சிந்தாமணி வரையில் களம் அமைத்துக் கொடுத்தார்கள். இவர் எழுதிய முதற்கவிதை சுதந்திரனில் வெளியாகியது.

“மைந்தனைப் பறிகொடுத்து
மார்பினில் அறைந்தரற்றும்
பைந்தமிழ் அன்னைக் கிந்தப்
பாரினில் துணையுமுன்டோ?
எந்தையே! தமிழருக்காய்
இயன்றிடப் பாடுபட்ட
தந்தையே!நின் பிரிவால்
தவிக்குதே!தமிழர் நெஞ்சம்”

இலங்கைத் தமிழருக்கட்சியின் பாராஞ்மன்ற உறுப்பினர் திரு. வன்னியசிங்கம் அவர்களின் மறைவுக்காகப் எழுதப்பட்ட இக்கவிதையுடாக அமர் திரு.க.வேலாயுதம் அவர்கள் எழுத்துலகில் பிரவேசித்தார். இதனைத் தொடர்ந்து வீரகேசரியும் மித்திரனும் இவரது ஆக்கங்களை பிரசுரித்து இவரது எழுத்துலகப் பிரவேசத் திற்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்தன. இந்தியாவிலிருந்து வெளிவரும் குழுதம் ‘சொல்லும் செயலும்’ என்ற சிறுகதையைப் பிரசுரித்து சன்மானமும் வழங்கியது. குழுதம் பக்தியிதழ் ‘தம்பலகாமம் ஆதிகோணநாயகர் ஆலய வரலாற்றை’ நல்ல முறையில் வெளியிட்டுத்தவியது. கரிகாலன் அவர்கள் ஆசிரியராகக்

கடமையாற்றிய ‘காலச்சுடர்’ ‘பல உருவினில் உத்தமிகள்’ ‘சண்டியன் கதிர்காமர்’ போன்ற கதைகளையும் போட்டிக் கவிதை களையும் பிரசரித்தது. இதேபோல ‘பேய்கள் ஆடிய இராம நாடகம்’ என்னும் கதையைச் சிந்தாமணி வெளியிட்டது. தினக்குரல் பத்திரிகையில் ‘அமெரிக்காவைக் கண்டுபிடித்தவர் கொலம்பஸ் அல்ல’ என்ற ஆய்வுக்கட்டுரை வெளிவந்து பெரும் சலசலப்பை ஏற்படுத்தியது.

வீரகேசரியில் ஜம்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக தம்பலகாமம் நிருபராகக் கடமையாற்றிய திரு.வேலாயுதம் அவர்கள் செய்திகளை உடனுக்குடன் தருவதில் கைதேர்ந்தவராக விளங்கினார். தம்பல காமத்தின் குறைபாடுகளை செய்திக்கடிதங்களாக எழுதி அவற்றைத் தீர்த்துவைப்பதில் மிகுந்த ஈடுபாடு காட்டினார். தனது தாய்நாட்டைப் பெரிதும் நேசித்த அவர் தனது பெயருடன் தனது கிராமத்தின் பெயரையும் இணைத்துக்கொண்டே எழுதினார். தம்பலகாமம் க. வேலாயுதம் என்ற பெயரே அவருக்குப் பெயரையும் புகழையும் தந்தது.

தனது எழுத்துக்கள் புத்தக உருவில் வெளிவரவில்லையே என்ற கவலை நீண்டகாலமாக அவருக்கு இருந்தது. இந்தக் குறைபாட்டைத் திருகோணமலையைச் சேர்ந்த அமர் கலாபூசணம் சித்தி அமரசிங்கம் அவர்கள் ‘சமுத்து இலக்கியச் சோலை’யின் 20 ஆவது வெளியீடாக இவர் எழுதிய ‘ரங்கநாயகியின் காதலன்’ என்னும் வரலாற்றுக் குறுநாவலை 2005ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டுத் தீர்த்துவைத்தார். தொடர்ந்து இதே ஆண்டில்

தம்பலகாமம் க.வேலாயுதம் என்ற நாலையும் வெளியிட்டார். தம்பலகாமம் ‘பொற்கேணி கிராம முன்னேற்றச் சங்கம்’ இவர் எழுதிய முப்பது கட்டுரைகளைத் தொகுத்து ‘தமிழ் கேட்க ஆசை’

என்ற நூலை வெளியிட்டது. தம்பலகாமம் சாயிசேவா சங்கம் இவர் எழுதிய ‘இந்திய ஞானிகளின் ஆன்மிக சிந்தனை’ என்ற தத்துவ ஆய்வுநூலை வெளியிட்டது.

‘வையமெல்லாம் தமிழோசை வளர்ந்தோங்கும்’ என்ற கவிதைத் தொகுதியும் ஆலங்கேணியைப் புலமாகக் கொண்ட ‘அவள் ஒரு காவியம்’ என்ற சமூகக்குறுநாவலும் ‘சொல்லும் செயலும்’ என்ற சிறுகதைத் தொகுதியும் இன்னும் அச்சுறுப் பெறவில்லை. இவற்றை வெளியிடும் முயற்சியில் நாம் ஈடுபட்டுள்ளோம். தனது இறுதி முச்சுவரை எழுதுவதையே தனது இலட்சியமாகக் கொண்டிருந்த ஓர் ஈடு இணையற்ற கலைஞர் அமரர் தம்பலகாமம் க.வேலாயுதம் அவர்கள்.

இத்தகைய சிறந்த கலைஞரை - எழுத்தாளனை - சிந்தனை யாளனை 19.05.2009 ஆம் ஆண்டு நாம் இழந்து விட்டோம். தமிழையும் தான் பிறந்த மன்னையும் உயிரென மதித்துப் போற்றிய அப்பெருமகனாரின் இழப்பு ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய உலகுக்கு ஓர் பேரிழப்பாகும்.

ஷ

முறிவு வைத்தியர் கந்தன் கௌயக்குடி பேச்சிமுத்து அவர்கள்

தம்பலகாமத்தில் முன்மாரித்திடல், சிப்பித்திடல் என்னும் திடல்கள் மிகவும் செல்வாக்குப் பெற்ற திடல்களாக விளங்கின. குளக்கோட்டு மன்னனால் தம்பலகாமம் ஆதிகோணநாயகருக்கென உருவாக்கப்பட்ட வழிபாட்டு முறைகளில் மிகவும் முக்கியமான தாகக் கருதப்படும் கிராமதேவதைகளுக்குரிய வழிபாடுகளில் ஒன்றான ‘வல்லிக்கண்ணருக்கான மடை வைபவும்’ சிப்பித்திடலில் இடம்பெற்று வந்தது என்பது அனைவரும் அறிந்த விடயமாகும். இத்திடலுக்கு அருகேயுள்ள ‘பாற்கடலில்’ பழையில் ‘முத்து’ எடுத்ததாகவும் இத்தொழிலில் ஈடுபட்டோர் முத்துச்சிப்பிகளை உடைப்பதற்கு இத்திடலைப் பயன்படுத்திக் கொண்டதாகவும் இங்கே சிப்பி ஒடுகள் குவியலாகக் கிடந்ததாகவும் இதன் காரணமாகவே இத்திடலுக்குச் ‘சிப்பித்திடல்’ என்ற பெயர் ஏற்பட்டதாகவும் முதியோர் சொல்லக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்.

இத்தகைய சிறந்த சிப்பித்திடலில் கந்தன் இளையக்குட்டி நாகம்மா தம்பதிகளுக்கு 1938 ஆம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் பதினெட்டாம் திகதி நமது முறிவு வைத்தியர் பேச்சிமுத்து அவர்கள் பிறந்தார். ‘அனுபவம் சிறந்த ஆசான்’ என்பார்கள். முறிவு வைத்தியர் திரு.பேச்சிமுத்து அவர்கள் மகேஸ்வரி அம்மாளைத் திருமணம் செய்துகொண்டு இல்லங்குத்தில் ஈடுபட்டிருந்தபொழுது அவருக்குச் சில அனுபவங்கள் ஏற்பட தனது முயற்சி ஒன்றையே மூலதனமாக நினைத்து இரவு பகல்பாராது கடுமையாக உழைத்த தின் பயனாக இன்று அவர் ஒரு சிறந்த முறிவு வைத்தியராகத் திகழ்கிறார். கிண்ணியா, தம்பலகாமம் பிரதான வீதியில் இவர் வீட்டுக்குச் செல்லும் பாதையில் ‘முறிவு வைத்தியர்’என்ற பெயர்ப் பலகை பொறிக்கப்பட்டிருப்பதையும் இந்த வீதியில் செல்லும் அநேகமானோர் இந்தப் பெயர்ப்பலகை பொருத்தப்பட்ட வீதியால் இறங்கிச் செல்வதையும் இன்று காணக்கூடியதாக உள்ளது.

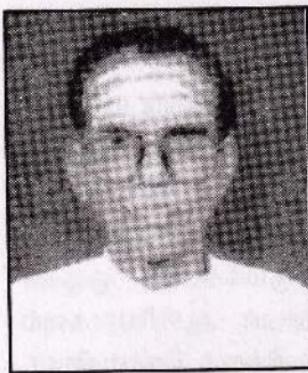
1940 ஆம் ஆண்டளவில் சிப்பித்திடலில் இருந்து இடம் பெயர்ந்த முறிவு வைத்தியர் திரு.பேச்சிமுத்து அவர்கள் தனது குடும்பத்தோடு தம்பலகாமம் ‘பாரதிபுரத்தில்’ வாழத் தொடங்கினார். 1979 ஆம் ஆண்டு இலங்கை வைத்தியசபையின் ‘வைத்திய அத்தாட்சிப்பத்திற்ம்’ 7146 ஆம் இலக்கத்தில் இவருக்குக் கிடைத்தது. தம்பலகாமம், கிண்ணியா, குச்சைவெளி, திரியாய் மதவாச்சி, புத்தளம், புல்மோட்டை, கந்தளாய், மாத்தளை போன்ற இடங்களிலிருந்தெல்லாம் இவரிடம் சிகிச்சைபெற தமிழர் சிங்களவர் இள்ளாமியர்கள் எந்த நேரமும் வருகை தந்துகொண்டேயிருப் பார்கள்.

தம்பலகாமம் வளர்க்கலை மன்றம் இவரது சேவையைப் பாராட்டிக் கொரவித்தது. திருகோணமலை இலக்கியச் சோலை

பதிப்பகமும் இவரது சேவைக்குப் பாராட்டு வழங்கியது. இங்கு வருகைதரும் நோயாளர்கள் தமது நோயை நீக்கிக் கொள்வதுடன் இவரது கனிவு ததும்பும் பேச்சாலும் மன ஆறுதல் பெற்று மகிழ்ச்சி யுடன் செல்வதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இவரது இரண்டு ஆண்பிள்ளைகளில் ஒருவர் சனசமூக அபிவிருத்தி உத்தியோகத் தராகவும் மற்றவர் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் திருகோணமலை வளாகத்திலும் கடமையாற்றுகின்றனர். மருமக்களில் ஒருவர் கூட்டுறவுச் சங்க முகாமையாளராகவும் மற்றவர் ஆசிரியராகவும் கடமையாற்ற மகன் இவரைக் கண்போல் கவனித்துக் கொள்கிறார்.

தனது பணியை காக்ககாக விலைபேசாத இவருக்கு மிகுந்த செல்வாக்குப் பெருகிவருகிறது. எனினும் வைத்திய உதவியைப் பெறுபவர்கள் தங்களாலியன்றதை வழங்கிச் செல்கின்றனர். இவரை ‘ஜீவந்திக்காக’ நேரிலே கண்டு பேட்டிகண்டபோது “ஆண்டவன் தந்த கலை. அதை மக்களுக்காகப் பயன்படுத்துகிறேன்” என அடக்கமாகக் கூறினார்.

ஷ

கந்தர்வகான கிசமணி தீரு. க. சண்முகலிங்கம்

தமிழப் பாட நகர் தந்த புகழ்பூத்த கலைஞர்களில் ஒருவர் கணபதிப்பிள்ளை அண்ணாவியார் என்றால் அது மிகையாகாது. இராக, தாள நுட்பங்களை நன்கு அறிந்த இவர் ஒரு தலைசிறந்த ஆர்மோனிய வித்துவானுமாவார். திருகோணமலை மாவட்டத்தில் இரு கரங்களாலும் சரளமாக ஆர்மோனியம் வாசிப்பதில் இவருக்கு நிகர் வேறு எவருமில்லை என்பது அனைவராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட விடயமாகும். நாடகங்களை நெறிப்படுத்தி, தமிழ்காமம் கல்வி மேட்டுலுள்ள ஆலையடிப்பிள்ளையார் கோயில் முறையில் அரங்கேற்றி தமிழ்காமம் வாழ் மக்களை மகிழ்ச்சிக் கடலில் ஆழ்த்தியவர். இவரது நாடகங்களைக் காண திருமலை யிலிருந்தும், மாவட்டத்தின் சுற்றுப்புற கிராமங்களிலிருந்தும் ஏராளமான மக்கள் தமிழ்காமத்திற்கு வந்து செல்வது நாடறிந்த உண்மை.

கணபதிப்பிள்ளை அண்ணாவியாருக்கும் அவரது மனைவி சிவகாமி அம்மையாருக்கும் ஜிந்து பிள்ளைகள். மூவர் பெண்கள், இருவர் ஆண்கள். இவர்களில் 1936ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம், 22ஆம் திகதி மகனாக பிறந்தவர்தான் நமது புகழ்பூத்த கலைஞர், பாடகர், கலாபூசணம் கலைமணி, கந்தர்வகான இசைமணி திரு.க.சண்முகலிங்கம் அவர்கள். கணபதிப்பிள்ளை அண்ணாவியார் தனது முத்த மகனான சண்முகலிங்கத்தை இளம் வயதிலிருந்தே தான் நெறிப்படுத்திய நாடக ஒத்திகைகளுக்கு அழைத்துச் சென்று கேட்போரைப் பரவசப்படுத்தும் வகையில் இராக தாள நட்பங்களைக் கற்றுத்தந்து பாடுவதற்கான இசை ஆற்றலையும் உருவாக்கினார்.

1946ஆம் ஆண்டு திருகோணமலை இந்துக் கல்லூரியில் ஆரம்பித்த இவரது கல்வி, 1952இல் முடிவடைந்தது. இக்காலப் பகுதியில் இவரது இசையாற்றலுக்கும் இலக்கிய ஈடுபாட்டிற்கும் சைவப்புலவர் பண்டிதர் திரு.இ.வடிவேல் அவர்கள் உறுதுணையாக இருந்துள்ளார். பாடசாலையில் இடம்பெற்ற விழாக்களில் கலந்து கொண்டு தேவாரப் பண்ணிசை பாடவும், பேசவும் ஆற்றல் பெற்றார். சிறு வயதிலிருந்தே நல்ல நூல்களைத் தேடிவாசிக்கும் பழக்கத்தை திரு.கு.செந்தில்வேல் அவர்கள் (காந்தி ஜயா) ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார். இந்த நல்ல பழக்கம் வீட்டில் ஒரு நூலகத்தை அமைக்க உதவியது. திருகோணமலை சிவயோக சமாஜம் இவரது இசையாற்றல் வளர்ச்சிக்குப் பல வழிகளிலும் பெரிதும் உதவியது.

இக்காலப்பகுதிகளில் கலாபூசணம், கலாவிநோதன் சித்தி அமரசிங்கம், முத்தமிழரக சாம்பசிவம், வயலின் வித்துவான் பத்மபூசணம் திரு.சங்கரவிங்கம் ஆகியோர்களின் நட்பு இவருக்குக் கிடைத்தது. இதன் பயனாக வில்லுப்பாட்டு நிகழ்ச்சியில் ஆற்றலும்

திறனும் பெற்றார். இலக்கியத் திறனும் இராகங்களை இனங்காணும் ஆற்றலும் மிக்க இவர் பாடல்களை அமைத்து அவற்றுக்கு மெட்டும் அமைத்தார். இவர் இயற்றி மெட்டமைத்த பாடல்கள் இரசிகப் பெருமக்கள் மத்தியில் நல்ல வரவேற்பைப் பெற்றது. இவைதவிர பாடசாலைகளின் அழைப்பின் பேரில் மாணவர்களின் தமிழ்த்தினப் போட்டி பாடல்களுக்கும் நாடக அரங்கேற்றங்களுக்கும் இசையமைத்து வழங்கி அனைவரதும் பாராட்டுதலுக்கும் உரியவரானார்.

இவரது இளைய சகோதரர் திரு. க. மகாலிங்கம் அவர்களைப் பற்றியும் இங்கு குறிப்பிடுவது சாலச் சிறந்ததாகும். குரல்வளமும் சங்கீத ஞானமும் மிக்க இவர் தனது தமையனுடன் இணைந்து மேடைகளில் பாடியுள்ளார். இதன் காரணமாக இவர்களைத் “தம்பலகாமத்து இரட்டையர்கள்” என இரசிகப் பெருமக்கள் குறிப்பிடுவது வழக்கம்.

இக்காலப்பகுதியில் தம்பலகாமம் மகாவித்தியாலயத்தில் சங்கீத ஆசிரியையாகக் கடமையாற்றிய யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த திருமதி சீதாஸெல்ட்சுமி ஆசிரியை இவரிடம் காணப்பட்ட இசை தொடர்பான அபரிதமான ஆற்றலை இனங்கண்டு வியந்து “உங்களைப் போன்ற கலைஞர்கள் இந்தியாவில் பிறந்திருக்க வேண்டும்” என அங்கலாய்த்ததையும் இங்கே குறிப்பிட்டாக வேண்டும். திருகோணமலை சிவமோகனம் சமாசத்தில் திரு.க.சண்முக விங்கம் அவர்கள் இணைந்திருந்த காலப்பகுதியில் ‘ராக மாலிகா’ என்ற இசைக்குழு மூலமாக பல கச்சேரிகளை யாழ்ப்பாணம், வவுனியா, சம்பூர் போன்ற பல இடங்களிலும் நடத்தியுள்ளார்.

குறிப்பாக இந்த ‘இராகமாலிகா’ நிகழ்ச்சிக்கு வித்திட்ட வர்களில் முக்கியமானவர் கலைஞர் திரு. ப. ஆனந்தபிரசாத்

அவர்களாவார். தற்பொழுது வெளிநாட்டிலுள்ள இவர் வாய்பாட்டிலும் மிருதங்கம் வாசிப்பதிலும் கைதேர்ந்தவராக விளங்கினார். கலைஞர் சண்முகவிங்கம் அவர்களும் இவரும் இணைந்தே மேடையில் பாடுவார்கள். மிருதங்கம் வாசிப்பதில் ஆண்ந்தப்ரசாத் அபாரதிற்மை பெற்றிருந்தார் எனினும் வாய்பாட்டையே பெரிதும் விரும்பினார். இவருடைய முயற்சியினால் இவர்களுடன் இணைந்து கலைஞர் திரு.சிவராசா மிருதங்கம் தபேலா வாசிக்க, கலைஞர் திரு.யேசு தாசன் புல்லாங்குழல் இசைக்க, அமர்ர கலாபூசணம் திரு.வே.சங்கர விங்கம் அவர்கள் வயலின் வாசிப்பார். இவ்வாறு ஆரம்பித்ததே ‘இராகமாலிகா’ நிகழ்ச்சியாகும்.

கலைஞர் சண்முகவிங்கம் வாய்பாட்டில் சிறந்து விளங்க அவரது தந்தையாகிய கணபதிப்பிள்ளை அண்ணாவியார் எடுத்த முயற்சிகளை நாம் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. கணபதிப் பிள்ளை அண்ணாவியாரிடம் ஒரு ‘கிராமப்போன்’ இருந்தது. தென்னிந்தியாவின் புகழ்பெற்ற கர்நாடக சங்கீத வித்துவான்களின் பாடல்களை இக் ‘கிராமப்போனி’ல் இசைக்கச் செய்து இராகங்களை இசைப்பதிலுள்ள நுட்பங்களை மிக நுணுக்கமாக எடுத்துச்சொல்லி கலைஞர் சண்முகவிங்கத்தை ஒரு சிறந்த பாடகராக ஆக்குவதில் அவர் அரும்பாடுப்டார். எம்.எஸ்.சுப்புலட்சுமி, எம்.எம்.தண்டாணிதேசிகர், யு.ஆர். ஜீவரத்தினம், ரி.ஆர்.மகாலிங்கம் போன்றோர்களின் பாடல்களை இதற்குப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்.

குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால் அக்காலக் கலைஞர்கள் தங்கள் தொழில்நேரம் போக மிகுதிநேரமெல்லாம் கலை வளர்ச்சிக்காகவே தங்கள் காலம் முழுவதையும் தியாகம் செய்தனர் எனக் கூறின் அது மிகையாகாது. இத்தகைய சிறப்புமிக்க கலைஞரை 1973ஆம் ஆண்டு தம்பலகாமம் வடக்கு இந்து வாலிபர் சங்கம் தமது முதலாவது ஆண்டு நிறைவு விழாவின்போது

‘இசைமணி’ என்ற பட்டம் வழங்கிக் கொரவித்தது. திருகோணமலை சிவயோக சமாசத்தில் பஜனை பண்ணிசைகளில் பலகாலங்கள் ஈடுபட்டமைக்காக ‘பண்ணிசை மணி’ என்ற பட்டம் 1980களில் வழங்கப்பட்டது. திருகோணமலை முத்தமிழ் வளர்கலை மன்றம் 2004இல் இவருக்கு ‘கந்தர்வகான இசைமணி’ என்ற பட்டத்தை வழங்கி கொரவித்தது. 10.06.2005 இல் தம்பலகாமம் பிரதேச செயலகம் நடாத்திய தேசிய கலை இலக்கியப் பெருவிழாவின்போது இவரும் பாராட்டப்பட்ட கலைஞர்களில் ஒருவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவை தவிர தம்பலகாமம் ஆதிகோண நாயகர் கோவில் அறங்காவல் சபை, தம்பலகாமம் சாயி சேவா சங்கம் என்பன இவரது செயலாற்றலை பெரிதும் பாராட்டி கொரவித்தன.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக 2007ஆம் ஆண்டு அரசு கலாபூசணம் விருதை வழங்கி இவரது கலைச் சேவைக்கு மகுடம் கூட்டியது.

மேலும், இவருக்குப் பெருமை சேர்க்கும் வகையில் இவரது மகன் முருகதாஸ் ஆசிரியர் ‘சன் இசைக் குழு’ ஒன்றை நிறுவி இளம் நெஞ்சங்களை கொள்ளை கொள்ளும் வகையில் இளஞ் சிறார்களை பங்குகொள்ளச் செய்து பலரும் வியந்து பாராட்டும் வண்ணம் நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்து நடாத்தி வருகின்றார். முருகதாஸ், நாகராசா, கிரிதரன், டிலக்ஷணா, விதுஷா, நிஷஷா, துஷாந்தி, அஜந்தன், பிரகாஷ், யோகராசா, மணிவண்ணன் போன்ற இளங்கலைஞர்கள் சன் இசைக் குழுவில் இணைந்துகொண்டு பலரும் வியந்து பாராட்டும் வண்ணம் பாடிவருகின்றனர். இந்த இளம் கலைஞர்களில் பலர், கலாபூசணம் கந்தர்வகான இசைமணி திரு.க.சண்முகவிங்கம் அவர்களின் பிள்ளைகளாகவும், பேரப் பிள்ளைகளாகவும் உள்ளனர் என்பது இங்கே குறிப்பிட்டுக் கூறவேண்டிய ஒரு விடயமாகும்.

கலாபூசணம் 'யை ஞான மணி' திரு. கோ.சண்முகராசா

தம்பலகாமம் பட்டிமேட்டில் வாழ்ந்த கந்தப்பு கோணாமலை என்னும் பெரியார் வைராவியார் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். இவர்களின் முதாதையர்கள் குளக்கோட்டு மன்னனால் சோழ நாட்டிலுள்ள மருங்கூர், காரைக்கால், திருநெல்வேலி போன்ற இடங்களிலிருந்து அழைத்துவரப்பட்டு இங்கு குடியேற்றப்பட்டவர்கள் என கோணேசர் கல்வெட்டின் மூலம் அறியக் கூடியதாக இருக்கின்றது. பட்டி என்னும் சொல் முல்லை நிலங்களைக் குறிக்கும் என்பர் கற்றுறிந்தோர். தமிழகத்தில் பாண்டிநாட்டிலேயே பட்டிகள் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றது. 'கோயிற்பட்டி'யை இதற்கு உதாரணமாகக் கூறலாம்.

வரலாற்றுரீதியாக பட்டிமேடு தம்பலகாமத்தில் பேசப்பட்ட இடமாகும். 17ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய சித்திர வேலாயுத காதல் எழுதிய திரு.வீரகோன் முதலியார் பட்டிமேட்டில் வாழ்ந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தம்பலகாமம் ஆதிகோணநாயகர் கோவில்

பராபரிப்புக்காரர்களில் ஒருவராகிய திரு.கோபாலு கதிர்காமத்தம்பி (தோம்பர்) அவர்களும், வைராவியார் திரு.நடராசா அவர்களும் பட்டிமேட்டைச் சேர்ந்தவர்களே.

ஏங்குறைய இக்கோவில் தர்மகத்தாசபைத் தலைவராக முப்பது வருடங்களுக்கு மேலாக கடமையாற்றிய திரு.கா.சிவகுப்பர் மணியம் அவர்களின் தந்தையாகிய திரு.காளியப்பு 1928ஆம் ஆண்டில் திருக்கோணமலை இந்துக்கல்லூரிக்கு ஒரு கட்டடத்தை நன்கொடையாக வழங்கினார். தற்பொழுது இது ‘காளியப்பு மண்டபம்’ என்ற பெயரில் வழங்கப்படுகிறது. இதுபோன்று இவரது துணைவியார் திருமதி காளியப்பு மகமாரிப்பிள்ளை அவர்களும் பட்டிமேட்டிலுள்ள தி / சாரதாவித்தியாலயத்திற்கு தனது காணியை அன்பளிப்பாக வழங்கி அரும்பணியாற்றினார். ஒரு கிராமத்தைச் சேர்ந்த இவர்கள் கல்விக்காகச் செய்த அருங்செயலை அனைவரும் இன்றுவரை போற்றிப் புகழ்கின்றனர். இத்தகைய வரலாற்றுச் சிறப்புமிகுக பட்டிமேட்டில் வைராவியார் குடும்பத்தில் பிறந்த திரு.கந்தப்பு கோணமலை என்பவர் ‘மத்தளம்’, ‘கஞ்சிரா’ என்னும் இரு வாத்தியக் கருவிகளிலும் தலைசிறந்த கலைஞராக விளங்கினார். நாட்டு வைத்தியம், மாந்திரிகம் போன்ற கலைகளிலும் தேர்ச்சி பெற்று விளங்கினார்.

திரு.கந்தப்பு கோணமலைக்கும் அவரது துணைவியார் தில்லையம்மாவுக்கும் ஐந்து பிள்ளைகள். மூவர் பெண்கள், இருவர் ஆண்கள்; ஆண்களில் மூத்தவர் திரு.கோ.சுப்பிரமணியம் தம்பலகாமம் ஆதிகோணநாயகர் கோவில் மறிகாறுத் தொழும்பாளர். இத்தொழும்பு அவரது மனைவி வழியாகக் கிடைத்தது. தம்பலகாமம் ஆதிகோணநாயகர் கோவில் அருவ வழிபாடுகளான, கந்தளாய்க்குள மகாவேள்வி, நாயன்மார் கோவில் மடை, மாகாம

மூர்க்க மாதா வேள்வி, கல்விமேட்டில் நடைபெறும் பத்தினித் தேவி விழா போன்ற கிராமதேவதை வழிபாடுகளின் நாயகர்களாகத் திகழ்பவர்கள். தற்பொழுது அருவ வழிபாட்டு முறைகள் வழக்கொழிந்துபோன நிலையில் உள்ளதால் இவர்களின் சிறப்பினை இன்று உணரமுடியாத நிலையில் உள்ளோம்.

இரண்டாவது மகன் நமது கலாபூசணம் ‘லய ஞான மணி’ திரு.கோ.சண்முகராசா அவர்கள். 1942ஆம் ஆண்டு பிறந்த இவர் தந்தையிடம் பெற்ற கல்வி மூலம் மத்தளம், கஞ்சிரா போன்ற கருவிகளை கேட்போர் வியக்கும் வண்ணம் மீட்டும் ஆற்றல் பெற்றிருந்தார். 1967ஆம் ஆண்டு திருகோணமலை தட்சினகான சபா இசைக் கல்லூரிக்கு மிருதங்க ஆசிரியராக திரு. நா. ஆறுமுகம் பிள்ளை வந்திருந்தார். அவரிடம் மிருதங்கம், கஞ்சிரா ஆகிய இரு வாத்தியங்களையும் முறையாகப் பயின்றார்.

அக்காலப் பகுதிகளில் திருகோணமலையில் நடைபெற்ற பல கச்சேரிகளுக்கு குருவோடு சென்று வாசித்து அபரிதமான பாராட்டுகளைப் பெற்றுள்ளார். சைவப்புலவர் இ. வடிவேல் அவர்களும், காந்தி ஜியா அவர்களும் இணைந்து தனக்குப் பொன்னாடை போர்த்து கௌரவித்ததையும் ‘லய ஞான மணி’ பட்டத்தை வழங்கியதையும் தனது வாழ்க்கையில் என்றும் மறக்கமுடியாத சம்பவம் எனக் குறிப்பிடும் இக் கலைஞர் - பாடகர் - கலாபூசணம் கந்தர்வகான இசைமணி திரு.க.சண்முகலிங்கம் அவர்களுடன் இணைந்து கச்சேரிகள் நடாத்தியதையும், தம் பலகாமம் ஆதிகோணநாயகர் கோவில் மண்டபத்தில் பஜுனைகளை ஒழுங்காக நடாத்தி மன அமைதி பெற்றதையும் நினைவு கூருகிறார். வைத்தியம், மாந்திரீகம் ஆகிய கலைகளிலும் கைதேர்ந்த இக் கலைஞர் திருகோணமலை மாவட்ட இந்து இளைஞர்

பேரவையிலும், திருகோணமலை தட்சினகான சபாவிலும் மிருதங்க வகுப்புகளை நடாத்தியுள்ளார்.

தம்பலகாமம் சாயி சேவா சங்கம் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க தம்பலகாமம் மகாவித்தியாலய மண்டபத்தில் இளைஞர் சிறார்களுக்கு மிருதங்கம், கஞ்சிரா ஆகிய வாத்தியக் கருவிகளை கற்றுத்தரும் வகுப்பொன்றை நடாத்தி வந்தார், எனினும் இம்முறைச் சிறைவாக முற்றுப்பெறாமல் போனது தூரதிஷ்டவசமேயாகும். இத்தகைய சிறந்த கலைஞரை தம்பலகாமம் ஆதிகோணநாயகர் கோவில் பரிபாலனசபை 2008ஆம் ஆண்டு ‘மிருதங்க இசையின் விற்பனை’ என்னும் மகுடம் குட்டி வாழ்த்தியது. 2006 மே 22ஆம் திகதி அரசு இவரது கலைச்சேவைக்கு உபகாரமாக வழங்கப்படும் ‘கலாபூசன் விருதை’ வழங்கி கெளரவித்தது.

ஒன்றை

சங்கீத புசணம் திரு. வல்லிபுரம் சோமசுந்தரம்

தம்பலகாமத்தில் ‘கூட்டாம்புளி’ என்னும் திடல் பிரசித்த மானது. ’கூட்டம் கூட்டமாக புளி வளர்த்த கூட்டாம்புளி’ என கவிஞர் தம்பலகாமம் க.வேலாயுதம் அவர்கள் இதனைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த கூட்டாம்புளியில் வல்லிபுரம் இராசாத்தி தம்பதிகளுக்கு 1928ஆம் ஆண்டு மாசிமாதம் 17ஆந் திகதி மகனாகப் பிறந்தவர்தான் நமது இசைக்கலைஞர் சங்கீத புசணம் திரு. வல்லிபுரம் சோமசுந்தரம் அவர்கள். சிறுவயதிலேயே தந்தையை இழந்த இவர் சிறிய தந்தையாரான வேலுப்பிள்ளை சிறிய தாயாரான துளசியம்மாள் என்போரின் ஆதரவிலும் அரவணைப்பிலும் வாழ்ந்து வந்தார்.

திரு. சோமசுந்தரம் தனது ஆரம்பக் கல்வியை யாழ் கொழும்புத்துறையிலும் பின்னர் திருகோணமலை விபுலானந்தா கல்லூரியிலும், தம்பலகாமம் மகா வித்தியாலத்திலும் கற்று எஸ்.எஸ்.ஸி. பாட்சையிலும் சித்தி பெற்றார். 1952 இல் இந்தியா

சென்று அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இசைத்துறையில் இணைந்து சித்தூர் சுப்பிரமணியபிள்ளை பேராசிரியர் கும்பகோணம் இராசமாணிக்கம் போன்றோர்களின் மேற்பார்வையில் வயலின் இசைப்பயிற்சியை மேற்கொண்டார். 1955 ஆம் ஆண்டுவரை மூன்று வருடங்கள் தொடர்ந்து கற்று சங்கீதபூசணம் பட்டத்தோடு தாய்நாடு திரும்பினார்.

1957 தை முதலாந் திகதியிலிருந்து தம்பலகாமம் மகாவித்தியாலயத்தில் தற்காலிக ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார். பின்னர் 1958இல் மட்டக்களப்பு ஆசிரிய கலாசாலைக்குச் சென்று ஆசிரியர் பயிற்சியை முடித்துக் கொண்டு உதவி ஆசிரியராக பதுளையிலும், பச்சை மத்திய கல்லூரியிலும், பின்பு தம்பலகாமம் புதுக்குடியிருப்பு தமிழ் கலவன் பாடசாலையிலும் திருகோணமலை இராமகிருஷ்ண மிசன் இந்துக் கல்லூரியிலும் கற்பித்தார்.

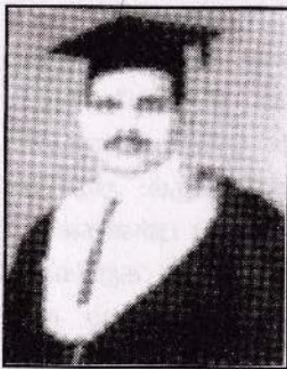
இவர் வயலின் கலைஞராக திருகோணமலையில் கால் பதிக்கும் முன்னர் இங்கு நடைபெற்ற இசை நிகழ்ச்சிகளுக்கு வெளிமாவட்டங்களிலிருந்துதான் பக்கவாத்தியக் கலைஞர்கள் வரவழைக்கப்பட்டார்கள். வயலின் இசைக்கலைஞர் திரு. சோமகந்தரத்தின் வருகைக்குப்பின் இந்தக் குறைபாடு திருகோணமலை மாவட்டத்தில் முற்றாக நீங்கியது. இவர் திருகோணமலை இசைப் பாரம்பரியத்திற்கு ஆழ்ந்திய சேவை அளப்பரியது. இக்காலப் பகுதியில் இவர் தட்சினகான சபையில் வயலின் இசையாசிரியராக இணைந்துகொண்டு மாவட்டத்தில் இடம்பெற்ற இசை நிகழ்ச்சிகள் அனைத்திலும் பங்குகொண்டு உழைத்ததை அனைவரும் நன்கு அறிவர்.

தம்பலகாமம் மகாவித்தியாலயத்தில் இவர் உதவி ஆசிரியராகக் கற்பிக்கும் பொழுது இவரிடம் கணிதம் கற்கும்

பாக்கியம் எனக்குக் கிடைத்தது. கணக்குகளை கரும்பலகையில் விவரிக்கும்பொழுது நான் ஆச்சரியக்கடலில் முழுகிப்போவேன். வகுப்பிலூள்ள எல்லா மாணாக்கர்களுக்கும் புரியும் வகையில் இலகு முறையில் இவரது கற்பித்தல் அமைந்திருக்கும். அதனால் சகல மாணவர்களும் கணித பாடத்தில் ஆகக்கூடிய புள்ளிகளைப் பெற்று இவரை மகிழ்ச்சிக்கடலில் ஆழ்த்தியதுண்டு. கற்பிக்கும் பொழுது மிக சகசமாக பழகும் இவர் கண்டிப்பானவரும் கூட. திருகோணமலை மாவட்டத்தில் மிகச்சிறந்த வயலின் கலைஞராக விளங்கிய இவரிடம் வயலின் இசைக்கலையைப் பழகும் வாய்ப்பைத் தவறவிட்டுவிட்டோமே என்ற ஆதங்கம் இப்பொழுதுதான் எனக்கு ஏற்படுகிறது.

கலைஞர் சோமசுந்தரம் அவர்கள் தனது தாய்மாமன் மாரிமுத்துவின் மகள் விஜயலட்சுமியை 01.09.1958இல் திருமணம் செய்துகொண்டார். தனது மனைவியின் குரலினிமையைக் கண்ட கலைஞராகிய இவர் மனைவிக்கும் இசையைக் கற்றுக்கொடுக்கத் தவறவில்லை. இவர்களுக்கு நித்தியலட்சுமி, பங்கயலட்சுமி, திவஜலட்சுமி, நிமலேந்திரன், விமலேந்திரன் ஆகிய ஐந்து பிள்ளைகள்.

தம்பலகாமத்து இயற்கையுடன் ஒன்றிணைந்து வாழ்ந்த இவர் சிறந்த வேட்டைக்காரராகவும் விளங்கினார். 1968 ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் இரண்டாம் நாள் தன் நண்பர்களுடன் வேட்டைக்குச் சென்ற இவரை காலன் இரத்தப்புடையன் ரூபத்தில் வேட்டையாடி விட்டது. ஒரு சிறந்த கலைஞரை திருகோணமலை மாவட்டத்திலேயே புகழ்பெற்ற வயலின் கலைஞரை இழந்தது எமது பிரதேசத்திற்கு பேரிழப்பாகும்.

தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர் அமரர் கலாநிதி திரு. எஸ். சத்தியமூர்த்தி

திருகோணமலை மாவட்டத்தில் வரலாற்றுப்புகழ்மிக்க தம்பலகாமத்தில் ‘கூட்டாம்புளி’ என்னும் திடலைத் தாயகமாகக் கொண்ட சிறீதரன் - இராசநாச்சியார் தம்பதிகளின் அருந்தவப் புதல்வனாக 1940 ஆம் ஆண்டு மாசிமாதம் ஏழாந்திகதி பிறந்தவர் தான் கலாநிதி சத்தியமூர்த்தி அவர்கள்.

தனது ஆரம்பக்கல்வியை தம்பலகாமம் மகாவித்தியாலயத் திலும் பின்னர் திருகோணமலை இராமகிருஷ்ண மிசன் இந்துக் கல்லூரியிலும் பெற்றுக்கொண்ட இவர் தனது பதினாறாவது வயதிலேயே தமிழகம் சென்று சிதம்பரம் ஆறுமுகநாவலர் பாடசாலையிலும் அதன்பின்னர் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலும் கற்று புலவர் பட்டத்தினையும் பி.ஓ.எல். சிறப்புப் பட்டத்தினையும் பெற்றுக்கொண்டார்.

‘முயற்சி ஒன்றே மனிதனை முழுமையாக்கும்’ என்பார்கள். அமர் திரு.எஸ்.சத்தியழுர்த்தி அவர்கள் தமிழ்மீது கொண்ட தணியாத காதலால் கேரளப் பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்று கலைமுதுமானிப் பட்டத்தினையும் 1976ஆம் ஆண்டில் அதே பல்கலைக் கழகத்தில் கலாநிதி பட்டத்தினையும் பெற்றுக் கொண்டார். 1976 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1978 ஆம் ஆண்டுவரை கேரளப் பல்கலைக்கழகத்திலேயே அவர் தனது ஆய்வுகளை மேற்கொண்டதையும் இங்கே சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம்.

கற்பித்தல் துறையிலும் தமிழகத்தில் இவர் சாதனை படைத்துள்ளார். கலைமுதுமானி மாணாக்கர்களுக்கு தமிழ்மொழி, தமிழ் இலக்கியவரலாறு, தத்துவம் போன்ற பாடங்களைப் போதித்து வந்துள்ளார். இவரின் தமிழ் ஆற்றலையும் தமிழ்மீது இவர் கொண்டுள்ள தணியாத பற்றுதலையும் நன்கு அறிந்துகொண்ட முன்னாள் தமிழக கல்வியமைச்சராகிய திரு. அவிநாசிலிங்கம் செட்டியார் அவர்கள் தமது நிறுவனமான கோயம்புத்தூர் இராமகிருஷ்ண மிசன் வித்தியாலத்தில் தமிழ்த்துறையில் இணைத்துக் கொண்டார். தனது அயராத முயற்சியூடாக இவ்வித்தியாலயத்தின் தமிழ்த்துறைத் தலைவராக பின்னாளில் இவர் விளங்கியதையும் இங்கே குறிப்பிடுதல் சாலப் பொருந்தும்.

கற்பித்தல் பணியை தமிழகத்தில் மிகச் சிறப்பாக மேற்கொண்டிருந்த இவர் தமிழகத்தில் வெளிவரும் ஏடுகளிலும் தனது ஆக்கங்களை வெளியிட்டு வந்தார். இவர் எழுதிய 45 கவிதைகள் தமிழகப் பத்திரிகைகளிலும் பல்கலைக்கழக ஏடுகளிலும் பிரசரமாகி இவருக்குப் பெயரையும் புகழையும் தந்தன். கேரளப் பல்கலைக்கழகத்து வெளியீடாகிய ‘இளவேனில்’ சஞ்சிகையில் வெளியாகிய இவரது ‘அமைதி’ என்ற கவிதை

பலரதும் பாராட்டைப் பெற்றது. தமிழகத்தில் வெளியாகும் 'கண்ணதாசன்' இதற் இக்கவிதையை வெகுவாகப் பாராட்டியதை இங்கே குறிப்பிடலாம்.

'சிவலிங்க வழிபாடு' என்ற நூலினையும் இவர் தமிழகத்தில் வெளியிட்டுள்ளார். கோயம்புத்தூர் இராமகிருஷ்ணன் மிசன் வித்தியாலயத்தில் இவர் தமிழ்த்துறைத் தலைவராகக் கடமையாற்றிய காலத்தில் பல பட்டிமன்றங்களுக்கும் தலைமை வகித்துச் சிறப்பித்துள்ளார்.

தமிழகத்தில் தனது தாயாருடனும் தனது அருமை மனைவியுடனும் வாழ்ந்துவந்த கலாநிதி சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் தன்னை நாடிவருபவர்களை அரவணைத்து விருந்தோம்பும் பெருந்தகையாளராக விளங்கினார். இலங்கையிலிருந்து கல்விகற்க வந்தவர் களுக்கு அருந்துணைவனாக விளங்கினார். தம்பலகாமத்தைத் தாயமாகக் கொண்ட திரு.மு.சிறில்கந்தராசா அவர்கள் தனது உயர்கல்விக்காகத் தமிழகம் வந்தபோது அவருக்குத் தேவையான அணைத்து உதவிகளையும் புரிந்து அவர் ஒரு பி.காம். பட்டதாரி யாக வருவதற்கு துணையாகச் செயல்பட்டார். இன்று அவர் பூலம்பெயர்ந்து இலண்டனில் வாழ்ந்தாலும் பாதிக்கப்பட்ட தனது மக்களுக்காகவும் அவர்களது குழந்தைகளின் கல்விக்காகவும் பெரும் உதவிகளைச் செய்து வருகிறார்.

குன்றக்குடி அடிகளாரின் மீது அளவற்ற அன்பும் மரியாதையும் செலுத்திய கலாநிதி சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் அடிகளாருடன் தாயகம் வந்து தம்பலகாமத்திற்கும் அப்பெருமகளை அழைத்து வந்ததையும் என்றும் மறக்க முடியாது. இத்தகைய சிறந்த பெருமகனோடு அவர் வாழ்ந்த சம காலத்தில் தம்பலகாமம் மகாவித்தியாலயத்தில் கல்வி கற்கும் பெரும் பாக்கியம் எனக்கும்

கிடைத்ததையிட்டு இன்று பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இன்று அவர் எம்மோடில்லை. அந்த அன்புள்ளம் மறைந்து விட்டது. ‘சிலோன் பேராசிரியர்’ என்று செல்லமாக அழைக்கப்பட்டவர் இன்று சென்றுவிட்டார். தனது இறுதி முச்சையும் தமிழுக்காக அர்ப்பணித்த அந்த அருந்தவப் புதல்வனை சிரம் தாழ்த்தி வணங்குகிறோம்.

ஒன்று

13

மிருதங்க டோல்க்கி கலைஞர் திரு. ந. குழந்தை வடிவேல்

தம்பலகாமத்தில் ‘நாயன்மார் திடல்’ மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததொரு இடமாகும். இங்கேதான் வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க ‘நாயன்மார் கோவில் வேள்வி வளாகம்’ அமைந்துள்ளது. இக் கோவிலுக்கு அருகாமையில் வடக்குப்புறமாக அமைந்துள்ளது மிருதங்கக் கலைஞர் திரு. ந. குழந்தை வடிவேல் அவர்களின் லீடாகும். அவரின் தகப்பனார் திரு. மாணிக்கம் அவர்கள் அந்நாட்களில் சிறந்த கலைஞராக விளங்கினார். மேடைகளுக்கான காட்சிகளை திரைகளில் வரைவதிலும் ‘ஒப்பனைக் கலையிலும்’ சிறந்து விளங்கினார். தம்பலகாமம் ஆதிகோணநாயகர் கோவிலில் இடம்பெறும் 17ஆவது திருவிழாவில் இவரது வாணவேடிக்கை களும் குதிரை ஆட்டமும் மக்களைப் பெரிதும் குவர்ந்த நிகழ்ச்சி களாகும். இத்தகைய சிறந்த கலைஞராகிய பெரியார் மாணிக்கம் அவர்களுக்கும் அவரது துணைவியார் இராசாத்தி அம்மை யாருக்கும் ஜவர் ஆண் பிள்ளைகள். அவர்களில் ஒருவர்தான்

நமது கலைஞர் மிருதங்க டோல்கி வித்துவான் திரு. குழந்தை வடிவேல் அவர்கள்.

இயற்கையாகவே கூச்சகுபாவம் உடையவரான திரு. குழந்தை வடிவேல் அவர்கள் தனது திறமைகளை உடனடியாக வெளிக்காட்ட மாட்டார். கலாபூசணம் கந்தர்வகான இசைமணி திரு. க. சண்முக லிங்கம் அவர்கள் இவரிடம் காணப்பட்ட ஆற்றல்களை இனம் கண்டு தனது இசைக்கருமுவில் இவரையும் ஒரு கலைஞராக இணைத்துக் கொண்டார். இதனுடாக இவரது பெயர் தம்பலகாமம் எங்கும் பரவத் தொடங்கியது. இதனைத் தொடர்ந்து கிண்ணியா, ஆலங்கேணி, முதூர், கட்டைப்பறிச்சான், சேனையூர் போன்ற இடங்களில் இவர்களது இசை நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெற்று பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றது. இந்நிகழ்ச்சிகளில் கலைஞர் குழந்தை வடிவேலுவும் கலந்துகொண்டு மிருதங்கம், டோல்கி போன்ற கருவிகளை மீட்டு மக்களிடம் அமோக ஆதரவைப் பெற்றார். கலைஞர் குழந்தைவடிவேல் அவர்கள் கமலா என்பவரை திருமணம் செய்து கொண்டார். இத்தம்பதிகளுக்கு ஐந்து பெண் குழந்தைகளும் நாலு ஆண் குழந்தைகளும் உள்ளனர்.

६४

ஆர்மோனியக் கலைஞர் திரு. சி. கனகரத்தினம்

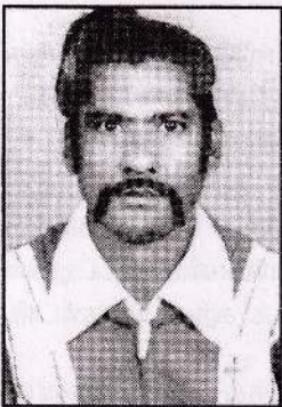
தம்பலகாமம் தெற்குப்பகுதியில் ‘பச்சைப் பசேலன்’ வயல்களால் சூழப்பட்ட இடமாக அமைந்துள்ளது மாக்கைத்திடல். பழமையில் ‘திருமால் கை’ என்னும் கிருஷ்ணன் கோவில் இத்திடலில் அமைந்திருந்ததாகவும் காலப்போக்கில் இக்கோவில் சிதைவற்று அழிந்துபோனதாகவும் அறியக்கூடியதாக உள்ளது. திருமால் கை என்னும் கோவில் அமைந்திருந்த இடம் திருமால்கை என வழங்கப்பட்டது. திருமால்கையே காலப்போக்கில் சிதைந்து மாக்கைத்திடலாக மாறியது. சிதைவற்று இக்கோவிலின் அழிபாடுகள் கலைஞர் கனகரத்தினத்தின் முத்த சகோதரரின் காணிக்குள் காணப்படுகிறது. தம்பலகாமத்தில் பெரிதும் பேசப்படுகிற ‘குடமுருட்டி ஆறு’ இக்கிராமத்தின் எல்லை அருகாக ஓடுகிறது.

கலைஞர் கனகரத்தினத்தின் தந்தை தம்பலகாமம் ஆதிகோணநாயகர் கோவிலில் பஜனைபாடும் குழுவில் முன்னணிப் பாடகராக விளங்கினார். பிரபலமான ஆர்மோனிய வித்துவான்

களாகிய திரு.பத்தினியர் வேலுப்பிள்ளை, கள்ளிமேட்டைச் சேர்ந்த திரு. க.கணபதிப்பிள்ளை போன்ற தம்பலகாமத்தின் இசைமேதைகள் இந்த பஜனையில் தவறாமல் கலந்து கொள்வார்கள். இவர்களுடன் இணைந்துகொண்டு கலைஞர் கனகரத்தினமும் ஆர்மோனியம் பழக ஆரம்பித்தார். அதில் ஓரளவு தேர்ச்சிபெற்ற பிறகு மெல்லிசையில் அவர் நாட்டம் சென்றது. தந்தையிடமிருந்த ஆர்மோனியப் பெட்டியில் தாமாகவே மெல்லிசைப் பாடல்களை வாசிக்கக் கற்றுக்கொண்டார்.

இந்தப் பழக்கமே அவர் ஒரு சிறந்த ஆர்மோனியக் கலைஞராக வரக் காரணமாயிற்று. இடைவிடாத ஈடுபாடும், கலாபூசனம் கந்தர்வகான இசைமணி தி.க.சண்முகவிங்கம் அவர்களின் மேலான ஆலோசனைகளும், அவர்கள் இணைந்து கலந்து கொண்ட இசைக் கச்சேரிகளின் விமரிசனங்களும் சின்னத்தம்பி கனகரத்தினத்திற்குப் பெரும் புகழைத் தேடித்தந்தது. இளைஞர்கள் கலைஞர் கனகரத்தினத்தின் ஆர்மோனிய வாசிப்பையே பெரிதும் விரும்பினார்கள். மிகச்சிறந்த கலைஞராக தம் காலத்தில் விளங்கிய கலைஞர் கனகரத்தினம் அவர்கள் தனக்கென ஒரு வாரிசு இல்லாத நிலையில் புற்றுநோயால் பீடிக்கப்பட்டு இளமைக்காலத்திலேயே எம்மை விட்டுப் பிரிந்து சென்றுவிட்டார். அவரது பிரிவு தம்பலகாமத்தின் இசைப் பாரம்பரியத்திற்குப் பேரிழப்பாகும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஷ

பல்துறைக் கலைஞராக விளங்கிய திரு. வே. மகாலிங்கம்

தமிழ்நாட்டில் பழையில் சங்கீதக் கலையும் ஆயுள் வேத வைத்தியக் கலையும் ஒன்றுடன் ஒன்று பின்னிப்பிணைந்து வளர்ந்தோங்கி வந்தன. பிரபல சுதேச ஆயுள்வேத வைத்தியர்களில் பெரும்பாலானோர் நாடக நடிகர்களாகவும் நாட்டுக்கூத்து அண்ணாவிமார்களாகவும் விளங்கினார்கள். இவர்களில் நாயன்மார் திடலில் வாழ்ந்த திரு.பத்தினியார் வேலுப்பிள்ளை அண்ணாவியார் சிறந்த நடிகராகவும் நாடகங்களை நெறிப்படுத்தி மேடையேற்று பவராகவும் விளங்கினார். கண்ணகி நாடகத்தில் கோவலனாகவும் சத்தியவான் சாவித்திரி நாடகத்தில் யமனாகவும் நடித்து தம்பல காமம் மக்களின் மனதில் நீங்கா இடம்பிடித்த ‘கைராசிக்கார’ ஆயுள்வேத வைத்தியராகிய இவரை இவரது நடிப்பாற்றலை மெச்சி அன்றைய மக்கள் “யமன்” என்றே அன்பாக அழைத்து மகிழ்ந்தனர். ஆர்மோனியம் வாசிப்பதிலும் இவர் புலமை பெற்றிருந்தார்.

நாயன்மார் கோவில் அமைந்த இடம் நாயன்மார்த்திடல் என அழைக்கப்படுகிறது. தம்பலகாமம் ஆதி கோணநாயகர் கோவிலில் பழையில் பேணப்பட்ட அருவ வழிபாட்டுத் தலங்களில் இது அதி முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒர் இடமாகும். வருடத்திற்கு ஒரு முறை இத்தலத்திலே மங்கலர்களால் மடை வைக்கப்படுகிறது. பன்னிரு மறிகாரர்களும் ஒன்றுகூடி சம்பூரிலுள்ள தங்கள் பெருமைக்குரிய பூசகர் கட்டாடியாரை நிலப்பாவாடை விரித்து பல்லக்கில் தூக்கி முதூர் கிண்ணியா ஊடாக இக் கோவிலுக்கு வரவழைத்து அவருக்கென பிரத்தியேகமாக அமைக்கப்பட்ட இத்தில் தங்கவைத்து இம்மடையை விமரிசையாகக் கொண்டாடுவார். பூசையில் வைக்கப்பட்ட கயிறை மந்திரித்து கட்டாடியார் மறிகாறத் தலைவனிடம் வழங்குவார். மந்திரிக்கப்பட்ட இந்தக் கயிறு கழுத்தில் விழுந்தவுடன் அடங்காத எந்த மாடும் அடங்கி விடும் என்பது பன்னிரு மறிகாறரின் அனுபவமாகும். பின்னர் பிடிப்பட்ட குழு மாட்டை இங்கே கொண்டுவெந்து அதற்கென நாட்டப்பட்ட பெரிய மரத்தில் கட்டிவைந்து மடையை ஆரம்பிப்பார். இம் மடையின் போது பொன்னாலை அடப்பனார் திரு. அருணாசலம் அவர்கள் காவியம் பாடுவார். கேட்பதற்கு இது மிகவும் இரம்மியமாக இருக்கும். தற்பொழுது அப்பதவியை அவரது பேரன் திரு.க.கந்தர விங்கம் செய்து வருகிறார். பொங்கலுடன் இம் மடை நிறைவு பெறும். இம் மடைக்கான சகல காரியங்களும் தம்பலகாமம் ஆதி கோணநாயகர் கோவில் கங்காணம் மேற்பார்வையில் இடம்பெறும். இம்மடைக்கு வெராவியாரும் அவரது பங்குதாரர்களும் தானத்தாரும் அவரது பங்குதாரர்களும் ஏவி அடப்பன், பொன்னாலை அடப்பன், பன்னிரு மறிகாரர்களும் கோவில் தர்மகர்த்தா சபை தலைவர் உட்பட ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர்கள், பொதுமக்கள் எல்லாரும் திரண்டு வருவார். இது கண்கொள்ளாக காட்சியாகும்.

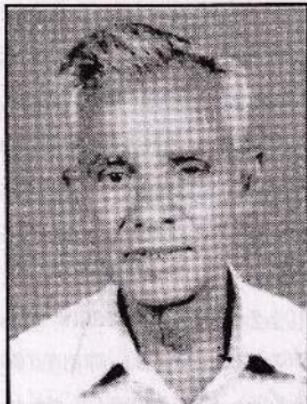
பத்தினியார் வேலுப்பிள்ளை அண்ணாவியாருக்கும் அவரது மனைவி பசுபதிப்பிள்ளைக்கும் மூன்று பிள்ளைகள். அவர்களில் இருவர் பெண்கள், மற்றவர் நமது கட்டுரை நாயகனாகிய திரு. வே. மகாலிங்கம் அவர்கள். ‘வளரும் பயிரை முளையிலே தெரியும்’ என்பார்கள். தந்தையாகிய வேலுப்பிள்ளை அண்ணாவியாருடன் சதா காலமும் பிரியாமல் திரியும் மகாலிங்கம் நாடகங்களில் நடித்தும், பாட்டுப் பாடியும், மிருதங்கம் தபேலா போன்ற வாத்திய இசைக்கருவிகளை வாசித்தும், அவற்றில் தேர்ச்சி பெற்றும் வந்தார். இந்தக் காலப்பகுதியிலேயே அவர் தந்தையாரிடமிருந்து ஆர்மோனியம் வாசிக்கக் கற்றுக் கொண்டார். கண் கண்டால் கை செய்யும் என அடிக்கடி கூறிக்கொள்ளும் திரு. மகாலிங்கம் அவர்கள் எவருடைய உதவியும் இல்லாமலேயே கண்ட சிந்தியாக மிருதங்கம் கற்றுக் கொண்டதாகக் கூறுகிறார்கள்.

இந்தியக் கலைஞர் திரு. வைத்தியலிங்கம் பிள்ளை என்பவரிடம் நாலு வருடங்களுக்கு மேலாக மோர்சிங் பயின்றார். பின்னாட்களில் இவர் ஒரு தலைசிறந்த மோர்சிங் கலைஞராக விளங்கினார். நல்ல குரல்வளம் உள்ள இவர் தந்தை நெறிப் படுத்திய நாடகங்களுக்குப் பாடியதுமில்லாமல் சிறிய பாத்திரங்கள் ஏற்று நடிக்கவும் செய்தார். தூக்கு தூக்கி என்னும் நாடகம் கள்ளிமேட்டிலுள்ள ஆலயதிப்பிள்ளையார் முன்றவில் மேடையேறிய பொழுது பெண் பாத்திரம் ஒன்றில் நடித்துப் பெரிதும் பாராட்டுக்குரியவரானார். கோகுலன் சரிதம் என்னும் நாடகத்தில் கோகுலனாக நடித்து பெரும்புகழ் பெற்றார். ஆசை என்பவரிடம் கஞ்சரா மீட்கக் கற்றுக் கொண்டார். இக் காலப்பகுதியில் திருக்கோணமலையில் இடம்பெற்ற பல இசைக் கச்சேரிகளுக்குச் சென்று அங்கும் பாராட்டுப் பெற்றார்.

இலங்கைப் போக்குவரத்து சபையில் சாரதியாகவும் இறுதிக் காலத்தில் சாரதிபயிற்றுநராகவும் கடமையாற்றிய இவர் கொழும்பு விளம்பரம் ஒன்றுக்கு விண்ணப்பித்ததின் பேரில் இலங்கையில் தயாராகிய சமுதாயம் என்ற திரைப்படத்தில் நடித்து வந்தார். துரதிஷ்டவசமாக பாதியில் இப்படம் நின்றுவிட்டதால் இவரது நடிப்பாற்றலை திரைப்படம் மூலமாக காணக் கிடைக்கவில்லை. இடம் பெயர்ந்து மூல்லைத்தீவில் இவர் வாழ்ந்தபொழுது கோவிந்த பிள்ளை என்பவரிடம் மிருதங்கம் கட்டும் கலையைப் பயின்றதால் இவரது வாழ்க்கையின் கடைசி காலகட்டத்தில் மிருதங்கம் கட்டி விற்பனை செய்து வந்தார்.

இவரது மகன் கண்ணன் டோல்கி அடிப்பதில் கைதேர்ந்தவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தனது பேரன் தர்சன் ஒரு சிறந்த கமராமேனாக வர வேண்டும் என்பது இவரது நீண்டநாள் ஆசை. இவரது பேரன் தர்சன் அவர்கள் ‘தர்சன் இசைக்குழு’ ஒன்றை நிறுவி சிறப்பாக நடத்தி வருகிறார். வீடியோ படம் எடுப்பதிலும் இவர் தனது ஆற்றலை வெளிப்படுத்தி வருகிறார் என அறியக் கூடியதாக உள்ளது.

ஏசு

திரு. கணபதிப்பிள்ளை மகாலிங்கம்

தமிழ்பலகாமம் கள்ளிமேட்டில் வாழ்ந்த புகழ் பெற்ற சுதேச வைத்தியரும் அண்ணாவியாருமாகிய கந்தப்பர் தணபதி பிள்ளையின் இளையமகன்தான் நமது வாய்பாட்டுக் கலைஞர் திரு. க. மகாலிங்கம் அவர்கள். இவரது தமையனார் கலாபூசணம் கந்தரவகான இசைமணி திரு. க. சண்முகவிங்கம் அவர்களை முன்னரே நாம் அறிமுகம் செய்துள்ளோம்.

1941 ஆம் ஆண்டு பிறந்த இவர் தமிழ்பலகாமம் மகாவித்தியாலயத்தில் எட்டாந்தரம் வரை கல்வி பயின்றவர். 1967இல் விஜயலட்சுமி அம்மையாரைத் திருமணம் செய்து கொண்டார். இத்தம்பதிகளுக்கு மகாலெட்சுமி, சுகுமாரன், நாகராசன், ராதா லெட்சுமி, சத்தியலெட்சுமி ஆகிய ஐந்து பிள்ளைகள். இவர்களில் திரு. ம. நாகராசன் சிறந்த வாய்பாட்டுக் கலைஞராக மிஸிரவது குறிப்பிடத்தக்கது.

தம்பலகாமம் மகாவித்தியாலயத்தில் 60களில் சங்கீதம் கற்றுக்கொடுத்த திருமதி.சுப்பிரமணியம் சீதாலட்சுமி அவர்களிடம் முறையாக கர்நாடகசங்கீதத்தை கற்கும் வாய்ப்பு இவருக்குக் கிடைத்தது. இது தனக்கு இறைவனால் தரப்பட்ட சந்தாப்பம் என கலைஞர் திரு.மகாவிங்கம் அடிக்கடி கூறுவார். ஏறக்குறைய இதே காலப்பகுதியில் மட்டக்களப்பு வந்தாறுமுலை மத்திய கல்லூரி மாணாக்கர்கள் கல்விச்கற்றுலா வந்தனர். தம்பலகாமம் மகா வித்தியாலயத்தில் அன்றிரவு தங்கினர். அன்று சினேகிதழ்வரவுமாக நடைபெற்ற கலைநிகழ்ச்சிக்கு தேவாரம் பாடும் வாய்ப்பு நமது கலைஞர் மகாவிங்கத்திற்குக் கிடைத்தது.

அடுத்த நாள் பட்டிமேட்டுக்குத் தனது மகனுடன் நடந்து சென்று கொண்டிருந்த சீதாலட்சுமியின் கண்களில் தற்செயலாக நமது கலைஞர் மகாவிங்கம் தட்டுப்பட்டார்.

“தம்பி நீங்கள் தானே நேற்று தேவாரம் பாடியது” எனக்கேட்டார்.

துவிச்சக்கர வண்டியில் வந்த நமது கலைஞர் மகாவிங்கம் கீழே இறங்கி “ஆமாம் ரீசர்” என மிகுந்த மரியாதையுடன் கூறினார்.

அவருடைய அடக்கமும் சங்கீதத்திலிருந்த புலமையும் சீதாலட்சுமிக்கு மிகவும் பிடித்துப் போய்விட்டது. இந்தச் சந்திப்பும் உரையாடலும் கலைஞர் மகாவிங்கத்தின் வாழ்வில் பெரும் திருப்பு முனையாக அமைந்தது. சங்கீத ஆசிரியை சீதாலட்சுமியிடம் இரண்டு வருடங்களாக கீத்தனைகளை முறையாகப் பாடக் கற்றுக் கொண்டார்.

தனது தமையனாராகிய கலாடூசனம் கந்தர்வகான இசைமணி திரு. க. சண்முலிங்கம் அவர்களுடன் இணைந்து மேடையேறிப் பாடத்தொடங்கினார். ‘தம்பலகாமத்து இரட்டையர்கள்’ என்ற பெயரும் இவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. இவரது ஆற்றல் மகத்தானது. மீரா படத்தில் வரும் ‘காந்தினிலே வரும் கீதும்’, சப்புலட்சுமியின் ‘வசந்தமாலை’, தண்டாணி தேசிகரின் ‘தாமரை பூத்த தபாகமடி’, பட்டம்மாவின் ‘தூண்டிற் புழுவினைப் போல்’ ஆகிய பாடல்களை திறமையாகப் பாடும் ஆற்றல் அவரிடமிருந்தது.

தம்பலகாமம் வளர்க்கலை மன்றம் இவரைப் பாராட்டிக் கொளரவித்தது. தம்பலகாமம் மாரியம்மன் கோவில் அறைக்காவல் சபையினர் பொன்னாடை போர்த்தி இவரைக் கொளரவித்தனர். மக்கள் இவரது குரல் இனிமையையும் பாடும் ஆற்றலையும் இன்றுவரை பாராட்டியவண்ணமே உள்ளனர்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இவரது மகன் நாகராசா ‘சண் இசைக்குமுவில்’ இணைந்து கொண்டு அற்புதமாகப் பாடி அனைவரது மனங்களையும் கவர்ந்து வருகிறார். சுருங்கக் கூறினால் தம்பலகாமத்தின் ஈடு இணையற்ற புகழ்பூத்த கலைஞராகிய கந்தப்பர் கணபதியின்னை அண்ணாவியாரின் சங்கீத பாரம்பரியத்தின் வித்துக்களாக இவர்கள் விளங்குகிறார்கள், விளங்குவார்கள் எனத் துணிந்து கூறலாம்.

ஒன்று

மெல்லிசைக் கலைஞர் திரு. கனகரத்தீனம் விலீங்கராசா

தம்பலகாமம் கள்ளிமேட்டில் கனகரத்தீனம் - காளிப்பிள்ளை தம்பதிகளுக்கு 1935ஆம் ஆண்டு மாசிமாதம் 16ஆந்திகதி மகனாகப் பிறந்தவர்தான் நமது மெல்லிசைக் கலைஞர் திரு.இவிங்கராசா அவர்கள். இவரது தமக்கையார் பகவதி பிள்ளையின் வாரிக்களில் இருவர் மருத்துவத்துறையில் உயர்கல்வி கற்றுக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

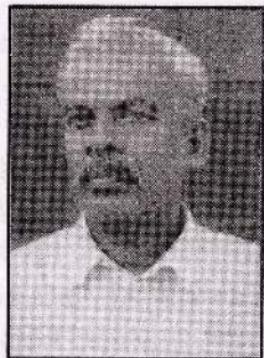
தமது பத்தாவது வயதில் ‘மாரியம்மன் தாலாட்டுப் பாடுவதில்’ இவர் தனக்கு ஒப்பாரும் யிக்காருமின்றிச் சிறந்து விளங்கினார். ‘கணீ என்ற குரலில்’ இவர் பாடுவதை அனைவரும் விரும்பிக் கேட்டனர். ‘காவடிப்பாட்டு’க்களைப் பாடுவதிலும் ‘உடுக்கு’ என்னும் இசைக்கருவியை இலாவகமாகக் கையாள்வதிலும் புலமை பெற்றிருந்தார். கள்ளிமேட்டு கண்ணகையம்மன் கோவிலில் இவர் இசைக்கும் ‘கண்ணகியம்மன் காவியம்’ கேட்போரைப் பரவசப் படுத்தும். இசையூடாக இறைபணியாற்றிய இவ்விசைக்கலைஞர்

2001ஆம் ஆண்டு ஆவணிமாதம் எட்டாந் திகதி இறைவனடி சேர்ந்தார்.

புகழ்பெற்ற அந்த இசைக்கலைஞரின் மறைவுக்குப் பின் அவரது இடத்தை சிறப்புற நிரப்பும் வகையில் அவது மகன் திரு. வி. பாக்கியராசா அவர்கள் தந்தைவழி நின்று தவறேதுவும் நிகழ வண்ணம் ‘மாரியம்மன் தாலாட்டு’ காவடிப்பாட்டுகள் ‘கண்ணகி காவியம்’ போன்ற பாடல்களை ‘உடுக்கை’ அடித்த வண்ணம் பாடிவருவது அனைவரது பாராட்டுக்களையும் பெற்றுள்ளது.

ஷ

18

நாடகக் கலைஞர் திரு. மாசிலாமணி திசவீரசிங்கம்

திரு. மாசிலாமணி அவர்களுக்கும், வீராசி அம்மையாருக்கும் மகனாகப் பிறந்த நாடகக் கலைஞர் திசவீரசிங்கம் இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சபையில் சாரதியாகக் கடமையாற்றியவர். தம்பலகாமம் ‘நடுப்பிரப்பந்திடலில்’ தனது குடும்பத்துடன் வாழ்ந்து வந்தார்.

நாடகத்துறையில் மிகுந்த அனுபவம் மிக்க இவர் முற்போக்கான சிந்தனையாளன். தம்பலகாமம் மகா வித்தியாலயத்தில் கல்விகற்ற என்னையும் எனது சினேகிதர்களாகிய திரு. ச. மனோகரலிங்கம், திரு. க. சின்னராசா, திரு. சி. குணரத்தினம், கந்தளாம் நடேஷ் போன்ற கலையார்வம் மிக்க மாணவர்களையும் ஒன்றாக இணைத்து ‘கொலைகாரன்’, ‘சுமதி எங்கே?’, ‘தூக்குத்தூக்கி’ போன்ற சமூக நாடகங்களை அரங்கேற்றினார். இவர் ‘மேடையமைப்பு’, ‘ஒப்பனை’, ‘நவீனமுறைகளைக் கையாளுதல்’ ஆகியவற்றில் மிக நுணுக்கமான ஆற்றல் பெற்றவராக

விளங்கினார். சண்டைப் பயிற்சிகளை தத்துருபமாகப் பழக்கும் ஆற்றலும் இவரிடம் காணப்பட்டது.

இந்த இரு நாடகங்களில் “சுமதி எங்கே?” என்ற சமூக நாடகம் ‘நாயன்மார்த்திடலில் உள்ள வைரத்தடி ஆஸய வளாகத்தில்’ இதற்கென பிரத்தியேகமாக அமைக்கப்பட்ட மேடையில் சிறப்பாக மேடையேறி தம்பலகாமம் இரசிகப் பெருமக்களின் ஏகோபித்த பாராட்டுலைப் பெற்றது. இந்த நாடகத்தில் கதாநாயகனாக நானும், கதாநாயகியாக திரு.ச.மனோகரவிங்கமும், வில்லனாக திரு.க.சின்ன ராசாவும் சிறப்பாக நடித்து மக்களின் பாராட்டுலகளைப் பெற்றுக் கொண்டோம். இந்த நாடகத்தின் இயக்குநரைப் பற்றி மக்கள் பெரிதும் சிலாக்கியமாகப் பேசிக்கொண்டனர். இதில் வில்லனாக நடித்தவர் துப்பாக்கியுடன் இரசிகர்கள் மத்தியிலிருந்து வந்ததையும், துப்பாக்கி முழங்கியதும் கதாநாயகன் இரத்த வெள்ளத்தில் முழகியவாறு துடித்ததையும் கண்டு இரசிகர்கள் மெய்சிலிருத்தனர்.

தம்பலகாமம் மகாவித்தியாலயத்தில் மேடையேற்றப்பட்ட ‘வீரபாண்டிய கட்ட பொம்மன்’, ‘சாம்ராட் அசோகன்’, ‘சோக்கரமஸ்’, ‘இராசராச்சோழன்’ ஆகிய நாடகங்களில் கதாநாயகன் பாத்திரமேற்று நடிக்கும் சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைத்தது. இந்தப் பாத்திரங்களில் நான் மிகச்சிறப்பாக சோபித்ததற்கு எனது நாடகக் குருவாக விளங்கிய திரு. திசவீரசிங்கமே மூலகாரணமாக இருந்தார். பாடசாலைக்கு வெளியே அவர் ஓய்வாக இருக்கும்போதெல்லாம் இந்நாடகங்களுக்கான காட்சிகளை அவருடன் இணைந்து நடித்தப் பழகியதால்தான் எனது நடிப்பு பலரும் பாராட்டும் வகையில் அமைந்திருந்தது.

நாடகக்கலைஞர் திரு.திசவீரசிங்கம் தம்பலகாமத்தின் கலை இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு முக்கியமான திருப்புமுனையாக விளங்கினார். அவரது கலைப்படைப்புகள் இன்றும் இரசிகப் பெருமக்களின் மனங்களில் நீங்கா இடம்பிடித்துள்ளது.

ஷ

19

**ஓய்வுபற்ற பிரதிக் கல்விப்
பணிப்பாளரும் எழுத்தாளருமாகிய
அமரர் திரு. முத்துக்குமாரு
சிவபாலயின்னை**

தமிழ்நாட்டில் ‘வரணமேடு’ பழையில் இருந்தே நன்கு பேசப்பட்ட இடமாகும். இத்தகைய வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க ‘வரணமேட்டில்’ மிகுந்த செல்வாக்குப் பெற்ற அமரர் முத்துக்குமாரு-அமரர் வள்ளிப்பின்னை ஆகிய தம்பதிகளின் ஜந்தாவது பின்னையாக 06.11.1942 ஆம் ஆண்டு பிறந்தவர்தான் அமரர் முத்துக்குமாரு சிவபாலயின்னை அவர்கள். ஆரம்பக்கல்வியை தமிழ்நாட்டிலும், பின்னர் திருகோணமலை இராமகிருஷ்ண மிசன் இந்துக்கல்லூரியிலும் பெற்றுக்கொண்ட இவர் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் சென்று கலைமானிப் பட்டத்தையும் பெற்றுக் கொண்டார்.

தி சம்பூர் மகாவித்தியாலயத்தில் முதல் நியமனம் பெற்று தனது ஆசிரியப்பணியை மேற்கொண்ட இவர் திருகோணமலை விபுலானந்தாக் கல்லூரி, திருகோணமலை இராமகிருஷ்ண மிசன் இந்துக்கல்லூரி, தம்பலகாமம் ஆதிகோணஸ்வரா மகாவித்தியாலயம், கோட்டைக்கல்லாறு மகாவித்தியாலயம், களூவாஞ்சிக்குடி மகாவித்தியாலயம் ஆகிய பாடசாலைகளில் தனது ஆசிரியப்பணியை மேற்கொண்டார். தொடர்ந்து மட்டக்களப்பு, பெரிய கல்லாறு மகாவித்தியாலயம், துறைநீலாவணை மகாவித்தியாலயம், மகிழுர் மகாவித்தியாலயம் ஆகிய பாடசாலைகளில் அதிபராகச் சிறப்புறக் கடமையாற்றினார்.

மட்டக்களப்பு ஆசிரிய கலாசாலையில் தமிழ்த்துறை விரிவுரையாளராகவும், மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை ஆகிய மாவட்டங்களில் தேசிய கல்வி நிறுவனம் நடாத்திவரும் பட்டப்பின் படிப்பு நிலையங்களில் விரிவுரையாளராகவும் சிறந்த சேவையாற்றி வடக்குக் கிழக்கு மாகாணக் கல்வி அமைச்சில் பிரதிக்கல்விப் பணிப்பாளராகவும் கடமையாற்றி சேவையினின்றும் ஓய்வுபெற்றார்.

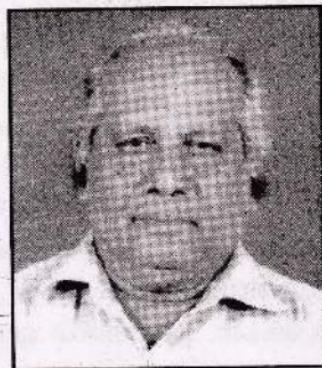
மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த அமர்களான முருகப்பர் -கண்ணம்மா தம்பதிகளின் மகளாகிய ஜாந்தினி அவர்களை 1970 ஆம் ஆண்டு திருமணம் செய்து இல்லறத்தை நல்லறமாக நடத்தினார். இதன் பயனாக உஷாராணி, சுபாஜினி, சத்தியசந்தர் ஆகிய மூன்று குழந்தைகளுக்குத் தந்தையானார். உஷாராணி திருமணம் செய்து கொண்டு அவஸ்திரேலியாவில் கணவருடன் வாழ்கிறார். மற்ற இரண்டு பிள்ளைகளும் திருகோணமலையில் திருமணம் செய்து கொண்டு குழந்தைகளுடன் சந்தோசமாக வாழ்கின்றனர். தன் மனைவி மக்களை கண் இழையைக் காப்பது போல் வழிநடத்தி யுள்ளார். இறைசிந்தனை மிக்கவராகத் திகழ்ந்த அமரர்

திரு.சிவபாலபிள்ளை அவர்கள், தன் குடும்பத்தாரரயும் இறைசிந்தனையாளர்களாகவே வளர்த்துள்ளார்.

திருகோணமலை கல்விப்புலத்தில் தனக்கெனச் சிறப்பிட மொன்றைப் பெற்றுக்கொண்ட அமரர் முத்துக்குமாரு சிவபாலபிள்ளை அவர்கள் ஓய்வுபெற்ற பின்னர் தனது அனுபவங்களை மையமாக வைத்து வீரகேசரியில் பலரும் பாராட்டும் வகையில் கட்டுரைகளை எழுதி வந்தார். அண்மையில் கூட அவருடைய கட்டுரைகள் வீரகேசரியில் பிரகரமாகியிருந்தன. இவரது ஆக்கங்கள் பல அவஸ்திரேவியாவிலும் மலேசியாவிலும் பத்திரிகைகளில் பிரகரமாகிப் பாராட்டைப் பெற்றுள்ளன.

அவஸ்திரேவியாவில் இருந்து வெளியாகும் ‘தமிழ் ஒசை’ இதழ் தனது ஒகஸ்ட் 2013ஆவது இதழில் “தமிழ் ஒசையில் ஆக்கழுவமான பல கட்டுரைகளை எழுதியுள்ள திரு.மு.சிவபாலபிள்ளை அவர்களுக்கு உள்மார்ந்த அஞ்சலியைச் செலுத்துவதுடன் அவரது ஆன்மா ‘இறைவனாடியில் இளைப்பாற தமிழோசை பிராத்திக்கின்றது’” என வெளியிட்டுள்ளது.

ஒசை

சிற்பக் கலைஞர் திரு. கந்தையா கிருபானந்தன்

கல்விமேட்டில் ‘சின்னக் கல்விமேடு’ பல சிறப்புகளை உள்ளடக்கிய இடமாகும். இங்கேதான் தம்பலகாமத்தின் சிறந்த கல்விமாண்களில் ஒருவராகிய பண்டிதர். ஐ. சரவணமுத்து அவர்கள் பிறந்தார். இதேபோல தம்பலகாமம் ஆதிகோணநாயகர் கோவில் முக்கிய தொழும்பாளர்களில் ஒருவராகிய வைராவியாரின் உதவியாளர்களில் சிலர் இங்குதான் வாழ்ந்து வருகின்றனர். தன் முயற்சி ஒன்றையே முலதனமாகக் கொண்டு சிற்பக் கலைஞராக எல்லோராலும் புகழ்ந்து பேசப்பட்ட திரு.கந்தையா, கிருபானந்தன் அவர்களும் இத்திடலைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவரே.

கல்லில் கடவுள் உருவங்களைச் செதுக்கும் சிற்பக்கலை சாஸ்திர ரீதியானது. பலவிதமான சிறப்பியல்புகளைக் கொண்டது. ஆற்றல்மிக்க ஒரு குருவிடம் பக்தி சிரத்தையுடன் சீடனாக இருந்து கற்றுத் தேறவேண்டிய ஒரு தெய்வீக்கக் கலை அது. இத்தகைய சிறந்த கலையை எவருடைய உதவியும்

மேற்பார்வையும் இல்லாமல் தானாகத் துணிந்து கற்று இன்று பார்ப்பலர்கள் கைகூப்பி வணங்கவும் வாழ்த்தவும் செய்திருக்கிறார்திரு. க. கிருபானந்தன் அவர்கள்.

தம்பலகாமம் ‘சின்னக் கல்விமேட்டைச் சேர்ந்த’ திரு. ஜியாத் துரை கந்தையா அவர்களுக்கும், அவரது மனைவி வள்ளிநாயகி அம்மையாருக்கும் ஜந்து பிள்ளைகள். மூன்று ஆண்கள், இரண்டு பெண்கள். அவர்களில் ஒருவர் நமது கலைஞர் திரு. க. கிருபானந்தன் அவர்கள். திரு. ஜியாத்துரை கந்தையா அவர்கள் தம்பலகாமத்தில் கிராமசேவகராகக் கடமையாற்றியவர்.

திரு. க. கிருபானந்தன் அவர்கள் தனது ஆரம்பக் கல்வியைத் தம்பலகாமம் மகாவித்தியாலயத்திலும், பின்னர் திருகோணமலை இராமகிருஷ்ண மிசன் இந்துக் கல்லூரியிலும் கற்று க.பொ.த.சாதாரண தரப் பாட்சையில் தேறினார். கல்வி கற்கும் காலத்தில் ஓவியங்கள் வரைவதிலும், களிமண்ணில் சிற்பங்கள் வடிப்பதிலும் தேர்ச்சி பெற்றவராக விளங்கினார். இக்காலப்பகுதியில் திரைச்சீலையில் இவர் வரைந்த ஓவியம் ஒன்று தம்பலகாமம் ஆதிகோணநாயகர் கோவில் மூலஸ்தான கதவில் தொங்கவிடப் பட்டிருந்தது. வன்செயலுக்குப் பிற்பாடு இத்திரைச்சீலை ஓவியம் காணாமல் போய்விட்டது.

தந்தையைப் போலவே கிராமசேவகராக கடமையாற்றி ஓய்வு பெற்றுள்ள இவர் சிற்பங்கள் வடிப்பதில் மிகுந்த ஆர்வமுள்ளவராகக் காணப்பட்டார். தம்பலகாமம் ‘பொற்கேணி’யில் அமைந்துள்ள விவாகப்பதிவாளர் திரு. க. விஜேந்திரன் அவர்களின் வளவில் இவர் வடித்த ‘விநாயகர்’சிலை அனைவரது கவனத்தையும் கவர்ந்தது. மக்கள் இந்தச் சிலையைக் கண்டு வணங்கியதுடன் வாழ்த்தியும்

சென்றனர். இந்தச் சிலை தம்பலகாமம் பொற்கேணியிலுள்ள கோவிலில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஆலங்கேணி பிள்ளையார் கோவில் கப்பல்துறை பிள்ளையார் கோவில் கோபாலபுரம் பிள்ளையார் கோவில் இலிங்கநகர் நாகதம்பிரான் கோவில் ஆகியவற்றில் இவர் வடித்த சிலைகள் காணப்படுகின்றன. கவிஞர் தாமரைத்தீவான் அவர்கள் இவர் கைவண்ணத்தைப் பெரிதும் பாராட்டி ஊக்கப்படுத்தியதாகத் தெரிய வருகிறது.

சுங்கான்குளி குளத்திற்குப் பக்கத்தில் உள்ள ‘கற்குவாரியில்’ சிலைகள் செய்து பழகியதாகக் கூறும் திரு. கிருபானந்தன் அவர்கள் தம்பலகாமம் கல்விமேட்டிலுள்ள மாரியம்மன் கோவிலில் பள்ளிகொண்டுள்ள முத்துமாரியம்மன் அருளால்தான் குருவில்லா மலேயே சிற்பக்கலையைக் கற்றுக்கொண்டதாக பெருமையுடன் கூறிக்கொள்கிறார். இந்தக் கோவில் பரிபாலனசபைத் தலைவராக அவர் நீண்டகாலமாகக் கடமையாற்றியுள்ளார் என்பதையும் இங்கே குறிப்பிடுதல் சாலப் பொருந்தும்.

‘பாட்டுவாளி’ குடும்பத்தைச் சேர்ந்த சின்னத்தம்பி சீலாதேவி ஆசிரியை அவர்களை 1982 ஆம் ஆண்டு திருமணம் செய்துகொண்டு இல்லறுத்தை நல்லறமாகிக் கொண்ட இக்கலைஞருக்கு ஐந்து ஆண் குழந்தைகள், இவர்களில் ஒருவர் பல் மருத்துவர் என்பதும், மூவர் பொறியியலாளர்கள் என்பதும், இளையவர் பொறியியல் துறை இறுதி ஆண்டு மாணவர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஒ

21

விருதுகள் பல பெற்ற நாடகக் கலைஞர் திருமதி. பாலசாமுண்டேஸ்வரி கௌரிதரன்

இயற்கை வளம் செறிந்த தம்பலகாமம் தெற்குப் பகுதியில் அமைந்துள்ள ‘மாக்கைத்திடல்’ வரலாற்றுப் பின்னணியுடன் தொடர்புடைய வாழ்விடமாகும். தம்பலகாமத்தின் வயல் நிலங்களுக்கு நீர்பாய்ச்சும் ‘குடமுருட்டி ஆறு’ இத்திடலுக்கு அருகாமையில் ஒடுகிறது. பழமையில் இத்திடலில் ‘திருமால் கை’ என்ற விசிஞ்சு கோவில் இருந்ததாகவும் இதன் காரணமாக இத்திடல் ‘திருமால்கை’ என அழைக்கப்பட்டதாகவும் காலப் போக்கில் ‘திருமால்கை’யே மருவி ‘மாக்கைத்திடலானது’ எனவும் விசயமறிந்த பெரியோர் கூறுவர். இக்கோவிலின் அழிபாட்டிடங்கள் மண்ணில் புதையுண்டிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. ஆர்மோனியக் கலைஞர் திரு.சின்னத்தம்பி கனகரத் தினம் அவர்களின் வாழ்விடமும் இத்திடலே என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மீண்பாடும் தேனாடாகிய மட்டக்களப்பு பழகாமத்தைச் சேர்ந்த தங்கராசா ஜீவரத்தினம் அவர்களுக்கும் அவரது மனைவி தம்பலகாமம் மாக்கைத்திடலைச் சேர்ந்த திருமதி ஜீவரத்தினம் சாந்தமணிதேவி அவர்களுக்கும் எட்டுப்பிள்ளைகள். ஆண்கள் இருவர். பெண்கள் அறுவர். இவர்களில் ஒருவர்தான் நாடக நாட்டுக் கூத்துக் கலைஞர் திருமதி. பாலசாமுண்டேஸ்வரி அவர்கள்.

தனது ஆரம்பக்கல்வியை திருகோணமலை மெதடிஸ்த பெண்கள் கல்லூரியிலும், பின்னர் தம்பலகாமம் ஆதிகோணேஸ்வரா மகாவித்தியாலத்திலும் கற்ற இவர், தொடர்ந்து மெதடிஸ்த பெண்கள் கல்லூரியில் கற்று கல்விப் பொது சாதாரண தரத்தில் தேரினார்.

இவரது முதல் நாடகம் 1982இல் முதலாம் இடம் பிடித்தது. ‘எனது அம்மா’ என்ற தலைப்பில் அமைந்த இந்நாடகத்தில் நடித்த இவருக்கு சான்றிதழும் கிடைத்தது. தொடர்ந்து 1983இல் ‘குமை தாங்கி’யிலும், 2002இல் கொழும்பில் இடம்பெற்ற சிங்கள நாடக விழாவிலும், 2010இல் திருகோணமலை சாகித்தியவிழாவில் ‘நறுமணம் எங்கே?’ என்ற நாடகத்திலும் நடித்துப் புகழ்பெற்றார்.

2011இல் கிழக்கு மாகாண பண்பாட்டுவுவல் கள் அமைச்சினால் நடத்தப்பட்ட கிழக்கு எழுவானில் கலைவிழாவில் ‘நடந்தது என்ன?’ என்ற நாடகத்தில் ‘தாய்’ வேடத்தில் நடித்தார். இந்நாடகம் மாவட்ட மாகாண மட்டங்களில் முதல் இடத்தை தட்டிக் கொண்டது. இதில் சிறந்த நடிகை என்ற விருதும் இவருக்குக் கிடைத்தது.

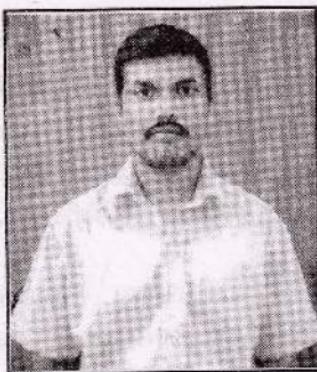
2012 இல் கிழக்கு மாகாண பண்பாட்டு அமைச்சினால் நடத்தப்பட்ட போட்டியில் இவர் நடித்த ‘மறுவாழ்வு’ என்னும் நாடகமும் கலந்து கொண்டது. விதவைகளுக்கான மறுவாழ்வு

என்ற கருப்பொருளில் இந்நாடகம் அமைந்திருந்தது. இதில் இவர் விதவையாக நடித்தார்.

2013 இல் திருகோணமலையில் கல்விப் பண்பாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சு நடத்திய இசைநாடகப் போட்டியில் இவர் நடித்த ‘ஹரிச்சந்திரா மயான காண்டம்’ திருகோணமலையிலும் பின்னர் மட்டக்களப்பிலும் மேடையேற்றப்பட்டு மாகாண மட்டத்திலும் முதற்பரிசைப் பெற்றுக்கொண்டது. இதில் இவர் ‘வேதியராக’ நடித்தார்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக 2008 இல் மனித உரிமை தினத்திற்காக நடத்தப்பட்ட போட்டியில் இவர் தயாரித்தளித்த ‘வஞ்சகக் கடத்தல்’ என்னும் குறுந்திரைப்படம் முதல் இடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டது. 1991 இல் குச்சைவெளி புதவைக்கட்டு கிராம சேவகராக முதல் நியமனம் பெற்ற இவர் இன்று தம்பலகாமம் பாலம்போட்டாறு புதுக்குடியிருப்பு கிராமசேவகராகக் கடமை யாற்றுகிறார்.

ஷ

22

சன் கிசைக்குழுவின் ஸ்தாபகர் - பாடகர் - கலைஞர் திரு. சன்முகலிங்கம் முருகதாஸ்

கல்விமேடு தம்பலகாமத்தில் பழையில் பெரிதும் பேசப்பட்ட இடமாகும். ‘கள்ளிமேடே’ காலப்போக்கில் கல்விமேடாக மருவியது என அறிஞர் கூறுவர். தம்பலகாமத்தில் புகழ்பூத்த கலைஞர்களும் ஆயுள்வேத வைத்தியர்களும் வாழ்ந்த இடம் கல்விமேடே.

வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க தம்பலகாமம் ஆதிகோணநாயகர் கோவிலின் வெளிச்சுற்று வழிபாடுகளில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்ற ‘கண்ணகி அம்மன் பொங்கல் விழா’ வருடாவருடம் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டு வந்ததுடன் இவ்வழிபாடுகளுக்கென ‘கடல்சூழ் இலங்கை கயபாகு மன்னனால்’ கல்விமேட்டு ஆலையடியில் ஒரு வேள்வி வளாகமே வழங்கப்பட்டிருந்தது என வரலாற்றுக் குறிப்புகள் கூறுகின்றன.

இத்தகைய புகழ்பெற்ற கல்விமேட்டில் கலாபூசணம் கந்தரவகான இசைமணி திரு. க. சண்முகலிங்கம் அவர்களுக்கும் அவரது மனைவி பூமணி அம்மையாருக்கும் மகனாகப் பிறந்தவர் தான் ‘சண் இசைக்குமுவின்’ ஸ்தாபகரும் பாடகருமாகிய முருகதாஸ் ஆசிரியர் அவர்கள்.

பரம்பரை பரம்பரையாக இசைக்குமுபத்தைச் சேர்ந்தவர். இவரின் பாட்டனார் தம்பலகாமத்திலேயே மிகவும் புகழ்பெற்ற ஆர்மோனிய வித்துவானாகவும் அண்ணாவியாராகவும், ஆயுள்வேத வைத்தியராகவும் மினிர்ந்தவர்.

பரம்பரை பரம்பரையாகக் கிடைத்த குரல்வளமும் தந்தையாரிடம் பெற்ற இசைஞானமும் முருகதாஸை இளம்வயதிலிருந்தே நன்றாகப் பாடக்கூடியவராக வளர்த்திருந்தன. தனது தந்தையைப் போலவே சிறிய தந்தையாகிய கலைஞர் திரு. க. மகாலிங்கமும் நன்றாகப் பாட வல்லவராக இருந்தார்.

தகப்பனாரினதும் சித்தப்பாவினதும் பிள்ளைகளும் பேரப்பிள்ளைகளும் நல்ல குரல்வளத்தோடு இனிமையாகப் பாடும் ஆற்றலும் பெற்றிருந்தனர். இதன் காரணமாக இவர்கள் அனைவரையும் பயன்படுத்தி ஒரு இசைக்கழகத்தை ஆரம்பித்தால் என்ன என்ற எண்ணம் முருகதாஸ் ஆசிரியரின் மனத்தில் தோன்றியது. அதன் செயல்வடிவமே ‘சண் இசைக்குமு’ என்றால் அது மிகையாகாது.

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் ‘வணிகத்துறை’ பட்டதாரியான திரு. ச. முருகதாஸ் ஆசிரியர் வாத்தியக் கலைஞர்கள் இல்லாத குறையை கணிப்பொறி மூலமாகப் பெற்றுக்கொண்டு காரியத்தில் துணிந்து இறங்கினார். இன்று அவர் உருவாக்கிய

‘சன் இசைக்குழு’ வளர்ந்து பெருகி முதூர், நிலாவெளி, மட்டக்களப்பு, சல்லி, சேணையூர், கட்டைப்பறிச்சான், தம்பன் கடுவை போன்ற வெளியிடங்களிலும் நிகழ்ச்சிகளைத் தரமாக வழங்கும் நிலைக்கு வளர்ந்துள்ளது. குறிப்பாக, பெரும்பாலும் கலாட்சனம் கந்தர்வகான இசைமணி திரு.க.சண்முகலிங்கம் அவர்களினதும், அவர் இளவல் கலைஞர் திரு.க.மகாலிங்கம் அவர்களினதும் பிள்ளைகளும் பேரப்பிள்ளைகளஞ்சுமே ‘சன் இசைக்குழுவில்’ பாடி வருகின்றனர்.

குறிப்பாக, கலைஞர் திரு.க.மகாலிங்கம் அவர்களின் மகனாகிய திரு.ம.நாகராசா அவர்கள் தனது குரல் இனிமையாலும் அளவான சங்கீத ஞானத்தாலும் இரசிகப் பெருமக்களைப் பெறிதும் கவர்ந்து வருகிறார். முருகதாஸ், நாகராசா, கிரிதரன், டிலக்ஷ்ணா, விதுஷா, நிஷாஷா, துஷாந்தி, அஜந்தன் பிரகாஷ், யோகராசா மணிவண்ணன் ஆகிய இளங்கலைஞர்கள் ‘சன் இசைக்குழுவில்’ இணைந்துகொண்டு பலரும் வியந்து பாராட்டும் வண்ணம் பாடி வருகின்றனர்.

கணினி இசையில் தமது பாடல்களை பலரும் வியக்கும் வண்ணம் பாடிவந்த ‘சன் இசைக்குழுவினர்’ விரைவில் இசைக் கருவிகளின் பின்னணியில் பாட பயிற்சிகளைப் பெற்று வருகின்றனர். இலண்டனில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் தம்பலகாமத்தைச் சேர்ந்த அன்பர்கள் இசைக்கருவிகளை வாங்குவதற்கு தாமே முன்வந்து நன்கொடையளித்திருக்கும் இனிப்பான செய்தி எமது காது களுக்கும் எட்டியுள்ளது. சன் இசைக் குழுவினரின் பாடல்களை அவர்களது இணையத்தளமான shanisaikuzhu.blogspot.comஇல் கேட்டு இரசிக்கலாம்.

ஷ

கம்பன் கழகத்தின் ‘ஏற்றமிகு கிளைஞன்’ விருதுபெற்ற அரசியல் ஆய்வாளர் திரு. யதீந்திரா

நாழத்தில் குறிப்பிடத்தக்க அரசியல் ஆய்வாளர்களில் ஒருவராகக் கருதப்படும் திரு. யதீந்திரா அவர்கள் தம்பலகாமம் புதுக்குடியிருப்பில் 1976.06.07 ஆந் திகதி பிறந்தவர். தனது ஆரம்பக் கல்வியை குளக்கோட்டன் வித்தியாலயத்திலும், பின்னர் இடப்பெயர்வு காரணமாக ஆலங்கேணி மகா வித்தியாலயத்திலும் கற்று. உயர்கல்வியை திருகோணமலை இராமகிருஷ்ண மிசன் இந்துக் கல்லூரியில் வர்த்தகப் பிரிவில் க.பொ.த.உயர்தரம்வரை கற்றார் எனினும் இக்காலப் பகுதியில் ‘அரசியல்’, ‘தத்துவம்’ ஆகிய துறைகளில் அதீத ஆற்றல் பெற்றிருந்தார் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுதல் பொருந்தும்.

சர்வதேச கல்விநிலையங்களில் முரண்பாட்டு முகாமைத்துவம், சர்வதேச உறவுகள் போன்ற துறைகளில் கற்ற யதீந்திரா தனது முதுமானிக் கல்வியை கம் போடியாவிலுள்ள முன் னணிப்

பலகலைக்கழகமான ‘பன்ஸ்ரா’ பலகலைக்கழகத்தில் முரண்பாடு, சர்வதேச உறவுகளைக் கையாளுதல் தொடர்பான கற்கை நெறியில் முதுமானிப் பட்டத்தைப் பெற்றுக் கொண்டார்.

‘வாசிப்பு ஒரு மனிதனை முழுமையாக்கும்’ என்பார்கள். திருகோணமலை இராமகிருஷ்ண மிசன் இந்துக்கல்லூரியில் இவர் கற்கும்பொழுது தீவிர வாசிப்பில் ஈடுபெட்டிருந்தார். இயல்பாகவே இலக்கியத்துறையில் இவரது நாட்டம் சென்றது. ஆரம்ப காலத்தில் இடதுசாரி கருத்தியல் மீது ஆர்வம் செலுத்திய இவர் 1997இல் எழுத்துத் துறையில் பிரவேசித்தார். இலக்கிய ரீதியிலான விமரிசனங்கள், சிறுகதை, கவிதை, சினிமா ஆகிய தலைப்புகளில் பல்வேறுவிதமான கட்டுரைகளை எழுதினார். இவை ஞானம், வெளிச்சம் சஞ்சிகைகளிலும், பிரான்சிலிருந்து வெளியாகும் தமிழ் இணையத்திலும் வெளியாகின. இதே காலத்தில் திருகோணமலையில் இடம்பெற்ற கலை இலக்கிய செயற்பாடுகளிலும் போதிய பங்களிப்புச் செய்தார்.

இக்காலத்துப் பிற்பகுதியில் தமிழ் தேசிய கருத்துக்களில் பெரும் செல்வாக்குச் செலுத்திய இராணுவ ஆய்வாளரும் அரசியல் கருத்தியலாளருமான டி.சி.வராமின் (தராக்கி) எழுத்துக்களால் பெரிதும் கவரப்பட்டு அரசியல் பக்கம் தன் முழுமையான கவனத்தைச் செலுத்தினார் திரு. யதீந்திரா. இதன் பயனாக 2005ஆம் ஆண்டு அரசியல் பத்தியாய்வாளராக தினக்குரலில் ‘யுத்த நிறுத்தத்தின் எதிர்காலம்?’ என்ற கட்டுரை வாயிலாகக் களமிறங்கினார்.

திரு. யதீந்திராவின் கட்டுரைகள் ஓவ்வொரு சனிக்கிழமை களிலும் வெளியாகும் தினக்குரலின் விசேட இணைப்பான ‘புதிய பண்பாட்டில்’ வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. வீரகேசரி

வெளியீடான் ‘சமகால அரசியலிலும்’ இவர் தொடர்ச்சியாக எழுதி வருகிறார். ஊடகங்களில் வெளியாகும் இவரது கட்டுரைகள் இங்கிலாந்திலிருந்து வெளியாகும் ‘பொங்கு தமிழிலும்’, பிரான்சிலிருந்து வெளியாகும் ‘புதினப்பலகையிலும்’ கொழும்பி விருந்து வெளியாகும் ‘மாற்றம்’ ஆகிய இணையத்தளங்களிலும் மறுபிரசரம் செய்யப்படுகிறது.

கடந்த ஐந்து வருடங்களுக்கு மேலாக நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட அரசியல் விமரிசனக் கட்டுரைகளை எழுதியிருக்கும் திரு. யத்நிதிரா தனது எழுத்துகளுக்காக பல்வேறு விமரிசனங்களையும் எதிர் கொண்டு வருகிறார் என்பதை இங்கே சுட்டிக்காட்டுதல் அவசிய மாகிறது. தமிழ்நாட்டில் வெளிவரும் முன்னணி சஞ்சிகையான ‘காலச்சுவட்டில்’ 2012 இல் இவர் எழுதிய ‘இந்தியா புலிகளை அழித்ததா?’, ‘நோரவே அறிக்கையை முன்னிறுத்தி ஒரு மதிப்பீடு’, ‘துரோகி’, ‘சமீ அரசியலின் ஒரு பூமராங்’ போன்ற கட்டுரைகள் பெரும் சர்ச்சைகளை ஏற்படுத்தியிருந்தன. இந்தியாவில் தொடர்ந்து எழுத முடியாத நிலையும் ஏற்பட்டது.

இவர் எழுதிய இலக்கிய, தத்துவாரத்த கட்டுரைகளை உள்ளடக்கிய தொகுப்பொன்று ‘காலத்துயரும் காலத்தின் சாட்சியும்’ என்ற தலைப்பில் 2010 இல் இந்தியாவில் ‘சாளரம்’ வெளியீடாக வெளிவந்துள்ளது. பெரும்பாலும் இணையத்தளங்களிலும், அம்பலம், தினக்குரல் போன்ற இதழ்களிலும் பிரசரமாகிய கட்டுரைகள் இதில் அடங்கியுள்ளன. ‘ஏற்றதொரு கருத்தெணின் அதை எடுத்துச்சொல்ல எந்த ஒரு தயக்கமும் இல்லாதவர் யத்நிதிரா’ என்பதற்கான அடையாளங்கள் இந்நூலில் காணப்படுகின்றன. இதன் காரணமாக பலரது விமர்சனங்களுக்கும் இவர் உள்ளாகியுள்ளார் என்பதும் உண்மையே.

திருகோணமலையில் இன்றைய சூழலில் இலங்கை, தமிழ்நாடு மற்றும் புலம்பெயர் சூழல் என்ற முன்று தளங்களிலும் பத்திரிகையாளனாக, அரசியல் ஆய்வாளனாக, எழுத்தாளனாகப் பேசப்படும் திரு.யதீந்திரா நமது பிரதேசத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பது பெருமைக் குரிய விடயமல்லவா? இத்தகைய சிறந்த கலைஞரை இலங்கை ‘கம்பன் கழகத்தினர்’ 2013 ஆம் ஆண்டில் ‘ஏற்றமிகு இளைஞர்’ என்ற விருது வழங்கிக் கொரவித்தனர்.

இதுவரை 300க்கும் மேற்பட்ட அரசியல் கட்டுரைகளை எழுதியிருக்கும் இவர் திருகோணமலையில் ‘சமூக அபிவிருத்தி ஆய்வு நிலையம்’ என்ற பெயரில் அரசுசாரா நிறுவனம் ஒன்றை நடத்தி வருகிறார். இதன் மூலம் ‘மனித உரிமை’ மற்றும் ‘சிவில் சமூக வலுவூட்டல்’ போன்ற சமூகப்பணிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

४२

24

தம்பலகாமம் தந்த பெண் எழுத்தாளர் திருமதி. காயத்ரி நளினகாந்தன்

“பட்டிகள் கட்டியதால் பட்டிமேடு” என கவிஞர் க.வேலாயுதம் அவர்களால் சிறப்பித்துப் பாடப்பெற்ற பட்டிமேட்டில் ‘வெராவியார்’ குடும்பத்தைச் சார்ந்த திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி அவர்களுக்கும் அவரது மனைவி ஞானசோதி அம்மையாருக்கும் இரண்டாவது மகளாகப் பிறந்தவர்தான் எமது தம்பலகாமத்தின் பெண் எழுத்தாளர்களில் ஒருவரான திருமதி.காயத்ரி நளினகாந்த அவர்கள். இவரது பாட்டனாரான திரு.நமச்சிவாயம் அவர்கள் தம்பலகாமப் பற்று ‘உடையாராக’ உயர்பதவி வகித்தவர். பதவியின் செல்வாக்கால் இவரது இயற்பெயர் மறைந்து ‘உடையார்’ என்ற பெயரே நிலைபெற்றது. பிரித்தானியர் ஆடசிக் காலம் வரை இவர் இப்பதவியில் நீடித்திருந்தார் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

திருகோணமலை ஸ்ரீ சண்முகா இந்து மகளிர் கல்லூரியில் அரும்பக்கல்வியையும் உயர்கல்வியையும் பெற்ற திருமதி காயத்ரி நளினகாந்த் அவர்கள் பன்னிரெண்டு வருடங்களுக்கும் மேலாக பல அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களில் கடமையாற்றியதன் மூலம் பெற் றுக் கொண்ட அனுபவங்களைக் கொண்டு சமூகப் பிரச்சினைகளை மையமாக வைத்து தனது கருத்துக்களை எழுத்தோவியங்களாக வடித்துள்ளார். பால்நிலைச் சமத்துவம் தொடர்பாக திருகோண மலையில் கடந்த காலங்களில் வெளிவந்த சஞ் சிகைகளான ‘மலர் ச் சி’, ‘குளக் கோட்டன்’ போன்ற பத்திரிகைகளின் ஆசிரியராகவும் கடமையாற்றியுள்ளார்.

பெண்கள் உரிமைச் செயற்பாட்டாளராக செயற்படுவதோடு பெண்கள் தொடர்பாக தெற்காசிய நாடுகளில் நடைபெறும் மாநாடுகளில் இலங்கைப் பிரதிநிதியாக இந்தியா, பங்களாதேஷ், நேபாளம் போன்ற நாடுகளுக்குச் சென்று கலந்து கொண்டுள்ளார். இவர் எழுதிய கட்டுரைகள் தினக்குரல், வீரகேசரி, தினகரன் வாரதினசரிப் பதிப்புகளில் பிரசரமாகியுள்ளன. பெண்கள் தொடர்பாகவும் தற்கால அரசியல் தொடர்பான விமரிசனங்களையும் திருகோண மலையில் வாழ்ந்த, வாழும் பெரியார்கள் பற்றிய அரிய தகவல்கள் அடங்கிய கட்டுரைகளையும் எழுதிவருவதோடு சில இணையத் தளங்களுக்கும் கட்டுரைகளையும் பேட்டிகளையும் வழங்கியுள்ளார்.

திருகோணமலையைப் பிறப்பிடமாகவும் வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட திரு. குமாரசாமி நளினகாந்தன் அவர்களை 2007 ஆம் ஆண்டு திருமணம் செய்து கொண்டு இல்லறத்தை நல்லறமாக்கி தமக்கென மட்டும் வாழாது பிறருக்காகவும் வாழ்ந்து வருகின்றனர் இத்தம்பதிகள். ஆசிரியரான திரு.நளினகாந்தன் அவர்கள் ‘காந்தி சேவா சங்கத்தை’ அமைத்து அதனுடாக பல சமூகப்பணிகளை மேற்கொண்டு வருவது அனைவரும் அறிந்ததே.

‘யுத்த இழப்புகளின் தாக்கத்தை சுமக்கும் பெண்களின் நிலை’ என்ற தலைப்பில் ‘வன்னியூர்ச்செல்வி’ என்ற புனைப்பெயரில் இவர் எழுதியுள்ள கட்டுரை யுத்தத்திற்குப் பிறகு ‘குடும்பப் பாதுகாப்பில்லாமலும் சமூகப் பாதுகாப்பில்லாமலும் போருக்குப் பின்னர் வாழும் பெண்களின் இருண்ட பக்கங்களை துல்லியமாகப் படம்போட்டுக் காட்டுகிறது. ‘சர்வதேச ரீதியில் அதிகரிக்கும் பெண்கள் மீதான வன்முறை’ என்ற கட்டுரை தினக்குரல் ‘சாளர்’ பகுதியில் பிரசுரமாகியுள்ளது.

இவருடைய கட்டுரைகளை வாசிக்கும்பொழுது பிரமிப்பேற் படுகிறது. தான் சொல்லவரும் விடயங்களுக்கான தரவுகளை மிகவும் துல்லியமாகச் சேகரித்த பின்னரே கட்டுரைகளை எழுதுகிறார் என்பது தெரிகிறது. அரசியல் தொடர்பான கட்டுரைகளில் தனது கருத்துக்களை தெரிவிப்பதற்கும் இவர் தயங்கு வதில்லை. ‘தமிழர்களின் அரசியல் நகர்வை ஒரு படி உயர்த்திய மாமனிதன் அருணாசலம் தங்கத்துரை’ என்ற தலைப்பில் அமைந்த இவரது கட்டுரையில் மறைந்த மாமனிதர் தங்கத்துரையின் அரசியல் சாணக்கியத்தையும், அவரது கல்விச் சேவையையும், மக்கள் சேவைக்காக அவர் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகளையும் சிறப்பாக எடுத்துரைத்துள்ளார். மேலும் ‘13ஆவது திருத்தத்தை வலியுறுத்திச் செயல்பட்ட நந்தகோபன்’, ‘இனப்பிரச்சினையில் தமிழ் அரசியல் கட்சிகளின் வகீ பங்கு’, ‘பெண்கள் மீதான வன்முறையின் இரட்டைப் பொறுப்பாளிகள்’? ‘சமூத் தமிழரின் வரலாற்று ஆவணமாக திருக்கோணேஸ்வரம்’ போன்ற கட்டுரைகளும் தினக்குரல், வீரகேசரி ஆகிய பத்திரிகைகளில் வெளிவந்துள்ளன.

இலங்கையில் பெண்கள் அரசியலில் போதுமான பங்களிப்பை செய்வதற்கான குழந்தை இன்னமும் பலவீனமாகவே இருப்பதாக

பிபிசி-யின் பேட்டி ஒன்றுக்குப் பதிலளிக்கும்பொழுது திருமதி காயத்ரி நளினகாந்தன் கூறியுள்ளார். ‘உலகுக்கு முதலாவது பெண் பிரதமரைத் தந்த நாடாக இலங்கை இருந்தபோதிலும் இங்கு இன்னமும் அரசியல் ஆண் ஆதிக்கத்தால் சூழப்பட்ட ஒன்றாக இருப்பதும், இலங்கைக் குடும்பங்கள் பெண்களை வீட்டை நிர்வகிப்பதற்கான ஒருவராக மாத்திரமே வளர்க்க முனைவதும், கடந்த 30 வருடாலும் போரும், பெண்கள் அரசியலுக்கு வருவதற்கான கணிசமான சூழலை இங்கு ஏற்படுத்தவில்லை என்றும்’ இந்தப் பேட்டியில் கூறியுள்ளார்.

ஷ

25

சிறுகதை எழுத்தாளர் திரு. கி. மதன்

வெள்ளாற்றுப் புகழ்மிக்க தம்பலகாமத்தில் ‘கூட்டாம்புளி’ மிகவும் பிரபலமான இடமாகும். ‘கூட்டங்கள் கூடியதால் கூட்டாம்புளி’ என்று இத்திடலை கவிஞர் தம்பலகாமம் க.வேலாயுதம் அவர்கள் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்.

பழையில் கூட்டாம்புளியில் ஒரு ஆரம்பப் பாடசாலை இருந்ததாகவும் இப்பாடசாலையில் புகழ்பெற்ற கலைஞரும் அண்ணாவியாருமாகிய அமரர் திரு. கந்தப்பர் கணபதிப்பிள்ளை ஜந்தாந்தரம் வரை கல்வி கற்றதாகவும் அறியக்கூடியதாக உள்ளது. இதேபோல தம்பலகாமம் பகுதியில் தயாரிக்கப்பட்ட நாடகங்கள் பெரும்பாலும் ‘கல்விமேட்டு ஆஸயடி வேள்வி வளாகத் திலும்’, ‘நாயன்மார்த்திடல் வேள்வி வளாகத்திலும்’ மேடை யேற்றப்பட்டன எனினும் ஒரு சில நாடகங்கள் கூட்டாம்புளியிலும் மேடையேற்றப்பட்டதாகவும் தெரியவருகிறது.

இத்தகைய சிறந்த ‘கூட்டாம்புளியில்’ புகழ்பெற்ற நடராசா-சிவபாக்கியம் தம்பதிகளின் புதல்வி இந்திராணி அவர்களுக்கும் இந்திரகுரிய பிரேமச்சந்திரன் அவர்களுக்கும் முத்த மகனாகப் பிறந்தவர்தான் நமது ‘பாதை மாறிய பயணங்கள்’ சிறுகதைத் தொகுதியின் ஆசிரியர் திரு. இ. மதன் அவர்கள். இவரது இயற்பெயர் அசோக் என்பதாகும். தனது சகோதரன் மீது அளவற்ற அன்பும் பாசமும் கொண்ட இவர் தனது புனைப்பெயராகத் தம்பியின் பெயரையே கூட்டிக் கொண்டாராம்.

தனது ஆரம்பக் கல்வியை திருகோணமலை விக்னேஸ்வரா வித்தியாலயத்தில் ஆரம்பித்த இவர், உயர் கல்வியை திருகோணமலை இராமகிருஷ்ண மிசன் இந்துக்கல்லூரியில் தொடர்ந்து, இன்று திருகோணமலை தளவைத்திய சாலையில் உதவி மருத்துவப் பிரிவில் இணைந்து மருந்தாளராகக் கடமையாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்.

கல்வி பயிலும் காலத்தில் கட்டுரை எழுதுவதிலும் கதைகள் எழுதுவதிலும் பெரிதும் ஆரவும் காட்டிய இவர், கடந்த பத்து ஆண்டுகளில் தான் எழுதிய இருபத்தெட்டு சிறுகதைகளைத் தொகுத்து ‘பாதைமாறிய பயணங்கள்’ என்ற சிறுகதைத் தொகுதியை ‘அம்மா பதிப்பகத்தினுடாக’ 2011 ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டுள்ளார்.

இத்தொகுப்பிலுள்ள அனேகமான கதைகள் தனிமனித உணர்வகளையும் பிரச்சினைகளையும் பற்றிச் சிறப்பாகப் பேசுகின்றன. எதிர்காலத்தில் அவர் கைவண்ணத்தில் இன்னும் ஆழமான கருத்துக்கள் நிறைந்த கதைகள் உருவாகும் வாய்ப்புக்கள் காணப்படுவதாக இந்நாலை ஆய்வு செய்த அறிஞர்கள் தம் கருத்துக்களை வெளியிட்டுள்ளனர். இன்றைய சமூகச்சூழலில்

தனிமனிதனைப் பாதிக்கின்ற பலதரப்பட்ட விடயங்களை மிக எளிதாக எடுத்துச்சொல்லி ஆதங்கப்படும் ஆசிரியர் அதற்கான தீவுகளையும் நாசக்காகச் சுட்டிக்காட்டத் தவறவில்லை.

‘முதிர்கன்னி’, ‘குச்சி ஜஸ்’, ‘வாழ்க்கை ஒப்பந்தம்’, ‘எதிர்பார்ப்பு’, ‘தரகர் தங்கராகு’ போன்ற கதைகளில் சமூகத்திற்கு இவர் என்ன சொல்லவருகிறார் என்பது நளினமாக சுட்டிக்காட்டப் படுகிறது. உண்மையை விளங்கிக் கொள்வதிலும் அதை வெளிப்படுத்துவதிலும் எழுத்தாளர்களுக்கு இருக்கும் ஆற்றல் அனைவரும் அறிந்ததே. அத்தகைய ஆற்றல் கதாசிரியர் திருமலை மதன் அவர்களுக்கு நிறையவே உண்டு. தான் சமுதாயத்தில் பெற்ற அனுபவங்களை கற்பனைக் கலவையோடு கவையாகத் தந்திருக்கிறார் கதாசிரியர் திருமலை மதன் அவர்கள். ஏறக்குறைய தொடர்ச்சியாக பத்தாண்டுகள் அவர் எடுத்த முயற்சியின் பலன் இது. மண்வாசன நிறைந்த அவரது கதைகள் நமது மனதை நெருடிச் செல்கின்றன.

இத்தொகுப்பிலுள்ள அனேகமான கதைகள் தனிமனித், குடும்பப் பிரச்சினைகள் பற்றியவையே. சமூக அவலங்கள் மீதான விழிப்புணர்வும் சிந்தனையும் இன்று நம் வாசகர்களுக்கு அவசியமானவையாகும். இத்தொகுப்பில் அமைந்துள்ள முதலாவது கதையான ‘முதிர்கன்னி’யில் காதலித்து கைவிடப்பட்டு சீதனக் கொடுமையால் இன்னும் திருமணமாகாத சந்திரவதனாவின் சோகக் கதையை மனத்தைத் தொடும் வகையில் எடுத்துக்கூறிய ஆசிரியர் சமூகத்தின் மீது ஆதங்கப்படுவதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

மணமக்களிடையே திருமணப்பொருத்தம் எவ்வளவு சிறப்பாக இருந்தாலும் சாத்திரங்களுடைய பொருத்தங்களைவிட கோள்களுடைய இணக்கங்களைவிட திருமணம் செய்துகொள்ளப்

போகின்ற ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையில் புரிந்துணர்வு இருக்க வேண்டும் என்பதில் உறுதியாக இருக்கும் ஒரு முற்போக்குத் தரக்கரை ‘தரகர் தங்கராசு’ என்ற கதை சிறப்பாக எடுத்துக்காட்டுகிறது.

இதே போல “அழகாயிருக்கிறதை விட ஒரு கணவன் மனைவியோட அன்பாகவும் மனைவிக்கு நல்ல தோழனாகவும் இருக்க வேண்டும்” என ஆணித்தரமாக எடுத்துச் சொல்லுகின்ற துணிச்சலான பெண்ணாக கவேதாவை ஆசிரியர் ‘எதிர்பார்ப்பு’ என்ற சிறுகதையில் எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

திருமலை இமதன் அவர்கள் கதை சொல்லும் போக்கில் பல உத்திகளைக் கையாண்டிருக்கிறார். இவர் இத்துறையில் ஆழமான அறிவு பெற்று எதிர்காலத்தில் இம்மண்ணுக்குப் பெருமை தேடித்தர வேண்டும், தருவார் என நம்புவோம்.

ஷ

26

சிறுகதை ஆசிரியை திருமதி. முகுந்தன் கவிதா

கண்ணகிக்கு விழா எடுக்கும் கள்ளிமேட்டில் தெற்குப் பக்கமாக அமைந்துள்ளது மாரியம்மன் கோவில். வருடா வருடம் இக்கோவிலில் தீ மிதிப்பு வைபவம் மிகச் சிறப்பாக இடம்பெறும். இக்கோவிலுக்குச் செல்லும் பாதையில் அமைந்துள்ளது சிறுகதை ஆசிரியை திருமதி முகுந்தன் கவிதா அவர்களின் பெற்றோர்களின் வீடு.

ஏறக்குறைய பத்து வருடங்களுக்கு மேல் தம்பலகாமம் கிராமச்சபையின் தலைவராகக் கடமையாற்றிய திரு. சண்முக விங்கம் அவர்களுக்கும் அவரது மனைவி அபிராமிப்பிள்ளை அவர்களுக்கும் எட்டுப் பிள்ளைகள். இவர்களில் ஆண் மூவர். பெண்கள் ஐவர். இவர்களில் ஒருவர்தான் தம்பலகாமத்தின் பெண் எழுத்தாளர்களில் ஒருவராகிய ஆசிரியை திருமதி.கவிதா முகுந்தன் அவர்கள். தற்பொழுது திருகோணமலை சாகிறாக் கல்லூரியில்

ஆசிரியையாகக் கடமையாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார். அவரது கணவர் முகுந்தன் அவர்கள் வெளிநாடோன்றில் தொழில்புரிகிறார்.

2001.07.04 ஆந் திகதி ‘தினமுரசில்’ பிரகரமாகிய ‘துணை’ என்ற சிறுகதை மூலம் திருமதி. கவிதா முகுந்தனின் எழுத்துப் பிரவேசம் இடம்பெற்றது. இதனைத் தொடர்ந்து மண்வாசைன் நிறைந்த பல சிறுகதைகள் தினமுரசு, சுடரொளி, ஞானம் போன்ற பத்திரிகைகளிலும், ‘இலங்கை எழுத்தாளர்களின் 26 சிறுகதைகள்’ என்ற மணிமேகலைப் பிரசுர நூலிலும் இடம்பெற்றன.

தம்பலகாமத்தில் தி / சாரதா வித்தியாலயத்தில் ஆரம்பக் கல்வியைக் கற்ற திருமதி. கவிதா முகுந்தன் அவர்கள் திருகோணமலையில் தி / கண்முகா இந்து மகளிர் கல்லூரியில் க.பொ.த.உயர்தரக்கல்வியைக் கற்று பின்னர் வெளிவாரியாக பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலைமாணிப் பட்டத்தைப் பெற்றுக் கொண்டார். திருகோணமலையைச் சேர்ந்த திரு.முகுந்தன் அவர்களை விரும்பித் திருமணம் செய்து கொண்டார். இந்தத் தம்பதிகளுக்கு இரு குழந்தைகள். ஆண் குழந்தைக்கு பத்து வயது. பெண் குழந்தைக்கு ஏழு வயது. கவிதா அவர்களின் சகோதரிகளில் ஒருவரான திருமதி மணிமேகலை அவர்கள் ஆசிரியையாக தம்பலகாமம் தி குளக்கோட்டன் வித்தியாலயத்தில் கடமையாற்றுகிறார்.

கவிதாவின் சிறுகதைகள் ‘மண்வாசனை’ நிறைந்தவை. தமிழ் மக்களின் பாரம்பரிய உனர்வுகளுக்கு மதிப்பளித்து அவற்றைச் சிறப்பிப்பவை. ‘எதிர்நீச்சல்’, ‘சாதிகள் இல்லையாடி’ போன்ற கதைகள் சாதிப்பிரச்சினையை மையமாகக் கொண்டவை. தமிழ் சமூகத்திலிருந்து சாதிப்பேயை விரட்டியடிக்க வேண்டும் என்ற முற்போக்கான கருத்துக்களைப் பிரதிபலிப்பவை.

காளியப்பு - தெய்வானைக்கிடையில் நிகழும் '50 வருட அலுக்காத தாம்பத்தியத்தின் அருமை பெருமைகளை' 'பிரிவு' என்னும் சிறுக்கை அலகுகிறது. 'பாசப்பினைப்பு' அகிலன்-வத்சலாவின் காதலுக்குப் பச்சைக்கொடி காட்டுகிறது. இந்த விடயத்தில் தந்தை சுந்தரலிங்கம் அவர்களின் போக்கு நம்மைப் பிரமிக்க வைக்கிறது. 'புத்தம் புதிய சைக்கிள்' ஒரு ஏழைக் குடும்பத்தின் நிறைவேறாத ஆசைகளை துல்லியமாக எடுத்துச் சொல்கிறது. இயல்பான நடையில் சுவாரசியமாகத் தன் கதைகளைச் சொல்லுகிறார் கவிதா. இத்துறையில் தொடர்ந்தும் அவர் முயற்சிகளை மேற்கொண்டு நாடறிந்த நல்ல எழுத்தாளராக வரவேண்டும், வருவார் என நம்புவோம்.

ஷ

27

தம்பலகாமம் தந்த பல்துறைக் கலைஞன் பூபாலசிங்கம் பிரதீபன்

வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க தம்பலகாமத்தில் ‘பட்டிமேடு’ பழையிலிருந்து பெரிதும் பேசப்பட்டுவரும் இடமாகும். ‘பட்டிகள் கட்டியதால் பட்டிமேடு’ என கவிஞர் தம்பலகாமம் க. வேலாயுதம் அவர்கள் இத்திடலைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். தம்பலகாமம் ஆதிகோணநாயகர் கோவில் பராபரிப்புக்காரர்களில் ஒருவராகிய திரு. கதிர்காமத்தம்பி (தோம்பர்) அவர்களும், திருகோணமலை மாவட்டத்திலேயே சிறந்த மிருதங்க வித்துவானாக விளங்கும் கலாசூழனம் திரு. சண்முகராசா அவர்களும் இத்திடலைச் சேர்ந்தவர்களாவர். பழையில் ‘உடையார்’ என்ற உயர்பதவி வகித்த திரு. நமச்சிவாயம் அவர்களும், தம்பலகாமத்தின் முதல் பெண்பட்டதாரியாகிய செல்வி. ஆறுமுகம் திலகவதி அவர்களும் இத்திடலைச் சேர்ந்தவர்களே.

இத்தகைய சிறந்த பட்டிமேட்டில் வைராவியார், காரியப்பர் ஆகியோர்களின் இருவழித் தொழும்புக்கு உரிமையுள்ளவராகிய

செல்வராசா பூபாலசிங்கம் அவர்களுக்கும் அவரது மனைவி கோணேஸ்வரி அம்மையாருக்கும் முத்தமகனாகப் பிறந்தவர்தான் பல்துறைக்கலைஞன் திரு.பூ.பிரதீபன் அவர்கள். ஆரம்பக்கல்வியை திருகோணமலை புனித சபேரியர் மகாவித்தியாலயம், தம்பலகாமம் ஆதிகோணேஸ்வரா மகாவித்தியாலயம் ஆகிய பாடசாலைகளில் கற்ற இவர் உயர் கல்வியை திருகோணமலை இராமகிருஷ்ண மிசன் இந்துக்கல்லூரியிலும் கற்றார்.

இயற்கைவளம் கொழிக்கும் தம்பலகாமத்தின் பகுமை நினைவுகள் இவர் மனத்தில் ஆழமாகப் பதிந்துள்ளது. எட்டு வருடகாலமாக சிறந்த சினிமா நடிகையும் ‘அரங்கியல் செயன் முறைப் பயிற்சி’ ஆசிரியையுமான திருமதி அனோமா வீரசிங்க அவர்களின் ‘அபின்’ நாடக அரங்கியல் கலைக் கல்லூரியில் சிரேஷ்ட செயல்முறைப் பயிற்றுவிப்பாளராகவும் இலங்கையின் ஆற்றுகைக் கலைஞராகவும் மேடை, தொலைக்காட்சி, திரைப்பட நடிகனாகவும், பாடகனாகவும், நெறியாள் கையாளனாகவும் பணியாற்றி வருகிறார்.

அனுராதபுரம், புதுதளம், குருநாகல், பொலநறுவை, மட்டக்களப்பு, வன்னிமாவட்டம் போன்ற இடங்களைச் சேர்ந்த தமிழ்சிங்கள் விவாத அரங்க ஆற்றுகைக் குழுக்களை பயிற்றுவித்து நெறிப்படுத்தி வருகிறார். 2010இல் சுவிச்சர்லாந்திலுள்ள பிரித்தானிய சபையின் அமைப்பின்பேரில் சக பயிற்றுவிப்பாளர்களான திரு.நளிந்த பிரேமரத்ன - திருமதி ரதிவாணி ஆகியோருடனும் விவாத அரங்கக் குழுக்களுடனும் ஜெனிவாவுக்குச் சென்று அங்குள்ள சர்வதேச செஞ் சிலுவைச் சங்கத்தில் இடம் பெற்ற நிகழ்வுகளிலும் இலண்டனிலும் ஆற்றுகை செய்தது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தற்பொழுது இலங்கையில் தயாராகும் வரிக்பொஜிஜ் திரைப்படத்தில் ஒரு பிரதான பாத்திரத்தில் இவர் நடித்து வருகிறார்.

கொழும்பில் தயாராகும் இத்திரைப்படம் வாழ்ந்து அழிந்து போனதாகக் கருதப்படும் நிட்டாவோ என்ற குரங்குருவை ஒத்த குள்ளமனிதர் அல்லது நிட்டர்கள் என்னும் இனத்தை மக்களுக்கு மீண்டும்படுத்தும் வகையில் தயாரிக்கப்பட்டு வருகிறது.

2013 இல் மகரந்தம் வெளியீட்டகத்தினுடாக இவரது ‘செவ்வானம்’ என்னும் கவிதை நூல் வெளியாகியது. 2005 ஆம் ஆண்டிலிருந்து பல்வேறுபட்ட தலைப்புகளில் இவர் எழுதிய கவிதைகள் இதில் பிரசரமாகியுள்ளன. படிக்கும் காலத்திலேயே இவர் பாடுவதிலும் நடிப்பதிலும் சிறந்து விளங்கினார். இவரது அதீமான நடிப்பாற்றலைக் கண்டு சகமாணவர்கள் வியந்து பாராட்டியுமள்ளனர்.

இந்தியாவில் சிவானந்த யோக ஆச்சிரமத்தில் சாவதேச யோக ஆசிரியர்களுக்கான உயர்ந்த யோகாசனப் பயிற்சிகளை முறையாகப் பெற்று ‘யோகச்சார்யா’ என்னும் பட்டத்தையும் பெற்றுக் கொண்ட இவர் ‘அபின கலைக் கல் லூாரியின் ஊடாக’ இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் யோகாசனப் பயிற்சிகளை அரங்கியலுடன் இணைத்து வழிப்படுத்தி வருகிறார்.

90 களிலிருந்து தன்னை ஒரு முழுநேரத் தொழில்முறைக் கலைஞராக அடையாளப்படுத்திக் கொண்ட திரு. பிரதீபன் அவர்கள் வளவாளராக, ஆற்றுகைக்கலைஞராக, நாடக ஆசிரியராக, நெறியாளராக, திரைப்பட, குறும்பட நடிகராக, பல்துறைகளிலும் சிறப்புற்று விளங்குகிறார். நாடக, சினிமா அனுபவங்கள் இவரை சாவதேசத்திற்கும் அறிமுப்படுத்தியது. இதன் பயனாக இங்கிலாந்து, ஜேர்மன், சுவிட்சர்லாந்து, பாகிஸ்தான் போன்ற நாடுகளுக்கும் இவரது கலைப்பயணம் விரிவுபடத் தொடங்கியது.

28

வைத்திய கலாநிதி த. ஜீவராஜ்

தமிழ்நாடு சின்னவர்ணமேட்டைச் சேர்ந்த தங்கராசா-
ஜீவரதனம் தம்பதிகளின் முத்த புதல்வனாக 28.11.1978 ஆம்
ஆண்டு பிறந்த ஜீவராஜ் தனது ஆரம்பகல்வியை தி / சாரதா
வித்தியாலயத்திலும், பின்னர் தி / தமிழ்நாடு மகா
வித்தியாலயத்திலும் கற்று உயர்கல்வியை திருகோணமலை
ஸ்ரீ கோணேஸ்வரா இராமகிருஷ்ண சங்க இந்துக் கல்லூரியில்
'விஞ்ஞானப் பிரிவில் கற்றார். பின்னர் யாழ் / மருத்துவபிடித்தில்
கற்று 'வைத்திய கலாநிதி' பட்டத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார்.

தமிழ்நாடு சின்னவர்ணமேட்டைச் சேர்ந்த தங்கராசா-
ஜீவரதனம் தம்பதிகளின் முத்த புதல்வனாக 28.11.1978 ஆம்
ஆண்டு பிறந்த ஜீவராஜ் தனது ஆரம்பகல்வியை தி / சாரதா
வித்தியாலயத்திலும், பின்னர் தி / தமிழ்நாடு மகா
வித்தியாலயத்திலும் கற்று உயர்கல்வியை திருகோணமலை
ஸ்ரீ கோணேஸ்வரா இராமகிருஷ்ண சங்க இந்துக் கல்லூரியில்
'விஞ்ஞானப் பிரிவில் கற்றார். பின்னர் யாழ் / மருத்துவபிடித்தில்
கற்று 'வைத்திய கலாநிதி' பட்டத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார்.

அவர்கள் தனது பேரனுக்கு விதவிதமான கதைகள் சொல்லுதோடு அதுபோன்ற கதைகளை ஜீவனையும் எழுதுமாறு தூண்டினார். கவிதைகள் எவ்வாறு எழுதுவது எனச் சொல்லித்தந்தார். இடைவிடாத இந்தப் பின்னாட்டல் ஜீவனை எழுதத் தூண்டியது. பாடசாலைகள் இதற்குக் களமமைத்துக் கொடுத்தன. இதன் காரணமாக பாடசாலை சஞ்சிகைகளிலும், யாழ் மருத்துவபீட வெளியீடான் ‘நாடி’யிலும் ஜீவராஜின் ஆக்கங்கள் பிரசுரமாகின.

இவரது முதல் ஆக்கம் 1991 ஆம் ஆண்டு ‘வீரகேசரி’யில் பிரசுரமாகியது. தொடர்ந்து மித்திரன், தினமுரக, சங்குநாதம், இளவரசி, நீங்களும் எழுதலாம் ஆகிய சமூத்து இதழ்களில் பிரசுரமாகின. தான் எதிர்கொண்ட மிகக் கடுமையான சூழ்நிலையும் இடப்பெயர்வும் பரந்தபட்ட வாசிப்பனுபவமும் தன்னைச் செதுக்கியது எனகிறார் திரு. ஜீவராஜ். எண்ணங்களை எழுத்தாக்கும் செயல் முறை ஓய்வுநேரத்தைப் பயனுள்ளதாக்குவதோடல் லாமல் மனத்தையும் பண்படுத்துகிறது எனகிறார் அவர்.

‘நான் வாழும் சூழலில் என்னைச் சுற்றி நடக்கும் நிகழ்வுகளை எழுத்து மூலமாக மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்கிறேன். இதற்கு ‘இணையம்’ பயிற்சிக்களமாக அமைந்து விட்டது’ என்று கூறும் ஜீவராஜ் ‘ஜீவநதி’ (www.geevanathy.com) என்ற இணைய வலைப்பூவை ஆரம்பித்து தனது பாட்டனாரின் ஆக்கங்கள் அனைத்தையும் ‘ஜீவநதி’யில் மறுபிரசுரம் செய்து வருகிறார். இவற்றோடு அவரது தந்தையான என்னுடைய ஆக்கங்களை அந்த வலைப்பதிவில் தொடர்ந்தும் பதிவேற்றி வருகிறார். குறிப்பாக ஆரம்ப காலங்களில் கவிதைகளில் ஆரவும் காட்டிய ஜீவராஜ் தற்பொழுது வரலாறுகளை அறிந்து கொள்வதிலும்

பாரம்பரிய தொன்மைகளை ஆவணப்படுத்துவதிலும் கூடிய கவனம் எடுத்துச் செயல்படுவதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. அவரது ஆதரவற்றோருக்கான இலவச மருத்துவசேவை உள்ளிட்ட சமூகப் பணிகளுக்காக அகில இலங்கை இன நல்லுறவு ஒன்றியத்தின் சாம ஸ்ரீ விருது 2013 இல் அவருக்கு வழங்கப்பட்டது.

28

29

தேசிய விருது பெற்ற அறிவிப்பாளரான கலைஞர் திரு. தில்லையம்பலம் தரணீதரன்

தம்பலகாமம் வடக்கிலுள்ள ‘சம்மாந்துறை’ வயல்வெளியில் செந்நெல்லும் அந்த வயல்வெளியின் அருகேயுள்ள ‘பாற்கடலில்’ முத்தும் அமோகமாக விளைந்ததால் நெல் அறுவடைக் காலங்களிலும் முத்துக் குளிப்பு நடைபெறும் காலங்களிலும் நாட்டின் பலபாகங்களிலிருந்தும் தொழிலாளர்களும் வியாபாரிகளும் வந்து குவியும் இடமாக ஒரு காலத்தில் சிறந்திருந்தது ‘சிப்பித் திடல்.’ முத்துக்குளிப்போர் ‘சிப்பிகளை’ இத்திடலுக்குக் கொண்டு வந்து சிப்பிகளை உடைத்து ‘முத்துக்களைத்’ தேடிப்பெற்றுக் கொண்டதாக அக்காலத்தில் இருந்த பெரியார்கள் கூறுவர். சிப்பிகள் அதிகமாக காணப்பட்ட இடம் ‘சிப்பித்திடல்’ என அழைக்கப்பட்டது.”

சிப்பித்திடலுக்கு அருகாமையிலுள்ள முன்மாரித்திடலில் கலைஞர் தரணீதரன் அவர்களின் பெற்றோர்களான தில்லையம்பலமும் தங்கச்சியம்மாவும் இல்லறத்தை நல்லறமாகக் கொண்டு

வாழ்ந்து வந்தனர். இவர்களுக்கு ஏழு பிள்ளைகள். இவர்களில் இளையவர்தான் நமது தேசிய விருதுபெற்ற அறிவிப்பாளரான திரு.தி.தரணீதரன் அவர்கள். வன்செயலுக்குப் பிற்பாடு வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க இந்த இடங்களைவிட்டு மக்கள் குடிபெயரத் தொடங்கினர். திரு.தி.ல்லையம்பலமும் தனது குடும்பத்துடன் தம்பலகாமம் புதுக் குடியிருப்புப் பகுதிக்கு இடம்பெயர்ந்தார். தம்பலகாமம் பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கத் தில் இவர் முகாமையாளராகக் கடமை யாற்றியதால் இவர்களுக்கு இந்தப் புதிய இடம் பொருத்தமாக அமைந்துவிட்டது.

தனது ஆரம்பக்கல்வியை தி / முன்மாரித்திடல் அரசினர் தமிழ்க்கலவன் பாடசாலையில் கற்ற திரு.தரணீதரன் தனது உயர் கல்வியை திருகோணமலை இராமகிருஷ்ண மிசன் இந்துக் கல்லூரியிலும் பின்னர் தொழில்நுட்பக் கல்லூரியில் குடிசார் இயந்திரவியல் கற்கை நெறியைப் பூர்த்தி செய்து தேச நிர்மாணத் துறை அமைச்சின் கீழ் ‘உலக வங்கியின் வீடமைப்புத் திட்டத்தில்’ தொழில்நுட்ப உத்தியோகத்தராக நாலு வருடங்கள் கடமை யாற்றினார்.

இளம் வயதிலிருந்தே தான் ஒரு சிறந்த ஊடகவியலாளராக வரவேண்டும் என்ற இலட்சியத்தில் அயராத நம்பிக்கை வைத்திருந்த திரு.தி.தரணீதரன் அவர்கள் அறிவிப்புத்துறை தொடர்பான ஈர்ப்பால் ‘அறிவிப்புத்துறையைத்’ தேர்ந்தெடுத்தார். இதன் காரணமாக தேசிய இளைஞர் மன்றத்தினால் 2003ஆம் ஆண்டு தேசிய ரீதியில் நடைபெற்ற ‘அறிவிப்பாளர்’ போட்டியில் 3ஆம் இடத்தையும், 2007 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற போட்டியில் தேசிய ரீதியில் முதலாம் இடத்தையும், 2008ஆம் ஆண்டில் இடம்பெற்ற போட்டியில் தேசிய ரீதியில் முதலாம் இடத்தையும் பெற்றார்.

இந்தப் போட்டியின்போது நடுவர்களாகக் கடமையாற்றிய பிரபல அறிவிப்பாளர் திரு. எஸ். விஸ்வநாதன், சுற்சொருபவழிநாதன், சீதாராமன், நாகபூசணி கருப்பையா, பிரபல மெல்லிசைப்பாடகர் சதானந்தம் ஆகியோர்களின் அறிமுகம் கிடைத்தது. இதன் பின்னர் சூரியன் நேர்முகத் தேர்வு இடம்பெற்றது. பிரபல வாளெளி அறிவிப்பாளரும் ‘ரங்காரம்’ நிகழ்ச்சி புகழ் முகுந்தனின் வழிகாட்டலில் இது நடைபெற்றது.

தான் விரும்பிய துறையில் கடமையாற்றும் வாய்ப்புக் கிடைத்ததும் தரணீதரன் பூரித்துப்போனார். பிரபல ஓலிபரப்பாளர் திரு. நடராசா சிவத்தினால் பட்டை தீட்டப்பட்டு திரு. நவநீதன் நிகழ்ச்சி முகாமையில் நல்ல பல சந்தர்ப்பங்கள் கிடைக்க அவற்றை முறையாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு தற்பொழுது திரு. லோசன் அவர்களின் முகாமைத்துவத்தின் கீழ் அறிவிப்பாளராக கடமையாற்றி வருவது தனக்குக் கிடைத்த பெரும் பாக்கியம் என்கிறார் நமது பெருமைக்குரிய கலைஞர் திரு. தரணீதரன் அவர்கள்.

படிக்கும் காலத்திலேயே அறிவிப்புத்துறையில் அலாதி பிரியமும் ஈப்பும் கொண்ட கலைஞர் திரு. தரணீதரன் வாரநாட்களில் 3 தொடக்கம் 5 மணிவரை கும்மாளம், உலக நடப்பு அதிசயங்கள், ஆச்சரியம் தரும் விந்தையான விடயங்களை உள்ளடக்கிய நிகழ்ச்சிகளை நடத்துகிறார். பிரதி சனிக்கிழமை தோறும் 6 தொடக்கம் 8.45 மணிவரை ‘உலக விளையாட்டுக்களின் களம்’, ‘விரைந்து வரும் விளையாட்டுச் செய்திகள்’ ஆகிய நிகழ்ச்சி களையும், இரவு 8 மணிக்கு ‘வெற்றி நடைபோடும் விளையாட்டுச் செய்திகளையும்’ புதன், சனிக்கிழமைகளில் காலைநேரச் செய்தி களையும் சிறப்பாகச் செய்து வருகிறார்.

கலைஞர் திரு.தரணீதரன் அவர்களுக்கு 2012இல் ‘ஹடகத் துறைக்கான அரசின் புலமைப் பரிசில்’ கிடைத்தது. தற்பொழுது அவர் கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் ‘ஹடகத்துறை டிப்ளோமா கற்கை நெறியை’த் தொடர்கிறார். உலகெங்குமுள்ள பல்லாயிரக் கணக்கான வாணைாலி இரசிகர்களின் இதயங்களைக் கொள்ள கொண்ட திரு.தரணீதரன் அவர்கள் சக வாணைாலி ஒன்றில் அறிவிப்பாளராகக் கடமையாற்றும் செல்வி. பிரியதாஷ்வினி அவர்களை செப்டெம்பர் முதலாம் திகதி திருமணம் செய்து கொண்டார்.

ஏஷ

30

சர்வதேச விருது பெற்ற ‘அடிவானம்’ குறும்பட இயக்குநர் - பல்துறைக் கலைஞர் திரு. யோகராசா சுஜீதன்

‘விம்பம்’ சர்வதேச ஏழாவது குறுந்திரைப்படவிழா ‘இலண்டன் மாநகரில்’ நடைபெற்றது. தென் இந்தியாவில் 2012ஆம் ஆண்டில் சிறந்த படங்களான ‘சாமுராய்’, ‘காதல் கல்லூரி’ ஆகிய படங்களை இயக்கிப் புகழ்பெற்ற திரு.பாலாஜீ சக்திவேல் அவர் கனும், ஆய் வாளரும் அரங் கியலாளரும் நாடக விமரிசகருமாகிய திரு.யு. ராம்சுவாமி போன்ற பலரும் மத்தியஸ்தம் வழங்கினர்.

உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலுமிருந்தும் போட்டிக்கு வந்திருந்த குறும்படங்களுடன் போட்டியிட்டு திரு.யோ.சுஜீதன் தயாரித்து இயக்கிய ‘அடிவானம்’ முதல் பரிசைத் தட்டிக்கொண்டு 2012 ஆம் ஆண்டிற்கான சர்வதேச விருதைப் பெற்றுக் கொண்டது.

இரண்டாவது இடத்தை இந்தியாவில் தயாராகிய ‘தமில்’ என்ற படமும், முன்றாவது இடத்தை பிரஞ்சு நாட்டில் தயாராகிய ‘நகல்’ என்ற படமும் பெற்றுக்கொண்டன.

இறுதிப் போட்டிக்குத் தெரிவாகிய ஏழு குறும்படங்கள் ஸண்டனிலுள்ள ‘சட்டனநகரிலுள்ள’ தியேட்டரில் திரையிட்ட பொழுது ‘அடிவானம்’ மிகுந்த வரவேற்பையும் பாராட்டுதலையும் பெற்றுக்கொண்டது குறிப்பிடத்தக்கது. இத்திரைப்பட விழாவின் முதன்மை விருந்தினராகக் கலந்துகொண்ட தென்னிந்திய திரைப்பட் இயக்குனர் திரு.பாலாஜீ சக்திவேல் அவர்கள் உரையாற்றும்போது “அடிவானம் இயக்குநர் திரு. யோகராசா சுஜீதன் அவர்களுக்கும், அதில் சிறப்பாக நடிப்பை வெளிப்படுத்திய சிறுவன் ஜௌகன் ஹரிஸ் அவர்களுக்கும் சிறப்பான எதிர்காலம் உண்டு” எனக் கூறியதுடன், “இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டால் எதிர்காலத்தில் அவர் தென்னிந்தியாவில் ஒரு சிறந்த இயக்குநராக வர என்னாலான சகல உதவிகளையும் செய்வேன்” எனக் கூறினார்.

தொடர்ந்து பேசிய அவர் “குறுகிய வசதி கொண்ட இன்றைய வாழ்க்கையில் இதற்கென பணமொதுக்கி இப்படிப்பட்ட ஒரு குறும்படத்தைத் தயாரித்திருப்பது சாதாரண விடயமல்ல. எந்தவிதமான முன் அனுபவமும் இல்லாமல் தன் அறிவுக்கெட்டிய வகையில் இப்படி ஒரு படத்தைத் தயாரித்திருப்பதை நான் வெகுவாகப் பாராட்டுகிறேன்” என்றார். அடிவானம் குறும்படத்தின் படப்பிடிப்பு படத்தொகுப்பை திரு.சி.தாஸன் அவர்களும், பின்னனியை திரு.ச.சிவச்செல்வன் அவர்களும் சிறப்பாகச் செய்துள்ளனர். 2012 ஆம் ஆண்டு உயர்கல்வி அமைச்சினால் பல்கலைக்கழக மாணவர் களுக்கிடையே ‘கவிதா ஆற்றல்’ நிகழ்ச்சி கொழும்பில் ‘நேத்ரா’

தொலைக்காட்சியின் அனுசரணையுடன் இடம் பெற்றது. இதில் குறுந்திரைப்படப் பிரிவில் ‘அடிவானம்’ முதற்பரிசைத் தட்டிக் கொண்டது.

திருகோணமலையில் முத்த கலைஞர்களைக் கெளரவிக்கும் விழாவில் 2013இல் ‘அடிவானம்’ திரையிடப்பட்டது. ‘அடிவானம்’ முதன் முதலாக அவஸ் திரேவியாவில் ‘சிட்னி’ நகரில் திரையிடப்பட்டது. இவை தவிர கஜீதனுடைய இரண்டாவது குறுந்திரைப்படமான ‘மாங்கா’வின் முன்னோட்டக் காட்சிகளும் அவருடைய இசையில் உருவான ‘பாடல்’களும் திரையிடப்பட்டு மிகுந்த வரவேற்பைப் பெற்றன. இந்தப் படத்தின் தயாரிப்பு, கதை, திரைக்கதை, வசனம், இயக்கம் என்பவற்றுடன் ஒளிப்பதிவு ஒலிப்பதிவு, ஒப்பனை, படத்தொகுப்பு என்பனவற்றைச் செய்ததோடு இந்தப் படத்தில் ஒரு பாத்திரமேற்றும் நடித்துள்ளார் திரு. யோ. கஜீவன் அவர்கள்.

‘அடிவானம்’ ஒரு கலைப்படைப்பு. ஏழை மக்களின் பசியையும் பொருளாதார நிலையினையும் ஆழமாக விமரிசிக்கிறது. நாட்டில் ஒரு ரூபாய்க்கு ஏற்பட்டுள்ள மதிப்பை துல்லியமாக எடுத்துச் சொல்கிறது. ஒரு ஏழைச்சிறுவனின் உணர்வுகள், ஏக்கங்கள் தத்து ரூபமாகப் படமாக்கப்பட்டுள்ளது. கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலை கலாச்சாரபீட் நாலாம் வருட மாணவனான திரு. யோ. கஜீதன் அவர்கள் ஓவியம் வரைவதிலும் சிற்பங்கள் வடிப்பதிலும் திறமை பெற்றிருந்தார். சிறுவயதிலிருந்தே கதை, கவிதை எழுதுவதிலும் ஆர்வம் காட்டி வந்துள்ளார். புகைப்படக்கலை, படப்பிடிப்பு, படத்தொகுப்பு போன்றவற்றிலும் ‘கைதேர்ந்த கலைஞராக’ விளங்குகிறார்.

‘இதயக்கரம்’ என்ற அமைப்பினுடாக வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழ் வாழும் ஏழைச்சிறார்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு உதவி வருகிறார். இதுவே தனது வாழ்க்கை இலட்சியம் எனக்கறும் அவர் தனது வளர்ச்சிக்கு தந்தையும் தாயும் தனது சித்தப்பா குடும்பத்தினரும் நண்பர்களும் அளித்த ஊக்கமும் உதவியுமே காரணம் என நன்றியறிதலுடன் கூறிக் கொள்கிறார்.

ஒஷ

31

தம்பலகாமத்தின் இளங்கவிஞன் கணேசபிள்ளை சுமன்

தம்பலகாமத்தின் இளங்கவிஞனாகிய திரு.கணேசபிள்ளை சுமனின் ‘ஹன்றிய விழுது’, ‘பிரபஞ்சம்’ ஆகிய இரு கவிதைகள் தொகுதிகள் அன்மையில் தம்பலகாமம் ஆதிகோணைஸ்வரா மகாவித்தியாலயத்தில் வெளியிடப்பட்டன. திருகோணமலை தமிழ்ச் சங்கத்தின் தலைவர் திரு.கு.திலகரத்தினம் அவர்களின் தலைமையில் இவ்வெளியீட்டு விழா மிகச்சிறப்பாக இடம் பெற்றது. தம்பலகாமத்தின் பிரதேசச் செயலர் அவர்கள் சிறப்பு விருந்தினராகக் கலந்துகொண்டு இவ்விழாவைச் சிறப்பித்தார்.

ஆசிரியர் திரு.த.சிவராசசிங்கம், சண் இசைக்குழுவின் ஸ்தாபகர் கலைஞர் திரு.ச.முருகதாஸ் ஆசிரியர் போன்றோரின் நூல் ஆய்வுரைகள் சிறப்பாக இடம் பெற்றன. தம்பலகாமம் ஆதிகோணைஸ்வரா மகாவித்தியாலயத்தின் பழைய மாணவனாகிய திரு.க.சுமனின் இம்முயற்சியை பெரிதும் பாராட்டிய வித்தியாலய அதிபர் திரு.வே.தவராசா அவர்கள் நூல் வெளியீட்டுக்கான சகல

விதமான ஏற்பாடுகளையும் தாழும் தமது ஆசிரிய சூழாழும் மாணவைச் செல்வங்களும் சேர்ந்து சிறப்புறச் செய்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதொரு விடயமாகும்.

திருகோணமலை ‘அம்மா பதிப்பகத்தின்’ 15ஆவது வெளியீடாக ‘பிரபஞ்சமும்’ 19ஆவது வெளியீடாக ‘ஹன்றிய விழுதும்’ வெளியிடப் பட்டுள்ளன. பதிப்பகத்தின் ஸ்தாபகர் கலாபூஷணம் திருமலை சுந்தா அவர்களும், கலாபூஷணம் தம்பி தில்லை முகிலன் அவர்களும், தம்பலகாமத்தின் பிரதேசச் செயலக கலாச்சார உத்தியோகத்தர் திரு.வி.குணபாலா அவர்களும் வெளியீட்டு விழாவுக்கு வருகை தந்து விழாவைவச் சிறப்பிடத்தமை குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

புதுக்கவிதை வடிவமைப்பில் அமைந்துள்ள இக்கவிதை நாலை தம்பி தில்லை முகிலன் பெரிதும் பாராட்டியுள்ளார். தம்பல காமம் பொற்கேணியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட கணேசபிள்ளை-இரஞ்சிதமலர் தம்பதிகளுக்கு முத்த பிள்ளையாகப் பிறந்தவர்தான் நமது கவிஞர் திரு. க. சுமன் அவர்கள்.

தனது ஆரம்பக்கல்வியை தம்பலகாமம் குளக்கோட்டன் வித்தியாலயத்திலும் பின்னர் க.பொ.த.சாதாரணதரம் வரை தம்பலகாமம் ஆதிகோணேஸ்வரா மகாவித்தியாலயத்திலும் கற்ற இவர் வறுமை காரணமாக கல்வி முயற்சியை இடைநிறுத்த வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டதாக கவலையோடு தெரிவித்தார்.

வன்செயலில் தனது தந்தையை இழந்த இவருக்கு வாழ்க்கை பல புதிய அனுபவங்களைக் கற்றுக் கொடுத்தது. இந்த அனுபவங்கள் அவரது கவிதைகளில் இழையோடுவதைக் காணலாம். தன் கையிலே கிடந்த ஒரு வளையலை விற்று

கைத்தொழிலாக அரிசிமா வியாபாரத்தைத் தாய் ஆரம்பிக்க சுமன் தாய்க்கு உதவத் தொடங்கினார். ‘எல்லாப் பிள்ளைகளும் அணில், ஆடு எனக் கற்கின்ற காலத்தில் நான் அகப்பை, உரல், உலக்கை எனக் கற்கத் தொடங்கினேன்’ என அவர் தன்னைப்பற்றி கூறும்பொழுது நம் கண்கள் பனிக்கின்றன.

தன்னைப்பற்றி அவர் கூறும்பொழுது புன்னகைத்தவாறே ‘எல்லாரும் பள்ளி சென்று படித்த காலத்தில் தான் கொள்ளி பொறுக்கச் சென்றதாக’க் கூறுவார். ‘வாழ்க்கை என்னும் புத்தகத்தில் வறுமை என்னும் பாடத்தை மட்டுமே தான் முழுமையாகக் கற்றுக் கொண்டதாக’ச் சொல்லுவார். எனினும் அவரிடம் அசையாத உறுதி யிருந்தது. என்னால் முடியும் என்ற எண்ணம் இருந்தது. அதன் வெளிப்பாடே இந்த இரு புத்தக வெளியீடுகளாகும். அவருடைய தன்னம்பிக்கையை நாம் பெரிதும் பாராட்ட வேண்டும்.

எங்கும் வயலிருக்கும் எழிலோ பரந்திருக்கும்
நுங்குப் பணையிருக்கும் நேராய் வளர்ந்திருக்கும்
அங்கம் சிலிருக்குதே அதனழைகப் பாரடா!

என்று தனது ஊரின் சிறப்பை கவிதையில் சுமன் கூறும் பாணி தனித்துவமானது.

ஷ

எனது நூபகமீட்டல்

திரு.வேலாயுதம் தங்கராசா ஆகிய நான் திருகோணமலை மாவட்டத்திலுள்ள தம்பலகாமத்தில் திரு.கனகசபை வேலாயுதம்-வீரசிங்கம் கணேசபாக்கியம் ஆகியோர்களின் செல்வப் புதல்வணாக 1945.04.26ஆங் திகதி பிறந்தேன். ஆரம்பக்கல்வியை தம்பலகாமம் மகாவித்தியாலயத்தில் கற்ற நான் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக வெளிவாரிப் பட்டதாரி. தேசிய கல்வி நிறுவனத்தில் பட்டப் பின்படிப்பை முடித்தவன். முதலாந்தர பயிற்சிப்பட்ட ஆசிரியர் தகமையுடன் பட்டதாரியாகி முதலாந்தர அதிபராகக் கடமை புரிந்து இளைப்பாறியவன்.

என்னை எழுதத் தூண்டிய பெருமை என் ஆசானும் அதிபருமாகிய திரு.பொ.சித்திரவேல் அவர்களையே சாரும். இந்தியாவில் பட்டப்படிப்பை முடித்துவிட்டு தம்பலகாமம் மகாவித்தியாலயத்தில் அதிபராகக் கடமையாற்றிய அவர் எனது கட்டுரைகளைப் படித்து பாராட்டியதுடன் மேலும் எழுதுமாறு தூண்டனார். இதேபோல் மட்டக்களப்பு ஆசிரிய கலாசாலையின்

அதிபர் திரு.கருணாகரன் அவர்களும், எமக்குத் தமிழ் போதித்த பிரபல ஈழத்து எழுத்தாளர்களில் ஒருவரான முல்லைமணி அவர்களும் தமிழில் ஆர்வத்தை ஊட்டினர். அக்காலப் பகுதியில் மட்டக்களப்பு ஆசிரிய கலாசாலை நடத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் முதல் பரிசைப் பெற்றேன். கலாபூசணம் திரு.ச.அருளானந்தம் அவர்கள் என்னைச் சந்திக்கும் பொழுதெல்லாம் எழுதுமாறு தூண்டுவார்.

‘தம்பையூர் தங்கராசன்’, ‘சாபிராஜ்’, ‘வேலாயுதம் தங்கராசா’ ஆகிய பெயர்களில் வீரகேசரி, தினக்குரல், கடரொளி, மித்திரன் ஆகிய பத்திரிகைகளில் கவிதை, கட்டுரை, சிறுவர் இலக்கியம் எனப் பல ஆக்கங்கள் பிரகரமாகியுள்ளன. வீரகேசரியில் தம்பலகாமம் நிருபராகச் சில வருடங்கள் கடமையாற்றியுள்ளேன். இலங்கைப் பத்திரிகை ஸ்தாபனம் நடத்திய ஊடகவியலாளர்களுக்கான பயிற்சிப்பட்டறைகளிலும் கலந்து கொண்டு எழுத்துத்துறை சார்பான அறிவியலைப் பெற்றுள்ளேன். நான் எழுதிய 30 கவிதைகளைத் தொகுத்து ‘ஆண்டவனைக் கண்டதுண்டா?’ என்னும் கவிதைத் தொகுதியை 2006 ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டேன். இது அனைவரதும் பாராட்டுதலைப் பெற்றது. தொடர்ந்து என்னால் உருவாக்கப்பட்ட ‘சாயி பிரகரத்தினாடாக’ 2008ஆம் ஆண்டில் ‘இந்திய ஞானிகளின் ஆத்மிக சிந்தனைகள்’ என்ற நூலும் ‘இலங்கையில் ஸ் சாயியின் லீலாம்ருதம்’ என்ற நூலும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இந்நூல்களின் தொகுப்பாசிரியராகவும் கடமையாற்றியுள்ளேன்.

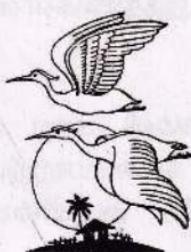
60களில் நான் கல்வி கற்ற காலத்தில் தம்பலகாமம் மகாவித்தியாலயத்தில் கடமையாற்றிய கலைப்புலமை மிக்க ஆசிரியர்களான சங்கீத ஆசிரியை திருமதி.சீதாலட்சுமி

குப்பிரமணியம், கலாழுசனம் சோமசுந்தரம், கவிஞர் பத்மநாதன், தம்பிலுவில் கண்ணமுத்து, கமலா கெங்காம்பிகை போன்றோர்களின் அபரிதமான முயற்சியால் நல்ல நாடகங்களில் கதாநாயகனாக நடித்து பலரதும் பாராட்டுதல்களைப் பெற்றுக் கொண்டேன். இந்த வகையில் ‘வீரபாண்டிய கட்டப் பொம்மன்’, ‘இராசராச சோழன்’, ‘சாம்ராட் அசோகன்’, ‘சோக்கராஸ்’ போன்ற நாடகங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. இவை திருக்கோணமலை மாவட்டத்திலும் மேடையேற்றப்பட்டு பாராட்டுதலைப் பெற்றவை. இதே சமயம் நாடக விற்பனர் திசவீரசிங்கத்தின் ‘சுமதி எங்கே?’, ‘தூக்குத்தாக்கி’ போன்ற நாடகங்களிலும் நடித்துப் பெரும் புகழிட்டனர்.

இந்நாடகங்களில் என்னுடன் திரு.ச.சித்திரவேல், திரு.க.சின்ன ராசா, திரு.சி.குணரத்தினம், கந்தளாய் நடேஷ் போன்றோர் நடித்தனர். தற்பொழுது நாடகங்களில் நடிக்கவில்லை ஆயினும் என் எழுத்துப் பணி தொடர்கிறது. ‘ஜீவநதி வலைப்பூவிலும்’, ‘வீரகேசரி’, ‘மலை முரசு’ ஆகிய சஞ்சிகைகளிலும் தொடர்ந்து எழுதி வருகிறேன்.

வேலாயுதம் தங்கராசா

ஷ

இந்நூலாசிரியரப்பற்றி...

வேலாயுதம் தங்கராசா

திரு.வேலாயுதம் தங்கராசா அவர்கள் ஓய்வுபெற்ற அதிபர், பேராதனைப் பல்கலைக்கழக வெளிவாரிப்பட்டதாரி, தேசிய கல்வி நிறுவகத்தின் பட்டப்பின்படிப்பை முடித்தவர். வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க தம்பலகாமம் ஆதிகோணநாயகர் கோவிலில், மரபுவழி அறக்காவலர்களில் ஒருவராகக் 'கங்காணம்' என்னும் பதவி வகிப்பவர். தம்பலகாமத்தின் முத்த எழுத்தாளர் திரு.க.வேலாயுதம் அவர்களின் அன்புமகனாகிய இவர், இளம்வயதில் இருந்தே எழுதுவதில் அதீத ஆர்வமுள்ளவராக இருந்து வந்துள்ளார். இவரது பல இலக்கியப் படைப்புக்கள் வீரகேசரி, தினக்குரல், சட்ரொளி, மித்திரன், மலைமுரசு ஆகிய தினசரி வாரப்பத்திரிகைகளில் வெளிவந்துள்ளன.

இவர் எழுதிய 'சிறுவர்களது மனங்களில் நற்பண்புகளை வளர்க்கும் நோக்கில் அமைந்த' சிறுவர் கவிதை நூல் 30 கவிதைகளுடன் 'ஆண்டவனைக் கண்டதுன்டா?' என்னும் தலைப்பில் 2006 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. இது அனைவரது பாராட்டுதலைப் பெற்றது. தொடர்ந்து இவரைத் தொகுப்பாசிரியராகக் கொண்டு 2008ஆம் ஆண்டில் இலங்கையில் 'ஸ்ரீ சாயியின் லீலாம்ருதம்' என்ற நூல் சாயி பிரசுரத்தினுடைக் கொண்டு வெளியிடப்பட்டது.

'போற்றுதற்குரிய ஆற்றலாளர்கள் இவர்கள்' என்ற இந்த நூல் ஆவணப்படுத்தலின் தேவை அதிகரித்திருக்கும் இக்காலகட்டத்தில் ஒர் ஆரம்ப முயற்சியாக வெளிவருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

- பதிப்பக்தநார்